

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 103 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

5 mai 2009

Numărul informării

Cuprins

Pagina

III Acte pregătitoare

Consiliu

2009/C 103 E/01

Poziția comună (CE) nr. 15/2009 din 16 februarie 2009 adoptată de Consiliu, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

1

2009/C 103 E/02

Poziția comună (CE) nr. 16/2009 din 16 februarie 2009 adoptată de Consiliu, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului ⁽¹⁾

40

RO

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

III

(Acte pregătitoare)

CONSILIU

POZIȚIA COMUNĂ (CE) NR. 15/2009

adoptată de Consiliu la 16 februarie 2009

în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului din ... de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice

(2009/C 103 E/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Funcționarea celor cinci directive care cuprind cadrul de reglementare UE existent pentru rețelele și serviciile de

comunicații electronice [Directiva 2002/21/CE („directiva-cadru”) ⁽⁴⁾, Directiva 2002/19/CE („directiva privind accesul”) ⁽⁵⁾, Directiva 2002/20/CE („directiva privind autorizarea”) ⁽⁶⁾, Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații („directiva privind serviciul universal”) ⁽⁷⁾, Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice („directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”) ⁽⁸⁾ (denumite împreună „directiva cadru și directivele speciale”)] face obiectul unei revizuirii periodice realizate de către Comisie, în special cu scopul de a determina necesitatea modificărilor având în vedere evoluția tehnologică și cea a pieței.

(2) În această privință, Comisia și-a prezentat constatările inițiale în Comunicarea sa din 29 iunie 2006 privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice. Pe baza acestor constatări inițiale, s-a desfășurat o consultare publică care a identificat lipsa în continuare a unei piețe interne a comunicațiilor electronice ca fiind cel mai important aspect care ar trebui abordat. S-a constatat că în special fragmentarea reglementărilor și lipsa de concordanță între activitățile autorităților naționale de reglementare riscă să pună în pericol nu numai competitivitatea sectorului, dar și beneficiile substanțiale ale consumatorilor care ar rezulta din concurența transfrontalieră.

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 50.

⁽²⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 24 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 16 februarie 2009 și Poziția Parlamentului European din

⁽⁴⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁷⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

⁽⁸⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

- (3) Cadrul de reglementare al UE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ar trebui, prin urmare, reformat în scopul de a finaliza piața internă a comunicațiilor electronice prin consolidarea mecanismului comunitar de reglementare a operatorilor cu putere semnificativă pe piețele cheie. Această reformă este completată prin Regulamentul (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului din ... [de instituire a Grupului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor („GERT”)]. De asemenea, reforma cuprinde definirea unei strategii de gestionare eficiente și coordonate a spectrului pentru realizarea unui spațiu informațional european unic, și consolidarea dispozițiilor pentru utilizatorii cu handicap în scopul creării unei societăți informaționale accesibile tuturor.
- (4) Se urmărește reducerea treptată a reglementărilor *ex-ante* specifice sectorului, pe măsură ce se intensifică concurența pe piață și, în cele din urmă, reglementarea comunicațiilor electronice doar prin dreptul concurenței. Ținând seama că piețele comunicațiilor electronice au demonstrat o dinamică concurențială puternică în ultimii ani, este esențial ca obligațiile de reglementare *ex-ante* să fie impuse numai atunci când nu există concurență efectivă sau durabilă.
- (5) Pentru a asigura o abordare proporțională și adaptabilă asupra diferitelor condiții de concurență, autoritățile naționale de reglementare pot defini piețe subnaționale și pot elimina obligațiile de reglementare de pe piețele și/sau din zonele geografice unde există concurență efectivă în ceea ce privește infrastructura.
- (6) Asigurarea condițiilor pentru atragerea unor investiții eficiente în noi rețele de mare viteză, care să susțină inovațiile cu privire la serviciile de internet bogate în conținut și să consolideze competitivitatea Uniunii Europene la nivel internațional va reprezenta un aspect esențial care trebuie abordat în următorii ani în scopul realizării obiectivelor expuse în Agenda de la Lisabona. Astfel de rețele au un potențial enorm de a aduce beneficii consumatorilor și întreprinderilor din Uniunea Europeană. Prin urmare, este esențial să se promoveze investițiile durabile în dezvoltarea acestor noi rețele, garantându-se totodată concurența și sporindu-se posibilitatea consumatorului de a alege prin intermediul unor reglementări previzibile și coerente.
- (7) Pentru a permite autorităților naționale de reglementare să îndeplinească obiectivele prevăzute în directiva-cadru și în directivele speciale, în special cu privire la interoperabilitatea cap la cap, domeniul de aplicare al directivei-cadru ar trebui extins pentru a acoperi anumite aspecte ale echipamentelor radio și ale echipamentelor terminale de telecomunicații definite în Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽¹⁾, precum și ale echipamentelor pentru consumatori folosite pentru televiziunea digitală pentru a facilita accesul utilizatorilor cu handicap.
- (8) Anumite definiții ar trebui clarificate sau modificate pentru a ține cont de evoluția tehnologică și cea a pieței și pentru a elimina ambiguitățile identificate în punerea în aplicare a cadrului de reglementare.
- (9) Independența autorităților naționale de reglementare ar trebui întărită pentru a asigura o aplicare mai eficientă a cadrului de reglementare și pentru a spori autoritatea și gradul de previzibilitate al deciziilor acestora. În acest scop, ar trebui prevăzute dispoziții exprese în dreptul național pentru a se asigura faptul că, în exercitarea atribuțiilor sale, o autoritate națională de reglementare responsabilă pentru reglementarea *ex-ante* a pieței sau pentru soluționarea diferendelor dintre întreprinderi este protejată de intervenții externe sau de presiuni politice de natură să pună în pericol evaluarea independentă a chestiunilor înaintate acesteia. O astfel de influență din exterior face ca un organism național legislativ să fie nepotrivit pentru a acționa în calitate de autoritate națională de reglementare în temeiul cadrului de reglementare. În acest scop, ar trebui să fie stabilite în prealabil normele privind motivele revocării din funcție a conducătorului autorității naționale de reglementare pentru a înlătura orice îndoială rezonabilă legată de neutralitatea respectivei autorități și de inflexibilitatea acesteia față de factorii externi. Este important ca autoritățile naționale de reglementare responsabile pentru reglementarea *ex-ante* a pieței să beneficieze de propriul lor buget pentru a putea, în special, să recruteze personal suficient și calificat. Pentru garantarea transparenței, bugetul ar trebui publicat anual.
- (10) Pentru a asigura securitatea juridică pentru operatorii de pe piață, organismele de soluționare a căilor de atac ar trebui să-și îndeplinească funcțiile în mod efectiv; în special, procedurile aferente căilor de atac nu ar trebui să aibă o durată nejustificat de mare.

⁽¹⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

- (11) Au existat divergențe mari referitoare la modalitatea în care organismele de soluționare a căilor de atac au aplicat măsurile provizorii de suspendare a deciziilor autorităților naționale de reglementare. Pentru a obține o abordare mai coerentă, standardele comune ar trebui aplicate în concordanță cu jurisprudența comunitară. De asemenea, organismele de soluționare a căilor de atac ar trebui să aibă dreptul de a solicita informațiile disponibile publicate de GERT. Având în vedere importanța căilor de atac asupra funcționării globale a cadrului de reglementare, ar trebui stabilit un mecanism de culegere și de raportare către Comisie a informațiilor privind căile de atac și deciziile de suspendare a deciziilor luate de autoritățile de reglementare în toate statele membre.
- (12) În scopul asigurării îndeplinirii efective a atribuțiilor de reglementare ale autorităților naționale de reglementare, datele pe care acestea le obțin ar trebui să cuprindă date contabile privind piețele cu amănuntul care sunt asociate cu piețele angro în care un operator are o putere semnificativă pe piață și ca atare sunt reglementate de autoritatea națională de reglementare. Datele ar trebui să cuprindă și informații care să permită autorității naționale de reglementare să evalueze impactul posibil al actualizărilor sau al modificărilor planificate aduse topologiei rețelei asupra dezvoltării concurenței sau asupra produselor angro puse la dispoziția altor părți.
- (13) Consultarea națională prevăzută la articolul 6 din directiva-cadru ar trebui realizată înainte de consultarea la nivel comunitar prevăzută la articolul 7 din respectiva directivă, pentru a permite reflectarea opiniilor părților interesate în consultarea la nivel comunitar. Acest lucru ar permite evitarea unei a doua consultări la nivel comunitar în cazul unor modificări aduse unei măsuri planificate ca urmare a consultării la nivel național.
- (14) Libertatea de decizie a autorităților naționale de reglementare trebuie reconciliată cu dezvoltarea unor practici de reglementare coerente și cu aplicarea coerentă a cadrului de reglementare, pentru a contribui efectiv la dezvoltarea și finalizarea pieței interne. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui așadar să sprijine activitățile Comisiei și ale GERT privind piața internă.
- (15) Mecanismul comunitar care permite Comisiei să solicite autorităților naționale de reglementare să retragă măsurile planificate privind definirea pieței și desemnarea operatorilor care au o putere semnificativă pe piață a contribuit considerabil la o abordare coerentă în identificarea circumstanțelor în care poate fi aplicată reglementarea *ex-ante* și în care operatorii fac obiectul acestei reglementări. Monitorizarea pieței de către Comisie și, în special, experiența dobândită odată cu procedura de la articolul 7 din directiva-cadru au arătat că neconcordanțele în ceea ce privește aplicarea de către autoritățile naționale de reglementare a măsurilor corective, chiar și în condiții de piață similare, ar putea submina piața internă de comunicații electronice. În consecință, Comisia poate contribui la asigurarea unui nivel de coerență mai ridicat în ceea ce privește aplicarea măsurilor corective prin adoptarea de avize referitoare la proiectele de măsuri propuse de autoritățile naționale de reglementare. Pentru a beneficia de expertiza autorităților naționale de reglementare cu privire la analiza de piață, Comisia ar trebui să consulte GERT înainte de a adopta o decizie și/sau un aviz.
- (16) Este important ca punerea în aplicare a cadrului de reglementare să se realizeze la timp. În momentul în care Comisia ia o decizie prin care solicită unei autorități naționale de reglementare să retragă o măsură planificată, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să înainteze Comisiei o variantă revizuită a respectivei măsuri. Ar trebui stabilit un termen pentru notificarea măsurii revizuite către Comisie, în temeiul articolului 7 din directiva-cadru, astfel încât operatorii de pe piață să poată cunoaște perioada de reexaminare a pieței și pentru a spori gradul de securitate juridică.
- (17) Având în vedere termenele restrânse din cadrul mecanismului comunitar de consultare, Comisiei ar trebui împuternicită să adopte recomandări și/sau orientări pentru simplificarea procedurilor de schimb de informații între Comisie și autoritățile naționale de reglementare – de exemplu, în cazul unor piețe stabile sau care implică doar modificări minore ale măsurilor notificate anterior. Comisia ar trebui de asemenea să fie împuternicită să permită introducerea unei excepții de la obligația de notificare în vederea simplificării procedurilor în anumite cazuri.
- (18) În conformitate cu obiectivele din Carta privind drepturile fundamentale a Uniunii Europene și Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, cadrul de reglementare ar trebui să asigure faptul că toți utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu handicap, persoanele în vârstă și utilizatorii cu nevoi sociale speciale, au acces facil la servicii de calitate la tarife accesibile. Declarația 22 anexată la Actul final al Tratatului de la Amsterdam prevede faptul că instituțiile comunitare iau în considerare nevoile persoanelor cu handicap în elaborarea măsurilor de la articolul 95 din tratat.

- (19) Frecvențele radio ar trebui să fie considerate o resursă publică limitată care are o importantă valoare publică și de piață. În consecință, este în interesul publicului ca spectrul radio să fie gestionat în modul cel mai eficient și eficace posibil dintr-o perspectivă economică, socială și de mediu, ținându-se seama de obiectivele privind diversitatea culturală și pluralismul mediatic și ca obstacolele apărute în calea utilizării sale eficiente să fie eliminate treptat.
- (20) Înainte de a se propune o măsură specifică de armonizare în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (decizia privind spectrul de frecvențe radio) ⁽¹⁾, Comisia ar trebui să realizeze analize de impact care să evalueze costurile și beneficiile măsurilor propuse, precum realizarea unor economii de scară și interoperabilitatea serviciilor în folosul consumatorilor, impactul asupra utilizării eficiente a spectrului sau cererea privind o utilizare armonizată în diferitele părți ale Uniunii Europene.
- (21) Deși statelor membre le revine în continuare competența privind gestionarea spectrului, coordonarea și, după caz, armonizarea la nivel comunitar pot contribui la asigurarea faptului că utilizatorii spectrului profită pe deplin de avantajele oferite de piața internă, precum și a faptului că interesele UE pot fi apărute în mod eficient la nivel mondial.
- (22) Dispozițiile privind gestionarea spectrului din prezenta directivă ar trebui să fie conforme cu activitățile organizațiilor internaționale și regionale implicate în domeniul gestionării spectrului radio, precum Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT) și Conferința Europeană a Administrațiilor Poștei și Telecomunicațiilor (CEPT), pentru a se asigura gestionarea eficientă și armonizarea utilizării spectrului în întreaga Comunitate și la nivel global.
- (23) Frecvențele radio ar trebui gestionate astfel încât să asigure evitarea interferențelor dăunătoare. Prin urmare, noțiunea de interferențe dăunătoare ar trebui definită în mod corespunzător pentru a asigura faptul că intervenția de reglementare se limitează la nivelul necesar prevenirii acestor interferențe.
- (24) Sistemul actual de gestionare și distribuție a spectrului se bazează în general pe decizii administrative care sunt insuficient de flexibile pentru a face față evoluției tehnologice și economice, în special odată cu dezvoltarea rapidă a tehnologiei fără fir și a cererii tot mai mari de lărgime de bandă. Fragmentarea excesivă a politicilor naționale duce la creșterea costurilor și la pierderea oportunităților de pe piață pentru utilizatorii spectrului și încetinește inovarea în detrimentul pieței interne, al consumatorilor și al economiei în ansamblu. Mai mult decât atât, condițiile de acces și utilizare a spectrului radio pot varia în funcție de tipul de operator, în timp ce serviciile electronice furnizate de către acești operatori se suprapun tot mai mult, creând astfel tensiuni între titularii de drepturi, discrepanțe privind costul accesului la spectru și posibile denaturări în funcționarea pieței interne.
- (25) Frontierele naționale devin tot mai irelevante în determinarea utilizării optime a spectrului radio. Fragmentarea gestionării accesului la drepturile de utilizare a spectrului limitează investițiile și inovarea și nu permite operatorilor și producătorilor de echipamente să realizeze economii de scară, împiedicând astfel dezvoltarea unei piețe interne pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice care folosesc spectrul radio.
- (26) Flexibilitatea în ceea ce privește gestionarea spectrului și accesul la spectru ar trebui să fie sporită prin autorizatii pentru utilizarea neutră a tehnologiei și a serviciilor, pentru a permite utilizatorilor spectrului să aleagă cele mai bune tehnologii și servicii aplicabile în benzi de frecvență disponibile pentru serviciile de comunicații electronice, astfel cum sunt identificate în tabelele naționale de alocare a frecvențelor și în reglementările privind radiocomunicațiile ale UIT („principiile neutralității tehnologiilor și serviciilor”). Stabilirea pe cale administrativă a tehnologiilor și serviciilor ar trebui să se aplice atunci când sunt în joc obiective de interes general și ar trebui să fie justificată în mod clar și să facă obiectul unei revizuirii periodice regulate.
- (27) Restricțiile cu privire la principiul neutralității tehnologice ar trebui să fie corespunzătoare și justificate de necesitatea de a se evita interferențele dăunătoare, de exemplu prin impunerea măștilor de emisie și a nivelurilor de putere, de a se asigura protecția sănătății publice prin limitarea expunerii publicului la câmpurile electromagnetice, de a se asigura funcționarea corespunzătoare a serviciilor prin furnizarea unui nivel adecvat al calității tehnice a serviciului, fără a se exclude în mod obligatoriu posibilitatea furnizării mai multor servicii în aceeași bandă de frecvență, de a se garanta o utilizare în comun adecvată a spectrului, în special în cazul în care utilizarea acestuia face numai obiectul autorizațiilor generale, de a se garanta utilizarea eficientă a spectrului sau de a se îndeplini un obiectiv de interes general în conformitate cu dreptul comunitar.

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 1.

- (28) De asemenea, utilizatorii spectrului ar trebui să poată alege în mod liber serviciile pe care doresc să le ofere prin intermediul spectrului sub rezerva măsurilor tranzitorii pentru a respecta drepturile dobândite anterior. Excepțiile de la principiul neutralității serviciilor, care presupun furnizarea unui serviciu specific pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general definite în mod clar, cum ar fi siguranța vieții, necesitatea promovării coeziunii sociale, regionale și teritoriale sau evitarea utilizării ineficiente a spectrului, ar putea fi permise în cazul în care acestea sunt necesare și proporționale. De asemenea, aceste obiective ar trebui să cuprindă promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului mediatic, astfel cum sunt definite de statele membre în conformitate cu dreptul comunitar. Cu excepția cazurilor în care sunt necesare pentru protecția vieții sau pentru îndeplinirea altor obiective de interes general, excepțiile nu ar trebui să genereze o utilizare exclusivă pentru anumite servicii, ci mai curând să le acorde prioritate astfel încât alte servicii sau tehnologii să poată coexista în aceeași bandă în măsura în care acest lucru este posibil.
- (29) Definirea domeniului de aplicare și a naturii oricărei excepții privind promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului mediatic este de competența statelor membre.
- (30) Întrucât alocarea spectrului pentru tehnologii și servicii specifice reprezintă o excepție de la principiul neutralității tehnologiilor și serviciilor și reduce libertatea de alegere a serviciului furnizat sau a tehnologiei folosite, orice propunere pentru o astfel de alocare ar trebui să fie transparentă și să facă obiectul unei consultări publice.
- (31) În interesul flexibilității și al eficienței, autoritățile naționale de reglementare pot să permită utilizatorilor spectrului să transfere sau să închirieze în mod liber drepturile lor de utilizare către terți. Acest lucru ar permite ca valoarea spectrului să fie stabilită de către piață. Având în vedere competența acestora de a asigura utilizarea eficientă a spectrului, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să acționeze în vederea asigurării faptului că activitatea de comercializare nu conduce la o denaturare a concurenței în cazul în care spectrul rămâne neutilizat.
- (32) Introducerea neutralității tehnologiilor și serviciilor și comercializarea drepturilor existente de utilizare a spectrului poate necesita norme tranzitorii, inclusiv măsuri de
- garantare a unei concurențe loiale, întrucât noul sistem poate permite anumitor utilizatori de spectru să concureze cu utilizatorii de spectru care și-au dobândit drepturile de utilizare a spectrului în condiții mai stricte.
- (33) Pentru a promova funcționarea pieței interne și pentru a sprijini dezvoltarea serviciilor transfrontaliere, Comisiei ar trebui să i se acorde competența de a adopta măsuri de punere în aplicare de natură tehnică în domeniul rotației.
- (34) Licențele eliberate întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice care le permit accesul pe proprietatea publică sau privată sunt factorii esențiali pentru crearea rețelilor de comunicații electronice sau a noilor elemente de rețea. Complexitatea inutilă și întârzierile în procedurile de acordare a drepturilor de acces pot reprezenta astfel obstacole importante în calea dezvoltării concurenței. În consecință, ar trebui simplificat modul de dobândire a drepturilor de acces de către întreprinderile autorizate. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată coordona dobândirea drepturilor de trecere, punând la dispoziție informații relevante pe paginile lor de internet.
- (35) Este necesară consolidarea competențelor statelor membre cu privire la titularii de drepturi de acces, pentru a le garanta intrarea sau dezvoltarea unei noi rețele într-un mod echitabil, eficient, responsabil din punct de vedere al mediului și independent de orice obligație impusă unui operator cu putere semnificativă pe piață de a acorda acces la rețeaua sa de comunicații electronice. Îmbunătățirea modului de utilizare în comun a infrastructurilor poate ameliora în mod semnificativ concurența și poate reduce costurile totale financiare și de mediu pentru instalarea infrastructurii de comunicații electronice pentru întreprinderi, în special în cazul noilor rețele de acces. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie împuternicite să solicite titularilor de drepturi de instalare a infrastructurii pe, peste sau sub o proprietate publică sau privată să permită utilizarea în comun a infrastructurii sau proprietății în cauză (inclusiv prin colocare fizică) pentru a încuraja investițiile eficiente în infrastructură și promovarea inovațiilor, după o perioadă corespunzătoare de consultare publică, în care toate părțile interesate ar trebui să aibă posibilitatea de a-și exprima opiniile. Aceste măsuri de coordonare sau de utilizare în comun pot cuprinde reguli de repartizare a costurilor de utilizare în comun a infrastructurii sau a proprietății și ar trebui să garanteze o împărțire adecvată a riscurilor între întreprinderile în cauză. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, în special, să poată impune utilizarea în comun a elementelor de rețea și a infrastructurii asociate, precum canale, tuburi, piloni, nișe, cutii de distribuție, antene, turnuri și alte construcții de susținere, clădiri sau intrări în clădiri și o mai bună

coordonare a lucrărilor civile. Autoritățile competente, în special cele locale, ar trebui să stabilească și proceduri de coordonare adecvate, în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare, cu privire la lucrările publice și, de asemenea, la alte infrastructuri sau proprietăți publice corespunzătoare, care pot include proceduri care garantează faptul că părțile interesate dispun de informații privind infrastructurile sau proprietățile publice adecvate, precum și privind lucrările publice în curs de derulare sau planificate, că sunt informate prompt cu privire la acestea și că utilizarea în comun este astfel facilitată la maxim.

- (36) Comunicarea fiabilă și sigură a informațiilor prin rețelele de comunicații electronice este tot mai importantă pentru întreaga economie și în general pentru societate. Complexitatea sistemului, defecțiunile tehnice sau greșelile umane, accidentele sau atacurile, toate acestea pot avea consecințe asupra funcționării și disponibilității infrastructurii fizice care asigură furnizarea de servicii importante cetățenilor UE, inclusiv servicii de e-guvernare. Prin urmare, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să asigure menținerea integrității și securității rețelelor publice de comunicații. Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA) ⁽¹⁾ ar trebui să contribuie la nivelul sporit de securitate a comunicațiilor electronice, printre altele, prin furnizarea de consultanță de specialitate și promovarea schimbului de cele mai bune practici. Atât ENISA, cât și autoritățile naționale de reglementare ar trebui să dispună de mijloacele necesare îndeplinirii atribuțiilor lor, inclusiv de competențele de a obține informații suficiente pentru a fi în măsură să evalueze nivelul de securitate a rețelelor sau serviciilor, precum și de a obține date complete și certe referitoare la incidentele reale privind securitatea care au avut un impact semnificativ asupra funcționării rețelelor sau serviciilor. Având în vedere faptul că asigurarea eficientă a unui nivel adecvat de securitate nu este un exercițiu singular ci un proces continuu de punere în aplicare, revizuire și actualizare, furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice ar trebui să adopte măsuri de protejare a integrității și securității acestora conform riscurilor evaluate, luând în considerare progresele științifice de la momentul respectiv din domeniul care privește aceste măsuri.

- (37) Atunci când este necesară stabilirea unui acord privind un set comun de cerințe privind securitatea, Comisia ar trebui împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare de natură tehnică pentru a asigura un nivel adecvat de securitate a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice pe piața internă. ENISA ar trebui să

contribuie la armonizarea măsurilor de securitate tehnice și organizaționale corespunzătoare furnizând consultanță de specialitate. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie împuternicite să elaboreze instrucțiuni obligatorii referitoare la măsurile de punere în aplicare de natură tehnică adoptate în temeiul directivei-cadru. Pentru a-și îndeplini atribuțiile, acestea ar trebui să aibă competența de a investiga și de a impune sancțiuni în cazul nerespectării dispozițiilor.

- (38) Pentru a oferi operatorilor de pe piață siguranță în ceea ce privește condițiile de reglementare, este necesară stabilirea unui termen pentru analizele de piață. Este important să se efectueze periodic analize de piață la intervale rezonabile și adecvate. La stabilirea termenului în cauză ar trebui să se țină seama dacă piața a mai făcut anterior obiectul unei analize și a fost notificată în mod corespunzător. În cazul în care o autoritate națională de reglementare nu efectuează analiza de piață în termenul specificat, acest lucru poate pune în pericol piața internă și este posibil ca procedurile obișnuite de constatare a nerespectării obligațiilor de către autoritate să nu producă în timp efectul dorit. Ca alternativă, autoritatea națională de reglementare în cauză ar trebui să poată solicita asistența GERT pentru a finaliza analiza de piață. De exemplu, asistența ar putea lua forma unui grup special de intervenție compus din reprezentanții altor autorități naționale de reglementare.
- (39) Datorită nivelului ridicat de inovare tehnologică și a piețelor deosebit de dinamice din sectorul comunicațiilor electronice, este necesară adaptarea rapidă a reglementărilor în mod coordonat și armonizat la nivel comunitar, deoarece experiența arată faptul că divergențele cu privire la punerea în aplicare a cadrului de reglementare UE între autoritățile naționale de reglementare poate crea un obstacol în calea dezvoltării pieței interne.
- (40) O sarcină importantă care revine GERT este adoptarea de avize privind litigiile transfrontaliere, acolo unde este cazul. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, prin urmare, să ia în considerare toate avizele GERT în aceste cazuri.
- (41) Experiența dobândită în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare UE indică faptul că dispozițiile existente care abilitază autoritățile naționale de reglementare să impună amenzi nu au furnizat un stimulente adecvat pentru respectarea cerințelor de

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 460/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 77, 13.3.2004, p. 1).

reglementare. Competențele de asigurare a aplicării corespunzătoare pot să contribuie la o punere în aplicare în timp util a cadrului de reglementare UE și, astfel, să îmbunătățească stabilitatea cadrului juridic, ceea ce reprezintă o condiție importantă pentru încurajarea investițiilor. Lipsa competențelor efective în cazul nerespectării cerințelor are efect asupra întregului cadru de reglementare. Introducerea unei noi dispoziții în directiva-cadru privind încălcarea obligațiilor prevăzute în directiva-cadru și în directivele speciale ar trebui, prin urmare, să garanteze aplicarea unor principii coerente și stabile de asigurare a aplicării și de aplicare de sancțiuni pentru întregul cadru de reglementare UE.

(42) Cadrul de reglementare UE existent cuprinde anumite dispoziții pentru facilitarea tranziției de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la noul cadru din 2002. Această tranziție a fost încheiată în toate statele membre, iar măsurile respective ar trebui să fie abrogate întrucât au devenit redundante.

(43) Atât investițiile eficiente, cât și concurența ar trebui încurajate în tandem, în vederea sporirii creșterii economice, a inovării și a opțiunilor pentru consumatori.

(44) Anexa I la directiva-cadru a identificat lista piețelor care urmează să fie incluse în Recomandarea privind piețele relevante de produse și servicii susceptibile a fi supuse unei reglementări *ex-ante*. Această anexă ar trebui abrogată deoarece scopul acesteia de a servi drept punct de plecare pentru formularea versiunii inițiale a Recomandării privind piețele relevante de produse și servicii ⁽¹⁾ a fost îndeplinit.

(45) Este posibil ca pentru întreprinderile nou intrate să nu fie viabil din punct de vedere economic să dubleze, parțial sau în totalitate, rețeaua locală de acces a operatorilor de pe piață, într-un timp rezonabil. În acest context, acordarea accesului necondiționat la bucla sau la sub-bucla locală a operatorilor care dețin o putere semnificativă pe piață poate facilita intrarea pe piață și creșterea

concurenței pe piețele cu amănuntul de acces în bandă largă. În condițiile în care accesul neîngrădit la bucla sau sub-bucla locală nu este fezabil din punct de vedere tehnic sau economic, se pot aplica obligații relevante pentru furnizarea de acces la rețea care este virtual sau care nu este fizic și care oferă o funcționalitate echivalentă.

(46) Scopul separării funcționale, prin care operatorului integrat vertical i se solicită să înființeze două entități comerciale separate din punct de vedere operațional, este de a garanta furnizarea de produse de acces echivalente către toți operatorii din aval, inclusiv către propriile unități din aval ale operatorului integrat vertical. Separarea funcțională are capacitatea de a îmbunătăți concurența pe numeroase piețe relevante prin reducerea semnificativă a tendințelor discriminatorii și prin facilitarea verificării și asigurării respectării obligațiilor în materie de nediscriminare. În cazuri excepționale, separarea funcțională poate fi justificată ca măsură corectivă atunci când eforturile în privința asigurării efective a nediscriminării pe mai multe dintre piețele în cauză continuă să eșueze sau atunci când există șanse reduse sau nule pentru existența unei concurențe în ceea ce privește infrastructura într-un termen rezonabil după ce s-a recurs la una sau mai multe măsuri corective considerate anterior ca fiind adecvate. Cu toate acestea, este foarte important să se asigure că odată cu impunerea separării funcționale întreprinderea în cauză este în continuare motivată să investească în propria rețea și că această măsură nu atrage nici un efect potențial negativ asupra bunăstării consumatorilor. Impunerea separării funcționale necesită o analiză coordonată a diferitelor piețe relevante asociate rețelei de acces, în conformitate cu procedura analizei de piață prevăzute la articolul 16 din directiva-cadru. În momentul efectuării analizei pieței și al stabilirii detaliilor acestei măsuri corective, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să acorde o atenție specială produselor care urmează să fie gestionate de către entitățile comerciale separate, luând în considerare dimensiunea rețelei desfășurate și nivelul progresului tehnologic, care pot afecta substituibilitatea la nivelul serviciilor la puncte fixe și fără fir. Pentru a evita denaturarea concurenței pe piața internă, Comisia ar trebui să aprobe în prealabil propunerile pentru separarea funcțională.

(47) Punerea în aplicare a separării funcționale nu ar trebui să împiedice mecanismele de coordonare adecvate dintre diferitele entități comerciale separate, cu scopul de a garanta protecția drepturilor de supraveghere economică și a gestionării ale societății-mamă.

(48) Integrarea continuă a pieței interne a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice necesită o mai bună coordonare a aplicării reglementărilor *ex ante*, astfel cum este prevăzut în cadrul comunitar de reglementare pentru comunicațiile electronice.

⁽¹⁾ Recomandarea Comisiei din 11 februarie 2003 privind piețele relevante de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice susceptibile de a fi supuse unor reglementări *ex ante* în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (JO L 114, 8.5.2003, p. 45).

- (49) În cazul în care o întreprindere integrată vertical alege să își transfere o parte substanțială a activelor rețelei locale de acces sau totalitatea acestora către o entitate separată din punct de vedere juridic deținută de altcineva sau prin crearea unei entități comerciale separate pentru furnizarea produselor de acces, autoritatea națională de reglementare ar trebui să evalueze efectul tranzacției planificate asupra tuturor obligațiilor de reglementare existente impuse operatorului integrat vertical, pentru a asigura compatibilitatea oricăror noi acorduri cu Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) și Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal). Autoritatea națională de reglementare în cauză ar trebui să efectueze o nouă analiză a piețelor pe care operează entitatea separată și să impună, să mențină, să modifice sau să retragă obligații în consecință. În acest scop, autoritatea națională de reglementare ar trebui să poată solicita informații de la întreprinderea în cauză.
- (50) Cu toate că, în anumite circumstanțe, o autoritate națională de reglementare poate să impună obligații operatorilor care nu au o putere semnificativă pe piață în scopul îndeplinirii unor obiective precum conectivitatea cap la cap sau interoperabilitatea serviciilor, este totuși necesară garantarea faptului că aceste obligații se impun în conformitate cu cadrul de reglementare UE și în special cu procedurile de notificare.
- (51) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare în scopul adaptării condițiilor de acces la serviciile de radio și televiziune digitale menționate în anexa I la evoluția tehnologică și cea a pieței. De asemenea, același lucru se aplică în cazul listei minime de elemente de la anexa II care trebuie să fie făcută publică pentru a îndeplini obligația de transparență.
- (52) Facilitarea accesului la resursele de frecvențe radio pentru operatorii de pe piață va contribui la îndepărtarea obstacolelor care stau în calea intrării pe piață. Mai mult, progresul tehnologic reduce riscul interferențelor dăunătoare în anumite benzi de frecvență, reducând astfel necesitatea drepturilor individuale de utilizare. Condițiile de utilizare a spectrului pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice ar trebui în mod normal să fie stabilite în autorizațiile generale, în afara cazului în care drepturile individuale sunt necesare, având în vedere utilizarea spectrului, pentru protecția împotriva interferențelor dăunătoare, pentru asigurarea calității tehnice a serviciului, pentru garantarea utilizării eficiente a spectrului sau pentru îndeplinirea unui obiectiv specific de interes general. Deciziile cu privire la necesitatea drepturilor individuale ar trebui să fie luate într-o manieră transparentă și proporțională.
- (53) Introducerea cerințelor neutralității tehnologice și a serviciilor pentru acordarea drepturilor de utilizare, precum și posibilitatea tot mai mare de a transfera drepturi între întreprinderi ar trebui să sporească libertatea și mijloacele de furnizare de servicii de comunicații pentru public, facilitând astfel, de asemenea, îndeplinirea obiectivelor de interes general. Cu toate acestea, anumite obligații de interes general impuse radiodifuzorilor pentru furnizarea de servicii media audiovizuale pot impune aplicarea de criterii specifice pentru acordarea drepturilor de utilizare în cazurile în care pare a fi esențial pentru îndeplinirea unui obiectiv specific de interes general prevăzut de statele membre în conformitate cu legislația comunitară. Procedurile asociate realizării obiectivelor de interes general trebuie să fie, în toate circumstanțele, transparente, obiective, proporționale și nediscriminatorii.
- (54) Având în vedere impactul restrictiv asupra accesului liber la frecvențele radio, valabilitatea unui drept individual de utilizare care nu poate fi comercializat ar trebui să fie limitată în timp. În cazul în care drepturile de utilizare cuprind dispoziții privind reînnoirea valabilității acestora, autoritățile naționale competente ar trebui mai întâi să efectueze o reexaminare, inclusiv o consultare publică, ținând cont de evoluțiile din domeniul tehnologic, al pieței și al zonelor de acoperire. Având în vedere caracterul limitat al spectrului, drepturile individuale acordate întreprinderilor ar trebui să fie reexamineate cu regularitate. În efectuarea acestei reexaminări, autoritățile naționale competente ar trebui să păstreze echilibrul între interesele titularilor de drepturi și necesitatea de a promova introducerea comercializării spectrului precum și utilizarea mai flexibilă a spectrului prin autorizații generale, atunci când acest lucru este posibil.
- (55) Autoritățile naționale competente ar trebui să aibă competența de a asigura utilizarea efectivă a spectrului și, în cazul în care resursele de spectru rămân nefolosite, să adopte măsuri pentru prevenirea tezurizării anticoncurențiale a spectrului, care poate împiedica noile intrări pe piață.
- (56) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată lua măsuri eficiente pentru a monitoriza și asigura respectarea condițiilor privind autorizarea generală sau drepturile de utilizare și să aibă competența de a impune sancțiuni financiare sau administrative efective în cazul în care aceste condiții sunt încălcate.

(57) Condițiile care pot însoți autorizațiile ar trebui să cuprindă condiții specifice care reglementează accesibilitatea pentru utilizatorii cu handicap și necesitatea ca autoritățile publice să comunice cu publicul general înaintea, în timpul și în urma dezastrelor majore. De asemenea, având în vedere importanța inovării tehnologice, statele membre ar trebui să poată emite autorizații de utilizare a spectrului în scopuri experimentale, supuse unor restricții și condiții specifice justificate în mod strict de natura experimentală a acestor drepturi.

(58) Regulamentul (CE) nr. 2887/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind accesul necondiționat la bucla locală⁽¹⁾ s-a dovedit a fi eficient în faza inițială a deschiderii pieței. Directiva-cadru solicită Comisiei să monitorizeze tranziția de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la cadrul din 2002 și să aducă propuneri de abrogare a respectivului regulament la o dată adecvată. Conform cadrului din 2002, autoritățile naționale de reglementare au sarcina de a analiza piața pentru accesul angro necondiționat și nelimitat la buclele și sub-buclele metalice cu scopul de a furniza servicii în bandă largă și servicii vocale după cum prevede Recomandarea privind piețele relevante de servicii și produse. Întrucât toate statele membre au analizat această piață cel puțin o dată, iar obligațiile corespunzătoare în temeiul cadrului din 2002 au fost respectate, Regulamentul nr. 2887/2000 a devenit neneesar și ar trebui, în consecință, abrogat.

(59) Măsurile necesare punerii în aplicare a directivei cadru, a directivei privind accesul și a directivei privind autorizarea ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽²⁾.

(60) În special, Comisia ar trebui împuternicită să adopte recomandări și/sau măsuri de punere în aplicare privind notificările menționate la articolul 7 din directiva-cadru; armonizarea în domeniul spectrului și al numerotației, precum și în chestiuni legate de securitatea rețelor și serviciilor; identificarea piețelor relevante de produse și servicii; identificarea piețelor transnaționale; punerea în aplicare a standardelor; aplicarea armonizată a dispozițiilor cadrului de reglementare. De asemenea, ar trebui conferite competențe Comisiei de adoptare a măsurilor de punere în aplicare pentru actualizarea anexelor I și II la directiva privind accesul în funcție de evoluțiile pieței și

de evoluțiile tehnologice. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din directivele în cauză, printre altele prin completarea acestora cu elemente noi neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări la Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru)

Directiva 2002/21/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă stabilește un cadru armonizat pentru reglementarea serviciilor de comunicații electronice, a rețelor de comunicații electronice, a infrastructurilor și a serviciilor asociate. Directiva prevede atribuții ale autorităților naționale de reglementare și stabilește o serie de proceduri care să asigure o aplicare armonizată a cadrului de reglementare pe teritoriul Comunității. Cadrul include de asemenea dispoziții privind anumite aspecte ale echipamentului terminal pentru a se facilita accesul utilizatorilor cu handicap.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «rețea de comunicații electronice» înseamnă sisteme de transmisie și, după caz, echipamente de comutare sau de rutare și alte resurse, inclusiv elemente de rețea care nu sunt active, care permit transmiterea semnalelor prin cablu, unde radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice, inclusiv rețele de satelit, rețele terestre fixe (cu comutare de circuite sau de pachete, inclusiv internet) și mobile, sisteme care utilizează rețeaua electrică, atât timp cât servesc la transmiterea semnalelor, rețelele utilizate pentru difuzarea programelor de radio și televiziune și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;”

⁽¹⁾ JO L 336, 30.12.2000, p. 4.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23..

(b) Litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) «piețe transnaționale» înseamnă piețele identificate în conformitate cu articolul 15 alineatul (4) care au ca sferă de cuprindere întreaga Comunitate sau o parte semnificativă a acesteia care acoperă mai mult de un stat membru;”

(c) Litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) «rețea publică de comunicații» înseamnă o rețea de comunicații electronice utilizată în întregime sau în principal pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice puse la dispoziția publicului, care asigură transferul de informații între punctele de terminale ale rețelei;”

(d) Se introduce următoarea literă:

„(da) «punct terminal al rețelei (NTP)» înseamnă punctul fizic la care unui abonat i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații; în cazul rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, NTP este identificat printr-o adresă specifică în rețea, care poate fi asociată numărului sau numelui abonatului;”

(e) Litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) «infrastructură asociată» înseamnă acele infrastructuri fizice și alte instalații sau elemente asociate unei rețele de comunicații electronice și/sau unui serviciu de comunicații electronice care permit și/sau asigură furnizarea de servicii prin intermediul respectivei rețele și/sau al respectivului serviciu sau dispun de acest potențial și cuprind *inter alia* clădirile sau intrările în clădiri, antenele, turnurile și alte construcții de susținere, canalele, tuburile, pilonii, nișele și cutiile de distribuție;”

(f) Se introduce următoarea literă:

„(ea) «servicii asociate» înseamnă acele servicii asociate unei rețele de comunicații electronice și/sau unui

serviciu de comunicații electronice care permit și/sau asigură furnizarea de servicii prin intermediul respectivei rețele și/sau al respectivului serviciu sau dispun de acest potențial și cuprind *inter alia* conversia numerelor sau sistemele cu o funcție echivalentă, sistemele de acces condiționat și ghidurile de programe electronice, precum și alte servicii, precum serviciile de identificare, localizare și prezență.”

(g) Litera (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) «directive speciale» înseamnă Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (*);

(*) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.”

(h) Se adaugă literele următoare:

„(q) «alocarea spectrului» înseamnă desemnarea unei anumite benzi de frecvență pentru utilizarea de unul sau mai multe tipuri de servicii de radiocomunicații, după caz, în condiții specifice;

(r) «interferențe dăunătoare» înseamnă interferențele care pun în pericol funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de siguranță sau care denaturează, blochează sau întrerup în mod grav și repetat funcționarea unui serviciu de radiocomunicații care operează în conformitate cu regulamentele internaționale, comunitare și naționale aplicabile;

(s) «apel» înseamnă o conexiune stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații electronice accesibil publicului care permite realizarea unei comunicații vocale bidirecționale.”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare își exercită competențele în mod imparțial, transparent și în timp util. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare dețin resurse umane și financiare suficiente pentru îndeplinirea atribuțiilor care le sunt încredințate.”

(b) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la alineatele (4) și (5), autoritățile naționale de reglementare responsabile de reglementarea *ex-ante* a pieței sau de soluționarea litigiilor dintre întreprinderi în conformitate cu articolul 20 sau 21 din prezenta directivă acționează independent și nu solicită și nici nu primesc instrucțiuni de la un alt organism în legătură cu îndeplinirea acestor sarcini care le revin în temeiul normelor de drept intern care pun în aplicare normele comunitare. Acest lucru nu exclude supravegherea în conformitate cu dreptul constituțional național. Numai organismele de soluționare a căilor de atac, instituite în conformitate cu articolul 4 au competența de a suspenda sau de a revoca deciziile luate de către autoritățile naționale de reglementare. Statele membre se asigură că conducătorul unei autorități naționale de reglementare menționate la primul paragraf sau, după caz, membrii organului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul autorității sau înlocuitorul acestuia/înlocuitorii acestora nu poate/pot fi demis/demiși decât în cazul în care nu mai satisfac(e) condițiile necesare îndeplinirii sarcinilor sale/lor, precizate în prealabil în dreptul intern. Decizia de demitere a conducătorului autorității naționale de reglementare sau, după caz, a membrilor organului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul acesteia se face publică la momentul demiterii. Conducătorul demis al autorității naționale de reglementare sau, după caz, membrii demiși ai organului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul acesteia, primește/primește o expunere a motivelor care se publică și are/au dreptul de a solicita publicarea acesteia, în cazul în care aceasta nu ar avea loc în lipsa solicitării sale/lor.

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare menționate la primul paragraf beneficiază de bugete anuale separate. Bugetele se fac publice;

(3b) Statele membre se asigură că obiectivele Grupului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (GERT) (*) a unei coordonări și coerențe sporite la nivelul reglementării sunt sprijinite în mod activ de respectivele autorități naționale de reglementare.

(3c) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de avizele și pozițiile comune adoptate de GERT la adoptarea propriilor decizii pentru piețele lor interne.

(*) Regulamentul (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului din... de înființare a Grupului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (...);

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că există, la nivel național, mecanisme eficiente prin care orice utilizator sau orice întreprindere care furnizează rețele și/sau servicii de comunicații electronice și care este afectată de o decizie a unei autorități naționale de reglementare are dreptul de a ataca decizia în fața unui organism de soluționare a căilor de atac independent de părțile implicate. Acest organism, care poate fi o instanță, dispune de expertiza necesară pentru a-și putea exercita funcțiile în mod efectiv. Statele membre se asigură că fondul cauzei este luat în considerare în mod corespunzător și că există un mecanism de contestare efectiv.

Până la soluționarea căii de atac, decizia autorității naționale de reglementare se aplică, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern.”

(b) Se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre culeg informații referitoare la numărul căilor de atac, la durata procedurilor aferente căilor de atac și la numărul deciziilor de stabilire a măsurilor provizorii. Statele membre furnizează aceste informații Comisiei și GERT, la solicitarea motivată a oricăreia dintre acestea.”

5. Articolul 5 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice transmit toate informațiile, inclusiv informațiile financiare, necesare autorităților naționale de reglementare pentru a garanta conformitatea cu dispozițiile stabilite sau deciziile adoptate în conformitate cu prezenta directivă și cu directivele speciale. În special acestor întreprinderi li se poate solicita, de asemenea, să ofere informații cu privire la viitoarea dezvoltare a rețelei și a serviciilor care ar putea avea un impact asupra serviciilor furnizate angro puse la dispoziția concurenților. Întreprinderilor cu putere semnificativă pe piețele angro li se poate solicita, de asemenea, să prezinte date contabile privind piețele cu amănuntul care sunt asociate piețelor angro respective.

Întreprinderile furnizează aceste informații rapid și la cerere, respectând termenele și nivelul de detaliere solicitat de autoritatea națională de reglementare. Informațiile solicitate de autoritatea națională de reglementare sunt proporționale cu sarcina pe care aceasta o are de îndeplinit. Autoritatea națională de reglementare prezintă motivele care justifică cererea sa de informații și prelucrează informațiile în conformitate cu alineatul (3).”

6. Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

Mecanismul de consultare și de transparență

Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolului 7 alineatul (9), a articolului 20 sau a articolului 21, statele membre se asigură că, atunci când autoritățile naționale de reglementare intenționează să adopte măsuri în confor-

mitate cu dispozițiile prezentei directive sau ale directivelor speciale, sau când intenționează să instituie restricții în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4), care au un impact major asupra pieței relevante, acestea dau ocazia părților interesate să își prezinte observațiile cu privire la proiectul de măsură într-un termen rezonabil.

Autoritățile naționale de reglementare publică procedurile lor naționale de consultare.

Statele membre asigură înființarea unui singur punct de informare care să permită accesul la toate consultările în curs.

Rezultatele procedurii de consultare se fac publice de către autoritățile naționale de reglementare, cu excepția cazului în care este vorba de informații confidențiale în sensul normelor comunitare și de drept intern privind secretele comerciale.

Articolul 7

Consolidarea pieței interne de comunicații electronice

(1) La îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta directivă și în directivele speciale, autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de obiectivele prevăzute la articolul 8, inclusiv în măsura în care acestea sunt în legătură cu funcționarea pieței interne.

(2) Autoritățile naționale de reglementare contribuie la dezvoltarea pieței interne cooperând între ele și cu Comisia și cu GERT într-un mod transparent, pentru a asigura aplicarea coerentă, în toate statele membre, a dispozițiilor prezentei directive și ale directivelor speciale. În acest scop, statele membre cooperează, în special, cu Comisia și cu GERT pentru a identifica tipurile de instrumente și de măsuri corective cele mai adecvate pentru abordarea unor situații specifice de pe piață.

(3) Sub rezerva unor dispoziții contrare prevăzute în recomandări sau în orientările adoptate în temeiul articolului 7a, după încheierea consultării menționate la articolul 6, în cazurile în care o autoritate națională de reglementare intenționează să ia o măsură care:

(a) intră sub incidența articolelor 15 sau 16 din prezenta directivă, a articolului 5 sau 8 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), și

(b) ar afecta comerțul între statele membre,

aceasta pune proiectul de măsură, precum și motivele pe care stau la baza acesteia la dispoziția Comisiei, GERT și a autorităților naționale de reglementare din alte state membre, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) și informează Comisia, GERT și alte autorități naționale de reglementare cu privire la aceasta. Autoritățile naționale de reglementare, GERT și Comisia pot prezenta observații autorității naționale de reglementare în cauză în termen de o lună. Termenul de o lună nu poate fi prelungit.

(4) Atunci când o măsură prevăzută la alineatul (3) are ca scop:

(a) să definească o piață relevantă diferită de cele definite în recomandarea adoptată în conformitate cu articolul 15 alineatul (1); sau

(b) să decidă dacă consideră sau nu o întreprindere ca având, individual sau împreună cu alte întreprinderi, o putere semnificativă pe piață, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3), (4) sau (5), sau

(c) să impună, să modifice sau să retragă o obligație asupra unui operator în conformitate cu articolul 16 coroborat cu articolul 5 și articolele 9-13 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) și articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal);

și ar afecta comerțul dintre statele membre, iar Comisia a indicat autorității naționale de reglementare că estimează faptul că proiectul de măsură ar crea o barieră în calea pieței unice sau că are rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea măsurii cu dreptul comunitar și în special cu obiectivele prevăzute la articolul 8, proiectul de măsură nu poate fi adoptat timp de încă două luni. Acest termen nu poate fi prelungit. Comisia informează celelalte autorități naționale de reglementare cu privire la rezervele sale în acest caz.

(5) În termenul de două luni menționat la alineatul (4), Comisia poate:

(a) să ia o decizie legată de proiectul de măsură menționat la alineatul (4) literele (a) și (b) prin care să solicite autorității naționale de reglementare în cauză retragerea proiectului de măsură și/sau

(b) să emită un aviz privind proiectul de măsură menționat la alineatul (4) litera (c) sau

(c) să ia decizia de a renunța la rezervele formulate în legătură un proiect de măsură menționat la alineatul (4).

Comisia ține seama, în cea mai mare măsură posibilă, de avizul GERT înainte de a emite o decizie sau un aviz în temeiul literelor (a)-(c). O decizie sau un aviz în temeiul literelor (a)-(c) este însoțit(ă) de o analiză detaliată și obiectivă privind motivele pentru care Comisia consideră că proiectul de măsură nu ar trebui adoptat, împreună cu propuneri specifice de modificare a proiectului de măsură.

(6) În situația în care Comisia a adoptat o decizie în conformitate cu alineatul (5) litera (a), prin care solicită autorității naționale de reglementare retragerea unui proiect de măsură, autoritatea națională de reglementare modifică sau retrage proiectul de măsură, în termen de șase luni de la data deciziei Comisiei. În cazul în care proiectul de măsură este modificat, autoritatea națională de reglementare întreprinde o consultare publică în conformitate cu procedurile menționate la articolul 6 și notifică din nou Comisiei proiectul de măsură modificat în conformitate cu dispozițiile alineatului (3).

(7) Autoritatea națională de reglementare în cauză ține seama în cea mai mare măsură posibilă de observațiile formulate de alte autorități naționale de reglementare, de GERT și de Comisie și poate, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (4) literele (a) și (b), să adopte proiectul de măsură final și, în acest caz, comunică proiectul Comisiei.

În cazul în care autoritatea națională de reglementare decide să modifice proiectul de măsură pe baza avizului emis în temeiul alineatului (5) litera (b), în termen de șase luni de la data avizului Comisiei, aceasta întreprinde o consultare publică conform procedurilor menționate la articolul 6 și comunică Comisiei măsura modificată.

În cazul în care autoritatea națională de reglementare decide să nu modifice proiectul de măsură pe baza avizului emis în temeiul alineatului (5) litera (b), aceasta publică, de asemenea, motivele care justifică această decizie și le comunică Comisiei în termen de șase luni de la data avizului Comisiei.

(8) Autoritatea națională de reglementare comunică Comisiei și GERT toate măsurile finale care intră sub incidența articolului 7 alineatul (3) literele (a) și (b).

(9) În împrejurări excepționale, atunci când o autoritate națională de reglementare consideră că trebuie acționat de urgență, prin derogare de la procedura prevăzută la alineatele (3) și (4), pentru a salvagarda concurența și a proteja interesele utilizatorilor, aceasta poate adopta de îndată măsuri proporționale și provizorii. Aceasta comunică fără întârziere aceste măsuri, motivate corespunzător, Comisiei, celorlalte autorități naționale de reglementare și GERT. Decizia autorității naționale de reglementare de a face aceste măsuri permanente sau de a prelungi perioada lor de aplicare trebuie să respecte dispozițiile alineatelor (3) și (4)."

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

Notificări

(1) După consultarea publică și consultarea autorităților naționale de reglementare și ținând seama în cea mai mare măsură de avizul GERT, Comisia poate adopta recomandări și/sau orientări în legătură cu articolul 7 prin care să se definească forma, conținutul și nivelul de detaliu al notificărilor solicitate în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), cazurile în care nu este necesară notificarea, precum și calcularea termenelor.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 22 alineatul (2)."

8. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 9 privind frecvențele radio, statele membre țin seama în cea mai mare măsură de faptul că este de dorit ca reglementările adoptate să fie neutre din punct de vedere tehnologic și se asigură că, în realizarea atribuțiilor de reglementare specificate în prezenta directivă și în directivele speciale, în special cele destinate să garanteze concurența efectivă, autoritățile naționale de reglementare procedează în mod similar.”

(b) La alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) asigurându-se că utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu handicap, utilizatorii în vârstă și utilizatorii cu nevoi sociale speciale obțin beneficii maxime în ceea ce privește opțiunile, tariful și calitatea;”

(c) la alineatul (2), litera (c) se elimină.

(d) la alineatul (3), litera (c) se elimină.

(e) La alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) cooperând reciproc, cu Comisia și cu GERT pentru a asigura elaborarea unor practici de reglementare coerente și aplicarea coerentă a prezentei directive și a directivelor speciale.”

(f) La alineatul (4), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) abordând necesitățile unor grupuri sociale specifice, în special ale persoanelor cu handicap, ale persoanelor în vârstă și ale utilizatorilor cu nevoi sociale specifice;”

(g) Se adaugă următorul alineat:

„(5) În scopul îndeplinirii obiectivelor de politică menționate la alineatele (2), (3) și (4), autoritățile naționale de reglementare aplică principii de reglementare obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, între altele prin:

- (a) promovarea previzibilității reglementării;
- (b) asigurarea faptului că, în împrejurări similare, nu există discriminare în privința tratamentului acordat întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice;
- (c) garantarea concurenței în folosul consumatorilor și promovarea, după caz, a unei concurențe bazate pe infrastructură;
- (d) promovarea investițiilor eficiente și a inovării în infrastructuri noi și extinse, inclusiv luând în considerare riscurile investițiilor;
- (e) luarea în considerare a multiplelor condiții care influențează concurența și consumatorii din diversele zone geografice ale unui stat membru;
- (f) impunerea unor obligații reglementare *ex-ante* doar în cazurile în care nu există concurență efectivă și durabilă și reducerea sau eliminarea acestora imediat ce se instituie o concurență efectivă.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

Planificarea strategică și coordonarea politicii privind spectrul de frecvențe radio în Uniunea Europeană

(1) Statele membre cooperează între ele și cu Comisia cu privire la planificarea, coordonarea și armonizarea strategică a utilizării spectrului de frecvențe radio în Uniunea Europeană. În acest scop, acestea țin seama, inter alia, de aspectele economice, de siguranță, de sănătate, de interes public, de libertate de exprimare, culturale, științifice, sociale și tehnice ale politicilor UE, precum și de diferitele interese ale comunităților de utilizatori ai spectrului de frecvențe radio, în scopul optimizării utilizării acestuia și a evitării interferențelor dăunătoare.

(2) Statele membre promovează coordonarea abordărilor politice în materie de spectru de frecvențe radio în Uniunea Europeană și, atunci când este cazul, promovează condiții

armonizate privind disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio necesare pentru crearea și funcționarea pieței interne în domeniul comunicațiilor electronice.

(3) Statele membre promovează coordonarea eficientă a intereselor UE în cadrul organizațiilor internaționale competente în materie de spectru de frecvențe radio. Ori de câte ori este necesar pentru promovarea coordonării eficiente, Comisia, ținând în cea mai mare măsură seama de avizul Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPG) instituit prin Decizia nr. 622/2002 a Comisiei din 26 iulie 2002 de instituire a unui Grup pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (*), poate propune Parlamentului European și Consiliului obiective politice comune.

(4) Comisia, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul RSPG, poate înainta propuneri legislative pentru stabilirea programelor multianuale pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio.

(*) JO L 198, 27.7.2002, p. 49.”

10. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Gestionarea frecvențelor radio pentru serviciile de comunicații electronice

(1) Ținând seama de faptul că frecvențele radio reprezintă un bun public cu o importantă valoare socială, culturală și economică, statele membre asigură gestionarea eficientă a frecvențelor radio pentru serviciile de comunicații electronice pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 8. Acestea se asigură că alocarea spectrului utilizat pentru serviciile de comunicații electronice și emiterea autorizațiilor generale sau acordarea drepturilor individuale de utilizare a acestor frecvențe radio de către autoritățile naționale competente se bazează pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. În acest mod, acestea respectă acordurile internaționale relevante și pot ține seama de considerațiile de politică publică.

(2) Statele membre promovează armonizarea utilizării frecvențelor radio în Comunitate, ținând cont de necesitatea de a asigura utilizarea efectivă și eficientă a acestora și în folosul consumatorilor, prin realizarea unor economii de scară și a interoperabilității serviciilor. Astfel, statele membre acționează în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE (decizia privind spectrul de frecvențe radio).

(3) Cu excepția unor dispoziții contrare în al doilea paragraf, statele membre se asigură că toate tipurile de tehnologii utilizate pentru serviciile de comunicații electronice pot fi folosite în benzile de frecvență radio disponibile pentru serviciile de comunicații electronice, în conformitate cu planul lor național de alocare a frecvențelor și cu reglementările privind radiocomunicațiile ale UIT.

Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de tehnologii de acces fără fir sau de rețele de comunicații radio utilizate pentru servicii de comunicații electronice, atunci când acest lucru este necesar pentru:

- (a) evitarea interferențelor dăunătoare,
- (b) protejarea sănătății publice împotriva câmpurilor electromagnetice,
- (c) asigurarea calității tehnice a serviciului,
- (d) asigurarea maximizării utilizării în comun a frecvențelor radio,
- (e) garantarea utilizării eficiente a spectrului, sau
- (f) asigurarea îndeplinirii unui obiectiv de interes general în conformitate cu alineatul (4).

(4) Cu excepția unor dispoziții contrare în al doilea paragraf, statele membre se asigură că toate tipurile de servicii de comunicații electronice pot fi furnizate în benzile de frecvență radio disponibile pentru serviciile de comunicații electronice, în conformitate cu planul lor național de alocare a frecvențelor și cu reglementările privind radiocomunicațiile ale UIT. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă restricții proporționale și nediscriminatorii în ceea ce privește tipurile de servicii de comunicații electronice care urmează să fie furnizate.

Măsurile care impun furnizarea unui serviciu de comunicații electronice într-o bandă specifică, disponibilă pentru serviciile de comunicații electronice, se motivează, în scopul de a garanta îndeplinirea obiectivului de interes general definit de statele membre în conformitate cu dreptul comunitar, ca de exemplu, dar nelimitându-se la acestea:

- (a) siguranța vieții,
- (b) promovarea coeziunii sociale, regionale sau teritoriale,
- (c) evitarea utilizării ineficiente a frecvențelor radio sau

(d) promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului mediatic, de exemplu prin furnizarea serviciilor de radio și televiziune.

O măsură care interzice furnizarea oricărui alt serviciu de comunicații electronice într-o bandă specifică poate fi prevăzută numai atunci când aceasta este justificată de necesitatea protejării serviciilor de siguranță a vieții. De asemenea, statele membre pot extinde această măsură în scopul îndeplinirii altor obiective de interes general.

(5) Statele membre revizuiesc periodic necesitatea restricțiilor menționate la alineatele (3) și (4) și fac publice rezultatele acestor revizui.

(6) Alineatele (3) și (4) se aplică spectrului alocat pentru servicii de comunicații electronice, autorizațiilor generale și drepturilor individuale de utilizare a frecvențelor radio acordate după ... (*).

Alocările spectrului, autorizațiile generale și drepturile individuale de utilizare care existau la data (*) fac obiectul articolului 9a.

(7) Fără a se aduce atingere dispozițiilor din directivele speciale și ținând seama de circumstanțele naționale relevante, statele membre pot stabili norme în scopul prevenirii teaurizării spectrului, în special prin impunerea unor termene stricte pentru exploatarea efectivă a drepturilor de utilizare de către deținătorul drepturilor și prin aplicarea de sancțiuni, inclusiv sancțiuni financiare sau retragerea drepturilor de utilizare în cazul nerespectării acestor termene. Aceste norme se stabilesc și se aplică într-un mod proporțional, nediscriminatoriu și transparent.”;

11. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Revizuirea restricțiilor impuse drepturilor existente

(1) Pentru o perioadă de cinci ani care începe la (*), statele membre se asigură că titularii drepturilor de utilizare a frecvențelor radio acordate înainte de această dată și care rămân valide pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la această dată pot depune o solicitare la autoritatea națională competentă în vederea unei reexaminări a restricțiilor impuse drepturilor lor în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4).

(*) Data transunerii Directivei 2009/.../CE de modificare a Directivei 2002/21/CE.

Înainte de adoptarea unei decizii, autoritatea națională de reglementare competentă notifică titularului dreptului reexaminarea restricțiilor, indicând sfera dreptului după reexaminare și acordându-i un termen rezonabil pentru a-și reține solicitarea.

În cazul în care titularul dreptului își reține solicitarea, dreptul acestuia nu se modifică până la expirarea valabilității acestuia sau până la sfârșitul perioadei de cinci ani, luându-se în considerare termenul care se împlinește primul.

(2) La sfârșitul perioadei de cinci ani menționate la alineatul (1), statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că articolul (9) alineatele (3) și (4) se aplică tuturor autorizațiilor generale sau drepturilor individuale de utilizare rămase în vigoare și alocărilor de spectru radio utilizate pentru servicii de comunicații electronice în vigoare la data (*).

(3) La aplicarea prezentului articol, statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a promova o concurență loială.

(4) Măsurile adoptate în aplicarea prezentului articol nu reprezintă acordarea de noi drepturi de utilizare și, în consecință, nu fac obiectul dispozițiilor relevante ale articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea).

Articolul 9b

Transferul sau închirierea de drepturi individuale de utilizare a frecvențelor radio

(1) Statele membre pot prevedea posibilitatea ca întreprinderile să transfere sau să închirieze drepturi individuale de utilizare a frecvențelor radio către alte întreprinderi, în conformitate cu procedurile naționale.

Condițiile aferente drepturilor individuale de utilizare a frecvențelor radio se aplică în continuare în urma transferului sau a închirierii, dacă autoritatea națională competentă nu stabilește dispoziții contrare.

(2) Statele membre se asigură că intenția unei întreprinderi de a transfera drepturile de utilizare a frecvențelor

radio, precum și transferul efectiv al acestora, se notifică în conformitate cu procedurile naționale autorității naționale competente responsabile cu acordarea drepturilor individuale de utilizare și sunt făcute publice. În cazul în care utilizarea frecvențelor radio a fost armonizată prin aplicarea Deciziei nr. 676/2002/CE (decizia privind spectrul de frecvențe radio) sau alte măsuri comunitare, orice astfel de transfer se conformează utilizării astfel armonizate.”;

12. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare controlează acordarea drepturilor de utilizare aferente tuturor resurselor naționale de numerotație, precum și gestionarea planurilor naționale de numerotație. Statele membre se asigură că pentru toate serviciile de comunicații electronice accesibile publicului există numere și serii de numere adecvate. Autoritățile naționale de reglementare stabilesc proceduri obiective, transparente și nediscriminatorii de acordare a drepturilor de utilizare pentru resursele naționale de numerotație.”;

(2) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că procedurile și planurile naționale de numerotație se aplică în așa fel încât să se asigure acordarea unui tratament egal tuturor furnizorilor de servicii de comunicații electronice accesibile publicului. În special, statele membre se asigură că o întreprindere căreia i s-a acordat dreptul de utilizare pentru o serie de numere nu face nicio discriminare față de alți furnizori de servicii de comunicații electronice în ceea ce privește secvențele de numere utilizate pentru a da acces la serviciile lor.”;

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre sprijină armonizarea unor numere sau serii de numere specifice în cadrul Comunității atunci când acest lucru promovează funcționarea pieței interne și dezvoltarea serviciilor paneuropene. Comisia poate să ia măsuri de natură tehnică de punere în aplicare adecvate în această privință.

(*) Data transpunerii Directivei 2009/.../CE de modificare a Directivei 2002/21/CE

Măsurile destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 22 alineatul (3)."

13. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), al doilea paragraf prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— acționează pe baza unor proceduri eficiente, transparente și disponibile publicului, aplicate fără discriminare și fără întârziere și, în orice caz, ia decizia în termen de șase luni de la data cererii, cu excepția cazurilor de expropriere, și ”;

(b) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile publice centrale sau locale dețin proprietatea sau controlul asupra unor întreprinderi care operează rețele publice de comunicații electronice și/sau servicii de comunicații electronice accesibile publicului, există o separare structurală efectivă între funcția de acordare a drepturilor prevăzută la alineatul (1) și activitățile aferente proprietății sau controlului.”

14. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Colocarea și utilizarea în comun a elementelor de rețea și a infrastructurilor asociate de către furnizorii de rețele de comunicații electronice

(1) Atunci când o întreprindere care furnizează rețele de comunicații electronice are dreptul conform dreptului intern de a instala infrastructuri pe, peste sau sub o proprietate publică sau privată, sau poate profita de o procedură de expropriere sau de utilizare a proprietății, autoritățile naționale de reglementare pot impune utilizarea în comun a acestor infrastructuri sau a acestei proprietăți, inclusiv, inter alia, a clădirilor sau a intrărilor în clădiri, a pilonilor, a antenelor, a turnurilor și a altor construcții de susținere, a canalelor, tuburilor, pilonilor, nișelor și cutiilor de distribuție, precum și a elementelor de rețea care nu sunt active.

(2) Statele membre pot solicita titularilor de drepturi menționați la alineatul (1) să utilizeze în comun infrastructura sau proprietatea (inclusiv colocarea fizică) sau pot lua măsuri de facilitare a coordonării lucrărilor publice

pentru a proteja mediul, sănătatea publică, siguranța publică sau pentru a îndeplini obiectivele de urbanism și amenajare a teritoriului numai după o perioadă corespunzătoare de consultare publică, în care toate părțile interesate au posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere. Aceste proceduri de coordonare și utilizare în comun pot cuprinde norme de repartizare a costurilor de utilizare în comun a infrastructurii sau a proprietății.

(3) Statele membre pot, după caz, să se asigure că întreprinderile oferă informațiile necesare, dacă acestea sunt solicitate de autoritățile competente, pentru a permite autorităților în cauză, în colaborare cu autoritățile naționale de reglementare, să stabilească un inventar detaliat al naturii, disponibilității și localizării geografice a infrastructurii menționate la alineatul (1) și să le pună la dispoziția părților interesate.

(4) Măsurile luate de către autoritatea națională de reglementare în conformitate cu alineatul (1) sunt obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.”

15. Se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IIIa

SECURITATEA ȘI INTEGRITATEA REȚELOR ȘI SERVICIILOR

Articolul 13a

Securitate și integritate

(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice accesibile publicului iau măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a gestiona în mod corespunzător riscurile privind securitatea rețelilor și serviciilor. Ținând seama de progresele științifice de la momentul respectiv din domeniu, aceste măsuri trebuie să garanteze un nivel de securitate adecvat riscului existent. În special, trebuie luate măsuri pentru a preveni și limita impactul incidentelor de securitate asupra utilizatorilor și asupra rețelilor interconectate.

(2) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații iau toate măsurile necesare pentru a garanta integritatea rețelilor proprii, astfel încât să asigure continuitatea furnizării serviciilor prin intermediul acestor rețele.

(3) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice accesibile publicului notifică autoritățile naționale de reglementare competente orice încălcare a normelor de securitate sau pierdere a integrității care au avut un impact semnificativ asupra funcționării rețelelor sau a serviciilor.

Autoritatea națională de reglementare în cauză informează autoritățile naționale de reglementare din celelalte state membre și Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA), în cazul în care au fost sau ar putea fi afectate alte state membre. Autoritatea națională de reglementare respectivă poate informa publicul sau poate solicita întreprinderilor să facă acest lucru, în cazul în care consideră că dezvăluirea încălcării servește interesului public.

O dată pe an, autoritatea națională de reglementare în cauză prezintă Comisiei și ENISA un raport de sinteză privind notificările primite și măsurile luate în conformitate cu prezentul alineat.

(4) Comisia, ținând cont în cea mai mare măsură de avizul ENISA, poate să adopte măsuri corespunzătoare de natură tehnică de punere în aplicare cu scopul de a armoniza măsurile menționate la alineatele (1), (2) și (3), inclusiv măsurile care definesc circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile în cazul cerințelor de notificare. Respectivele măsuri de natură tehnică de punere în aplicare se vor baza pe cât posibil pe standarde europene și internaționale și nu împiedică statele membre să adopte cerințe suplimentare în vederea urmăririi obiectivelor prevăzute la alineatele (1) și (2).

Aceste măsuri de punere în aplicare, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3).

Articolul 13b

Punerea în aplicare și asigurarea respectării

(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare competente au competența de a emite instrucțiuni obligatorii pentru întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice accesibile publicului pentru a pune în aplicare articolul 13a.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare competente au competența de a cere întreprinderilor care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice accesibile publicului:

(a) să furnizeze informațiile necesare evaluării securității și integrității serviciilor și rețelelor acestora, inclusiv a politicilor de securitate documentate; și

(b) să solicite unui organism independent calificat sau unei autorități naționale competente să efectueze un audit de securitate și să pună la dispoziția autorității naționale de reglementare rezultatele acestuia. Costul auditului este suportat de întreprindere.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare au toate competențele necesare pentru a investiga cazurile de nerespectare.

(4) Prezentele dispoziții nu aduc atingere articolului 3 din prezenta directivă.”

16. La articolul 14, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când o întreprindere are putere semnificativă pe o anumită piață, ea poate fi de asemenea considerată ca având putere semnificativă pe o altă piață strâns legată de prima, în cazul în care legăturile dintre cele două piețe sunt de așa natură încât să permită utilizarea puterii de pe o piață ca pârghie pe cealaltă piață, consolidând astfel puterea pe piață a întreprinderii. În consecință, măsurile corective având rolul de a preveni utilizarea unei asemenea pârghii pot fi aplicate pe piața conexă în temeiul articolelor 9, 10, 11 și 13 din Directiva 2002/19/CE («directiva privind accesul»), iar în cazul în care astfel de măsuri corective se dovedesc insuficiente, pot fi impuse măsuri corective în temeiul articolului 17 din Directiva 2002/22/CE («directiva privind serviciul universal»);”;

17. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Procedura de identificare și definire a piețelor”;

- (b) La alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) După o consultare publică, o consultare cu autoritățile naționale de reglementare și ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de avizul GERT, Comisia adoptă, în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (2), o recomandare privind piețele relevante de produse și servicii («recomandarea»). Recomandarea identifică piețele de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații de reglementare prevăzute în directivele speciale, fără a aduce atingere piețelor care pot fi definite, în anumite situații, în temeiul dreptului concurenței. Comisia definește piețele în conformitate cu principiile dreptului concurenței.”;

- (c) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile naționale de reglementare, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de recomandare și de orientări, definesc piețele relevante corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul lor, în conformitate cu principiile dreptului concurenței. Autoritățile naționale de reglementare urmează procedurile menționate la articolele 6 și 7 înainte de a defini piețele care diferă de cele identificate în recomandare.”

- (d) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) După consultarea autorităților naționale de reglementare, Comisia poate, ținând cont în cea mai mare măsură posibilă de avizul GERT, să adopte o decizie de identificare a piețelor transnaționale, acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (2a).”;

18. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

- (a) Alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a piețelor relevante, ținând seama de piețele identificate în recomandare și luând în considerare în cea mai mare măsură posibilă orientările. Statele membre se asigură că analiza este efectuată, după caz, în colaborare cu autoritățile naționale din domeniul concurenței.

(2) În cazul în care, în temeiul alineatelor (3) sau (4) din prezentul articol, al articolului 17 din Directiva 2002/22/CE («directiva privind serviciul universal») sau în temeiul articolului 8 din Directiva 2002/19/CE («directiva privind accesul»), autorității naționale de reglementare i se solicită să se pronunțe asupra impunerii, menținerii, modificării sau retragerii unor obligații impuse unor întreprinderi, aceasta stabilește pe baza analizei pieței menționate la alineatul (1) din prezentul articol dacă există concurență efectivă pe piața relevantă.”;

- (b) Alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) În cazul în care o autoritate națională de reglementare stabilește că pe o piață relevantă nu există concurență efectivă, aceasta identifică întreprinderile care individual sau împreună dețin o putere semnificativă pe piața respectivă în conformitate cu articolul 14 și impune acestora obligații de reglementare corespunzătoare specifice menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau menține ori modifică obligațiile deja existente.

(5) În cazul piețelor transnaționale identificate în decizia menționată la articolul 15 alineatul (4), autoritățile naționale de reglementare competente efectuează împreună analiza pieței, ținând seama în cea mai mare măsură posibilă de orientări, și decid de comun acord asupra oricărei impunerii, menținerii, modificării sau retragerii de obligații de reglementare în conformitate cu alineatul (2) al prezentului articol.

(6) Măsurile adoptate în conformitate cu dispozițiile alineatelor (3) și (4) fac obiectul procedurilor menționate la articolele 6 și 7. Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a pieței relevante și notifică proiectul de măsură corespunzător în conformitate cu articolul 7:

(a) în termen de trei ani de la adoptarea unei măsuri anterioare privind piața respectivă. Cu toate acestea, în mod excepțional, perioada poate fi prelungită peste trei ani, atunci când autoritatea națională de reglementare a notificat Comisiei o propunere de prelungire, motivată corespunzător, iar Comisia nu a ridicat obiecții în termen de o lună de la notificarea prelungirii;

(b) în termen de doi ani de la adoptarea unei recomandări revizuite privind piețele relevante, pentru piețele care nu au fost notificate anterior Comisiei, sau;

(c) în termen de doi ani de la aderare, pentru statele membre care au aderat de curând la Uniune.”;

(c) Se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul în care o autoritate națională de reglementare nu și-a finalizat analiza unei piețe relevante identificate în recomandare în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (6), GERT acordă, la cerere, asistență autorității naționale de reglementare în cauză, pentru finalizarea analizei pieței specifice și a obligațiilor specifice care urmează a fi impuse. Pe baza acestei asistențe, autoritatea națională de reglementare în cauză notifică Comisiei proiectul de măsură, în termen de șase luni, în conformitate cu articolul 7.”;

19. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1) a doua frază, cuvintele „acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (2)” se înlocuiesc cu „acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (2a)”;

(b) La alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În absența unor astfel de standarde și/sau specificații, statele membre încurajează punerea în aplicare a standardelor sau recomandărilor internaționale adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT), Comitetul pentru Comunicații Electronice (ECC), Organizația Internațională pentru Standardizare (ISO) și Comisia Electrotehnică Internațională (IEC).”;

(c) Alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Atunci când Comisia intenționează să facă obligatorie punerea în aplicare a unor standarde și/sau specificații, aceasta publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și invită toate părțile în cauză să-și

facă publice observațiile. Comisia adoptă măsuri de punere în aplicare corespunzătoare și face obligatorie punerea în aplicare a standardelor aplicabile, prin referire la acestea ca standarde obligatorii în lista de standarde și/sau de specificații publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Atunci când Comisia consideră că standardele și/sau specificațiile menționate la alineatul (1) nu mai contribuie la furnizarea unor servicii armonizate de comunicații electronice, nu mai corespund nevoilor consumatorilor sau reprezintă o barieră în calea dezvoltării tehnologice, le elimină de pe lista de standarde și/sau specificații menționată la alineatul (1), acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (2a).”;

(d) La alineatul (6), cuvintele „acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (3), le elimină din lista de standarde și/sau specificații menționate la alineatul (1)” se înlocuiesc cu cuvintele „ia măsurile de punere în aplicare corespunzătoare și elimină standardele și/sau specificațiile respective din lista de standarde și/sau specificații menționată la alineatul (1).”;

(e) Se introduce următorul alineat:

„(6a) Măsurile de punere în aplicare destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, menționate la alineatele (4) și (6), se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3).”;

20. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1) se adaugă următoarea literă (c):

„(c) furnizorii de servicii și echipamente de televiziune digitală să coopereze în ceea ce privește furnizarea de servicii de televiziune care să asigure interoperabilitatea pentru utilizatorii finali cu handicap.”;

(b) Alineatul (3) se elimină;

21. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Procedurile de armonizare

(1) Fără a aduce atingere articolului 9 din prezenta directivă și articolelor 6 și 8 din Directiva 2002/20/CE («directiva privind autorizarea»), în situația în care Comisia consideră că divergențele în punerea în aplicare de către autoritățile naționale de reglementare a sarcinilor de reglementare, prevăzute de prezenta directivă și de directivele speciale, pot crea un obstacol în calea pieței interne, Comisia, ținând cont în cea mai mare măsură posibilă de avizul GERT, în cazul în care acesta este formulat, emite o recomandare privind aplicarea armonizată a dispozițiilor din prezenta directivă și din directivele speciale cu scopul de a sprijini îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 8.

(2) Atunci când Comisia emite o recomandare în temeiul alineatului (1), aceasta urmează procedura menționată la articolul 22 alineatul (2).

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare țin cont în cea mai mare măsură posibilă de aceste recomandări în îndeplinirea sarcinilor lor. Atunci când o autoritate națională de reglementare alege să nu dea curs unei recomandări, aceasta informează Comisia, prezentând motivele pentru poziția sa.

(3) GERT poate, din proprie inițiativă, să consilieze Comisia cu privire la oportunitatea adoptării unei măsuri în temeiul alineatului (1).”;

22. Articolul 20 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul unui litigiu apărut în legătură cu obligațiile existente în temeiul prezentei directive sau al directivelor speciale între întreprinderi care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice, într-un stat membru, sau între astfel de întreprinderi și alte întreprinderi din statul membru care beneficiază de obligații privind accesul și/sau interconectarea născute în temeiul prezentei directive sau al directivelor speciale, autoritatea națională de reglementare în cauză ia, la cererea oricăreia dintre părți și fără a aduce atingere alineatului (2), o decizie cu

caracter obligatoriu pentru a soluționa litigiul în cel mai scurt termen și în orice caz în termen de patru luni, cu excepția situației în care există împrejurări excepționale. Statul membru în cauză cere tuturor părților să coopereze pe deplin cu autoritatea națională de reglementare.”;

23. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Soluționarea litigiilor transfrontaliere

(1) În cazul unui litigiu transfrontalier apărut, în domeniul care intră sub incidența prezentei directive sau a directivelor speciale, între părți din state membre diferite, și atunci când litigiul este de competența autorităților naționale de reglementare din mai multe state membre, se aplică dispozițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Oricare dintre părți poate sesiza autoritățile naționale de reglementare în cauză cu litigiul respectiv. Autoritățile naționale de reglementare competente își coordonează eforturile pentru a soluționa litigiul în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 8.

Oricare dintre autoritățile naționale de reglementare care este competentă într-un astfel de litigiu poate cere GERT să adopte un aviz cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse în conformitate cu dispozițiile directivei-cadru și/sau ale directivelor speciale pentru soluționarea litigiului.

În cazul în care o astfel de cerere a fost adresată GERT, orice autoritate națională de reglementare competentă cu privire la orice aspect al litigiului așteaptă avizul GERT înainte să inițieze măsuri de soluționare a litigiului. Aceasta nu împiedică autoritățile naționale de reglementare să ia măsuri urgente în caz de necesitate.

Orice obligații impuse unei întreprinderi de către autoritatea națională de reglementare în cadrul soluționării unui litigiu respectă dispozițiile prezentei directive sau ale directivelor speciale și țin cont în cea mai mare măsură posibilă de avizul adoptat de GERT.

(3) Statele Membre pot să prevadă ca autoritățile naționale de reglementare competente să refuze de comun acord soluționarea unui litigiu, atunci când există alte mecanisme disponibile, inclusiv medierea, care ar putea contribui la soluționarea litigiului în timp util, în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

Autoritățile naționale de reglementare informează în cel mai scurt termen părțile cu privire la acest fapt. În cazul în care în termen de patru luni litigiul nu a fost soluționat și în cazul în care partea care se consideră prejudiciată nu a sesizat nicio instanță și dacă oricare dintre părți cere acest lucru, autoritățile naționale de reglementare își coordonează eforturile pentru a soluționa litigiul, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 și ținând cont în cea mai mare măsură posibilă de orice aviz emis de GERT.

(4) Procedura prevăzută la alineatul (2) nu împiedică niciuna dintre părți să introducă o acțiune în fața unei instanțe.”;

24. Se introduce următorul articol:

„Articolul 21a

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și al directivelor speciale și iau toate măsurile necesare pentru a garanta că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la... (*) și notifică fără întârziere orice modificări ulterioare ale acestora.”;

25. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) Se adaugă alineatul (2a):

„(2a) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.”;

(b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din aceasta.”;

(c) Alineatul (4) se elimină.

26. Articolul 27 se elimină;

27. Anexa I se elimină;

28. Anexa II se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA II

Criteriile de care trebuie să țină seama autoritățile naționale de reglementare pentru a evalua dacă două sau mai multe întreprinderi au o poziție dominantă colectivă în sensul articolului 14 alineatul (2) al doilea paragraf

Două sau mai multe întreprinderi pot avea o poziție dominantă colectivă în sensul articolului 14, atunci când, chiar în lipsa oricărei legături structurale sau de altă natură între ele, acestea operează pe o piață caracterizată prin lipsa concurenței efective și în care nicio întreprindere nu deține în mod individual o putere semnificativă pe piață. În conformitate cu dispozițiile privind poziția dominantă colectivă enunțate în Regulamentul (CE) nr. 139/2004 din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul privind concentrările economice CE) (*), probabilitatea ca această situație să apară există atunci când piața este concentrată și prezintă un număr de caracteristici specifice, dintre care următoarele pot fi cele mai relevante în contextul comunicațiilor:

— elasticitate scăzută a cererii

— cote de piață similare

— obstacole ridicate la intrarea pe piață, de ordin juridic sau economic

— integrare verticală cu refuzul colectiv de furnizare

— absența puterii de contracarare a cumpărătorilor

— absența concurenței potențiale

(*) Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/.../CE [de modificare a Directivei 2002/21/CE].

Lista prezentată anterior este exemplificativă și nu exhaustivă, iar criteriile nu sunt cumulative. Această listă este mai degrabă o ilustrare a tipurilor de criterii care ar putea fi utilizate pentru a susține afirmațiile privind existența unei poziții dominante colective.

(*) JO L 24, 29.1.2004, p. 1”.

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2002/19/CE (directiva privind accesul)

Directiva 2002/19/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Litera (a), se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «acces» înseamnă punerea la dispoziția altei întreprinderi a instalațiilor și/sau a serviciilor, în conformitate cu condițiile definite, pe bază exclusivă sau neexclusivă, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, inclusiv atunci când sunt folosite pentru transmiterea de servicii ale societății informaționale sau de servicii de difuzare de programe radio și de televiziune. Sunt incluse, *inter alia*: accesul la elementele rețelei și la infrastructura asociată, ceea ce poate presupune conectarea echipamentului, prin mijloace fixe sau nu (aici sunt incluse, în special, accesul la bucla locală și la instalațiile și serviciile necesare furnizării de servicii prin bucla locală); accesul la infrastructura fizică, inclusiv clădiri, canale și piloni; accesul la sistemele de software relevante, inclusiv la sistemele de asistență operațională; accesul la sisteme de informații sau baze de date pentru precomenzi, aprovizionare, comenzi, cereri de întreținere și reparații și facturare; accesul la conversia numerelor sau la sisteme care oferă funcționalități echivalente; accesul la rețele fixe și mobile, în special pentru roaming; accesul la sistemele de acces condiționat pentru serviciile de televiziune digitală și accesul la serviciile de rețele virtuale.”;

(b) Litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) «bucă locală» înseamnă circuitul fizic care leagă punctul terminal al rețelei din spațiul abonatului de comutatorul principal de distribuție sau de elementul echivalent din rețeaua publică fixă de comunicații electronice.”;

2. Articolul 4 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Operatorii rețelelor publice de comunicații au dreptul și, la cererea altor întreprinderi autorizate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), obligația de a negocia interconectarea reciprocă în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice accesibile publicului, în vederea asigurării furnizării și interoperabilității serviciilor pe întreg teritoriul Comunității. Operatorii oferă acces și interconectare altor întreprinderi în condiții care sunt conforme cu obligațiile impuse de autoritatea națională de reglementare în temeiul articolelor 5- 8.”;

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) Primul paragraf de la alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„(1) În vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), autoritățile naționale de reglementare încurajează și, după caz, asigură, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, accesul și interconectarea adecvată, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și responsabilitățile într-un mod care să promoveze eficiența, concurența durabilă, investițiile eficiente și inovarea și care să permită obținerea de beneficii maxime de către utilizatorii finali.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Obligațiile și condițiile impuse în temeiul alineatului (1) sunt obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii și se pun în aplicare în conformitate cu procedurile menționate la articolele 6 și 7 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”;

(c) Alineatul (3) se elimină.

(d) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În ceea ce privește accesul și interconectarea menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că autoritatea națională de reglementare are competența de a interveni din proprie inițiativă, atunci când o astfel de acțiune este justificată, pentru a garanta respectarea obiectivelor de politică prevăzute la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și cu procedurile menționate la articolele 6 și 7, 20 și 21 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”;

4. Articolul 6 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Având în vedere evoluția tehnologică și cea a pieței, Comisia poate adopta măsuri de punere în aplicare pentru modificarea anexei I. Aceste măsuri, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).”;

5. Articolul 7 se elimină.

6. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), cuvintele „articolele 9-13” se înlocuiesc cu cuvintele „articolele 9-13a”;

(b) Alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) Primul paragraf se modifică după cum urmează:

— la prima liniuță, cuvintele „articolul 5 alineatele (1) și (2) și articolul 6” se înlocuiesc cu „articolul 5 alineatul (1) și articolul 6”;

— la a doua liniuță, textul „Directiva 97/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor (*)” se înlocuiește cu textul „Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (**).”

(*) JO L 24, 30.1.1998, p. 1.

(**) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.”;

(ii) Al doilea paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„În situații excepționale, în cazul în care o autoritate națională de reglementare intenționează să impună operatorilor cu o putere semnificativă pe piață obligații privind accesul sau interconectarea, altele decât cele stabilite la articolele 9-13 din prezenta directivă, aceasta prezintă Comisiei o cerere. Comisia ține cont în cea mai mare măsură

posibilă de avizul Grupului autorităților europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (GERT) (*). Comisia, hotărând în conformitate cu articolul 14 alineatul (2), adoptă o decizie care autorizează sau interzice autorității naționale de reglementare să ia astfel de măsuri.

(*) Regulamentul (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului din ... de înființare a Grupului de autorități europene de reglementare în domeniul telecomunicațiilor (...).”

7. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare pot, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, impune obligații de transparență privind interconectarea și/sau accesul care să îi oblige pe operatori să publice anumite informații, cum ar fi informații contabile, specificații tehnice, caracteristici ale rețelei, condiții de furnizare și utilizare, inclusiv politicile de gestionare a traficului și prețurile.”;

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), în cazul în care un operator are obligații în temeiul articolului 12 privind accesul la nivel angro la infrastructura rețelei, inclusiv accesul necondiționat la bucla locală la un punct fix, autoritățile naționale de reglementare asigură publicarea unei oferte de referință care cuprinde cel puțin elementele prevăzute în anexa II.”;

(c) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia poate adopta modificările necesare la anexa II în vederea adaptării acesteia la evoluția tehnologică și a pieței. Aceste măsuri, destinate să modifice elementele neesențiale din prezenta directivă, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3). La punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului alineat, Comisia poate fi asistată de GERT.”;

8. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să acorde terților acces la anumite elemente ale rețelei și/sau ale infrastructurii, inclusiv acces la elementele de rețea care nu sunt active și/sau acces necondiționat la bucla locală, să permită *inter alia* selectarea și/sau preselecția operatorului și/sau oferta de revânzare a liniilor de abonați;”;

(b) La alineatul (1), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) să furnizeze colocare sau alte forme de utilizare în comun a infrastructurii asociate, inclusiv utilizarea în comun a canalelor, a clădirilor sau a intrărilor în clădiri, a antenelor, a turnurilor și a altor construcții de susținere, a tuburilor, a pilonilor, a nișelor și a cutiilor de distribuție;”;

(c) La alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(j) să furnizeze acces la serviciile asociate precum serviciul de identificare, localizare și prezență.”;

(d) La alineatul (2), partea introductivă și litera (a) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Atunci când autoritățile naționale de reglementare analizează obligațiile menționate la alineatul (1), mai ales atunci când evaluează în ce mod aceste obligații ar fi impuse în mod proporțional cu obiectivele stabilite la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), ele iau în considerare, în special, următorii factori:

(a) viabilitatea tehnică și economică a utilizării sau a instalării unor instalații alternative, având în vedere ritmul actual de dezvoltare a pieței și ținând seama

de natura și tipul interconectării și/sau accesului în cauză, inclusiv viabilitatea altor produse de acces din amonte, cum ar fi accesul la canale;”;

(e) La alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) necesitatea de salvagardare a concurenței pe termen lung, inclusiv prin intermediul unei concurențe eficiente din punct de vedere economic la nivelul infrastructurii;”;

(f) Se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Atunci când impun unui operator obligații de furnizare a accesului în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, autoritățile naționale de reglementare pot stabili condiții tehnice sau operaționale care trebuie îndeplinite de către furnizor și/sau de către beneficiarii accesului în cauză, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura operarea în condiții normale a rețelei. Obligațiile referitoare la respectarea standardelor sau a specificațiilor tehnice specifice sunt în conformitate cu standardele și specificațiile prevăzute în conformitate cu articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”;

9. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O autoritate națională de reglementare poate impune, în conformitate cu dispozițiile articolului 8, obligații privind recuperarea costurilor și controlul tarifelor, inclusiv obligații privind fundamentarea tarifelor în funcție de costuri, precum și obligații privind evidența contabilă a costurilor, pentru furnizarea anumitor forme de interconectare și/sau acces, în situații în care o analiză de piață indică lipsa unei concurențe efective, ceea ce înseamnă că operatorul în cauză poate menține tarifele la un nivel excesiv de ridicat sau poate comprima prețurile (*price squeeze*) în detrimentul utilizatorilor finali. Pentru a încuraja investițiile efectuate de operator, inclusiv în rețele de generație viitoare, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare investițiile făcute de operator și îi permit realizarea unei rate rezonabile de recuperare a capitalului investit, ținând seama de riscurile asociate respectivelor investiții.”;

(b) Se adaugă următorul alineat:

„(5) În loc să se impună obligații cu privire la evidența contabilă a costurilor, autoritățile naționale de reglementare pot accepta metode alternative de stabilire a tarifului de interconectare, cum ar fi metoda *«bill and keep»*, cu condiția ca metodele respective să nu împiedice sau să denatureze concurența.”;

10. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 13a

Separarea funcțională

(1) Atunci când autoritatea națională de reglementare ajunge la concluzia că obligațiile corespunzătoare impuse în temeiul articolelor 9-13 nu au condus la realizarea unei concurențe efective și că există în continuare probleme importante și persistente legate de concurență și/sau eșecul mecanismelor pieței, identificate în legătură cu furnizarea la nivel angro a anumitor produse de acces, aceasta poate, ca măsură excepțională, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 alineatul (3) al doilea paragraf, impune întreprinderilor integrate vertical obligația de a plasa activitățile aferente furnizării la nivel angro a produselor relevante de acces într-o entitate comercială care funcționează independent.

Respectiva entitate comercială furnizează produse și servicii de acces tuturor întreprinderilor, inclusiv altor entități comerciale din cadrul societății-mamă, respectând aceleași termene și condiții, inclusiv cele referitoare la nivelurile tarifelor și serviciilor, și prin intermediul acelorași sisteme și procese.

(2) Atunci când o autoritate națională de reglementare intenționează să impună obligația separării funcționale, aceasta înaintează propunerea Comisiei, care cuprinde:

- (a) elemente de probă care să justifice concluziile autorității naționale de reglementare, astfel cum se menționează în alineatul (1);
- (b) o evaluare motivată care să demonstreze că nu există sau există foarte puține șanse de a avea o concurență efectivă și durabilă la nivelul infrastructurii într-un interval rezonabil de timp;

(c) o analiză a impactului preconizat asupra autorității de reglementare, asupra întreprinderii și asupra stimulentei pentru investiții într-un sector ca întreg, în special în ceea ce privește necesitatea asigurării coeziunii sociale și teritoriale, precum și impactul asupra altor părți interesate, inclusiv, în special impactul preconizat asupra concurenței și orice efecte potențiale pe care aceasta le-ar antrena pentru consumatori;

(3) Proiectul de măsură cuprinde următoarele elemente:

- (a) natura și nivelul exact de separare, menționând în special statutul juridic al entității comerciale separate;
- (b) identificarea activelor entității comerciale separate și a produselor sau serviciilor care urmează să fie furnizate de respectiva entitate;
- (c) forma de conducere aleasă pentru a asigura independența personalului angajat de către entitatea comercială separată și structura de acordare a stimulentei corespunzătoare;
- (d) normele pentru garantarea respectării obligațiilor;
- (e) normele pentru garantarea transparenței procedurilor operaționale, în special față de celelalte părți interesate;
- (f) un program de monitorizare pentru garantarea respectării obligațiilor, inclusiv publicarea unui raport anual.

(4) Ca urmare a deciziei Comisiei privind proiectul de măsură adoptat în conformitate cu articolul 8 alineatul (3), autoritatea națională de reglementare efectuează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). Pe baza respectivei evaluări, autoritatea națională de reglementare impune, menține, modifică sau retrage obligații, în conformitate cu articolele 6 și 7 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(5) O întreprindere asupra căreia s-a impus separarea funcțională poate face obiectul oricăror dintre obligațiile identificate la articolele 9-13 pe orice piață specifică pe care a fost desemnată ca având o putere semnificativă în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), sau oricăror alte obligații autorizate de Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (3).

Articolul 13b

Separarea voluntară a unei întreprinderi integrate vertical

(1) Întreprinderile care au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pe una sau mai multe piețe relevante în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) informează autoritatea națională de reglementare în prealabil și cu celeritate, pentru a permite autorității naționale de reglementare să evalueze efectul tranzacției avute în vedere, când intenționează să își transfere activele rețelei locale de acces sau o parte importantă a acestora unei entități separate din punct de vedere juridic deținute de altcineva, sau dacă intenționează să înființeze o entitate comercială separată pentru a le asigura tuturor furnizorilor cu amănuntul, inclusiv propriilor sale unități de vânzare cu amănuntul, furnizarea de produse de acces echivalente.

Întreprinderile informează de asemenea autoritatea națională de reglementare cu privire la orice schimbare a intențiilor lor, precum și cu privire la rezultatul final al procesului de separare.

(2) Autoritatea națională de reglementare evaluează efectul tranzacției planificate asupra obligațiilor reglementare existente în temeiul Directivei 2002/21/CE (directiva-cadru).

În acest scop, autoritatea națională de reglementare efectuează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Pe baza evaluării acesteia, autoritatea națională de reglementare impune, menține, modifică sau retrage obligații, în conformitate cu articolele 6 și 7 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(3) Entitatea comercială separată din punct de vedere juridic și/sau operațional poate face obiectul obligațiilor identificate la articolele 9-13 pe orice piață specifică pe care a fost desemnată ca având putere semnificativă în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), sau al oricăror alte obligații autorizate de Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (3).;

11. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.”;

(b) Alineatul (4) se elimină.

12. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Lista minimă a elementelor care trebuie inclusă într-o ofertă de referință pentru accesul la nivel angro la infrastructura rețelei, inclusiv pentru accesul necondiționat la bucla locală la un punct fix, care se publică de către operatorii notificați;”

(b) Definiția (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) «sub-bucă locală» înseamnă o buclă locală parțială care conectează punctul terminal al rețelei cu un punct de concentrare sau un punct de acces intermediar specificat din rețeaua publică fixă de comunicații electronice;”

(c) Definiția (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «acces necondiționat la bucla locală total» înseamnă furnizarea către un beneficiar a accesului la bucla locală sau la sub-bucă locală a operatorului notificat, acces care permite utilizarea întregii capacități a infrastructurii de rețea;”

(d) Definiția (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) «acces partajat la bucla locală» înseamnă furnizarea către un beneficiar a accesului la bucla locală sau la sub-bucla locală a operatorului *notificat*, acces care permite utilizarea unei părți specifice a capacității infrastructurii de rețea, precum o parte a frecvenței sau a echivalentului;”

(e) În partea A, punctele 1, 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Elemente de rețea la care se oferă acces, care includ în special următoarele elemente, împreună cu infrastructurile asociate corespunzătoare:

(a) accesul necondiționat la bucle locale (total și partajat);

(b) accesul degрупat la sub-bucle locale (total și partajat), inclusiv, atunci când este relevant, acces la infrastructurile asociate precum canale și/sau fibre optice pentru backhaul;

(c) atunci când este relevant, accesul la canale care permite ieșirea rețelelor de acces;

2. Informații privind amplasarea punctelor de acces fizice, inclusiv cutiile de distribuție situate la nivelul străzilor și repartitoare, disponibilitatea buclelor, sub-buclelor și backhaul locale, în anumite părți ale rețelei de acces și, atunci când este relevant, informații privind locațiile canalelor și disponibilitatea în cadrul canalelor;

3. Condiții tehnice privind accesul la bucla și sub-bucla locală, și utilizarea acestora, inclusiv caracteristici tehnice ale perechii de fire răsucite și/sau fibră optică și/sau un echivalent, repartitoare de cablaj și infrastructuri asociate și, atunci când este relevant, condiții tehnice privind accesul la canale;”

(f) În partea B, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Informații privind amplasamentele relevante existente ale operatorului notificat sau amplasamentele echipamentelor și actualizarea prevăzută a acestora.”

Articolul 3

Modificări aduse Directivei 2002/20/CE (directiva privind autorizarea)

Directiva 2002/20/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Următoarea definiție se aplică, de asemenea:

«autorizație generală» înseamnă un cadru juridic instituit de un stat membru care asigură drepturi privind furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice și stabilește obligații specifice sectorului, care se pot aplica tuturor sau anumitor tipuri de rețele și servicii de comunicații electronice, în conformitate cu prezenta directivă.”;

2. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Drepturile de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor

(1) Statele membre facilitează utilizarea frecvențelor radio în cadrul autorizațiilor generale. Statele membre pot acorda drepturi individuale de utilizare pentru:

- evitarea interferențelor dăunătoare,
- asigurarea calității tehnice a serviciului;
- garantarea utilizării eficiente a spectrului; sau
- îndeplinirea altor obiective de interes general, astfel cum sunt definite de statele membre în conformitate cu legislația comunitară.

(2) Atunci când este necesar să se acorde drepturi individuale de utilizare pentru frecvențe radio și numere, statele membre acordă aceste drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează rețele sau servicii în baza autorizației generale menționate la articolul 3, sub rezerva dispozițiilor articolelor 6, 7 și 11 alineatul (1) litera (c) din prezenta directivă și a oricăror alte norme care garantează utilizarea eficientă a resurselor în cauză în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Fără a aduce atingere criteriilor specifice și procedurilor adoptate de statele membre pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio furnizorilor de servicii de difuzare de programe radio sau de televiziune în vederea îndeplinirii obiectivelor de interes general în conformitate cu legislația comunitară, drepturile de utilizare a frecvențelor radio și a numerelor se acordă prin intermediul unor proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale și, în cazul frecvențelor radio, conforme cu dispozițiile articolului 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). O excepție de la cerința procedurilor deschise s-ar putea aplica în cazurile în care este necesar să se acorde furnizorilor de servicii de difuzare de programe radio sau de televiziune drepturi individuale de utilizare a frecvențelor radio în vederea atingerii unui obiectiv de interes general, astfel cum este definit de statele membre în conformitate cu legislația comunitară.

Atunci când acordă drepturi de utilizare, statele membre precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate de către titularul drepturilor și în ce condiții. În cazul frecvențelor radio, aceste dispoziții sunt în conformitate cu dispozițiile articolului 9b din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru)

În cazul în care statele membre acordă drepturi de utilizare pentru o perioadă limitată de timp, durata este adecvată pentru serviciul vizat, având în vedere obiectivul urmărit și investițiile necesare.

Orice drept individual de utilizare a frecvențelor radio acordat pentru o perioadă mai mare de zece ani și care nu poate fi transferat sau închiriat între întreprinderi, astfel cum este permis în conformitate cu articolul 9b din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), face obiectul unei revizui de către autoritatea națională competentă în conformitate cu criteriile de la alineatul (1), în special atunci când există o cerere justificată din partea titularului dreptului. În cazul în care criteriile de acordare a drepturilor individuale de utilizare nu mai sunt aplicabile, dreptul individual de utilizare se preschimbă într-o autorizație generală de utilizare a frecvențelor radio sau se transformă într-un drept care poate fi transferat sau închiriat între întreprinderi în conformitate cu articolul 9b din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(3) Deciziile privind acordarea de drepturi de utilizare sunt adoptate, comunicate și făcute publice cât mai repede posibil după primirea cererii complete de către autoritatea națională de reglementare, în termen de trei săptămâni, în cazul numerelor care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de numerotație,

și în termen de șase săptămâni, în cazul frecvențelor radio care au fost alocate în planul național de frecvențe pentru a fi utilizate de serviciile de comunicații electronice. Cel de-al doilea termen nu aduce atingere niciunui acord internațional aplicabil referitor la utilizarea frecvențelor radio sau a pozițiilor orbitale.

(4) Atunci când, după consultarea părților interesate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), s-a hotărât că drepturile de utilizare a numerelor cu valoare economică excepțională se acordă prin proceduri de selecție competitive sau comparative, statele membre pot prelungi perioada maximă de trei săptămâni cu încă o perioadă maximă de trei săptămâni.

În cazul procedurilor de selecție competitive și comparative pentru frecvențele radio se aplică dispozițiile articolului 7.

(5) Statele membre nu limitează numărul drepturilor de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru garantarea utilizării eficiente a frecvențelor radio în conformitate cu articolul 7.

(6) Autoritățile naționale competente se asigură că frecvențele radio sunt utilizate efectiv și eficient, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). Acestea se asigură că niciunul dintre transferuri sau niciuna dintre acumulările de drepturi de utilizare a frecvențelor radio nu distorsionează concurența. În aceste scopuri, statele membre pot adopta măsuri corespunzătoare, cum ar fi mandatarea vânzării sau a închirierii drepturilor de utilizare a frecvențelor radio.”;

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autorizația generală pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și drepturile de utilizare a frecvențelor radio și drepturile de utilizare a numerelor poate să facă obiectul numai al condițiilor enumerate în anexa I. Aceste condiții sunt nediscriminatorii, proporționale și transparente și, în cazul drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, sunt în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”;

(b) La alineatul (2), cuvintele „articolele 16, 17, 18 și 19 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal)” se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 17 din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal)”;

(c) La alineatul (3), cuvântul „anexă” se înlocuiește cu cuvântul „anexa I”;

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) Fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Atunci când un stat membru analizează posibilitatea de a limita numărul de drepturi de utilizare pe care le acordă pentru frecvențele radio sau de a prelungi valabilitatea drepturilor existente în alte condiții decât cele precizate de drepturile respective, acesta trebuie printre altele:”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) să publice și să motiveze toate deciziile privind limitarea acordării drepturilor de utilizare sau reînnoirea drepturilor de utilizare;”;

(b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio trebuie limitată, statele membre acordă astfel de drepturi în funcție de criterii de selecție care trebuie să fie obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. Toate aceste criterii de selecție trebuie să ia în considerare în mod corespunzător îndeplinirea obiectivelor articolului 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) și a cerințelor articolului 9 din respectiva directivă.”;

(c) La alineatul (5), cuvintele „articolul 9” se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 9b”;

5. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare monitorizează și supraveghează respectarea condițiilor din

autorizația generală, a condițiilor aferente drepturilor de utilizare individuale, precum și a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în conformitate cu articolul 11.

Autoritățile naționale de reglementare au competența de a solicita întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice cărora li se aplică autorizația generală sau dețin drepturi de utilizare de frecvențe radio sau de numere să furnizeze toate informațiile necesare pentru a verifica respectarea condițiilor din autorizația generală, a condițiilor aferente drepturilor de utilizare, sau a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în conformitate cu articolul 11.

(2) Atunci când o autoritate națională de reglementare constată că o întreprindere nu respectă una sau mai multe condiții din autorizația generală, condiții aferente drepturilor de utilizare sau obligațiile specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), aceasta notifică întreprinderea cu privire la acest lucru și îi oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere într-un termen rezonabil.

(3) Autoritatea respectivă are competența de a solicita încetarea încălcării menționate la alineatul (2) fie imediat, fie într-un termen rezonabil și adoptă măsuri corespunzătoare și proporționale pentru a garanta respectarea condițiilor.

În acest sens, statele membre împuternicesc autoritățile competente să impună sancțiuni financiare, după caz. Măsurile și motivele care stau la baza acestora sunt comunicate fără întârziere întreprinderii în cauză și stabilesc un termen rezonabil pentru ca întreprinderea în cauză să respecte măsurile.”;

(b) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (2) și (3), statele membre acordă autorității competente competența de a impune sancțiuni financiare, după caz, întreprinderilor care nu respectă obligația de a furniza informații în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 11 alineatul (1) literele (a) sau (b) din prezenta directivă și la articolul 9 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea națională de reglementare.”;

(c) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul unor încălcări grave sau repetate ale condițiilor din autorizația generală, ale condițiilor aferente drepturilor de utilizare sau ale obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2), în cazul în care măsurile destinate să garanteze respectarea condițiilor și menționate la alineatul (3) din prezentul articol au eșuat, autoritățile naționale de reglementare pot împiedica o întreprindere să își continue activitatea de furnizare a rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice sau pot îi suspenda sau retrage drepturile de utilizare. Sancțiunile și penalitățile, care sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare, se pot aplica pentru a acoperi perioada oricărei încălcări, chiar dacă încălcarea a fost ulterior remediată.”;

(d) Alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Fără a lua în considerare dispozițiile alineatelor (2), (3) și (5), în cazul în care autoritatea competentă are dovada încălcării condițiilor din autorizația generală, a condițiilor aferente drepturilor de utilizare sau a obligațiilor specifice menționate la articolul 6 alineatul (2) care reprezintă o amenințare gravă și imediată la adresa securității, siguranței sau sănătății publice sau care poate determina probleme economice sau operaționale grave pentru alți furnizori sau utilizatori de rețele sau servicii de comunicații electronice sau alți utilizatori ai spectrului radio, aceasta poate adopta de îndată măsuri provizorii pentru a remedia situația înainte de adoptarea unei decizii finale. Întreprinderii în cauză i se oferă ulterior posibilitatea rezonabilă de a-și exprima opinia și de a propune soluții. După caz, autoritatea competentă poate confirma măsurile provizorii, care au o valabilitate de cel mult trei luni, dar care pot fi extinse pentru încă o perioadă de maxim trei luni în cazul în care procedura de asigurare a aplicării acestora nu au fost finalizată.”;

6. Articolul 11 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) Litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) verificarea sistematică sau a fiecărui caz în parte a respectării condițiilor 1 și 2 din partea A, a condițiilor 2 și 6 din partea B și a condițiilor 2 și 7 din partea C din anexa I, precum și a respectării obligațiilor menționate la articolul 6 alineatul (2);”;

(b) La litera (b), cuvântul „anexa” se înlocuiește cu cuvântul „anexa I”;

(c) Se adaugă următoarele litere:

„(g) garantarea utilizării eficiente și asigurarea gestionării eficiente a frecvențelor radio;

(h) evaluarea evoluțiilor viitoare ale rețelei sau ale serviciilor, care ar putea avea impact asupra serviciilor angro puse la dispoziția concurenților.”;

(d) Al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile menționate la primul paragraf literele (a), (b), (d), (e), (f), (g) și (h) nu pot fi solicitate înainte de accesul pe piață sau ca și condiție pentru accesul pe piață.”;

7. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Modificarea drepturilor și obligațiilor

(1) Statele membre se asigură că drepturile, condițiile și procedurile privind autorizațiile generale și drepturile de utilizare sau drepturile de instalare a infrastructurii pot fi modificate numai în cazuri justificate în mod obiectiv și într-o măsură rezonabilă, luând în considerare, după caz, condițiile specifice aplicabile drepturilor transferabile de utilizare a frecvențelor radio. Cu excepția cazurilor în care modificările propuse sunt minore și au fost convenite cu deținătorul drepturilor sau al autorizației generale, intenția de a efectua astfel de modificări se notifică în mod corespunzător, iar părțile interesate, inclusiv utilizatorii și consumatorii, dispun de un termen suficient pentru a-și exprima opiniile cu privire la modificările propuse, termen care nu poate fi decât în cazuri excepționale mai mic de patru săptămâni.

(2) Statele membre nu limitează și nu retrag drepturile de instalare a infrastructurii sau drepturile de utilizare a frecvențelor radio înainte de expirarea perioadei pentru care acestea au fost acordate, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat și, după caz, în conformitate cu anexa I și dispozițiile de drept intern aplicabile în materie de compensare pentru retragerea drepturilor.”;

8. Articolul 15 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că toate informațiile relevante privind drepturile, condițiile, procedurile, taxele, redevențele și deciziile cu privire la autorizațiile generale, drepturile de utilizare și drepturile de instalare a infrastructurii sunt publicate și actualizate în mod corespunzător, astfel încât toate părțile interesate să aibă un acces facil la acestea.”;

9. La articolul 17, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 9a din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), statele membre asigură conformitatea autorizațiilor generale și a drepturilor individuale de utilizare deja existente la 31 decembrie 2009 cu articolele 5, 6, 7 și cu anexa I la prezenta directivă cel târziu în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) În cazurile în care aplicarea alineatului (1) are drept efect reducerea drepturilor sau extinderea autorizațiilor generale și a drepturilor individuale de utilizare deja existente, statele membre pot extinde validitatea acelor autorizații și drepturi până la 30 septembrie 2012 cel târziu, în condițiile în care drepturile altor întreprinderi supuse dreptului comunitar nu sunt afectate de această extindere. Statele membre notifică Comisiei aceste prelungiri și motivele care au stat la baza acestora.”;

10. Anexa se modifică după cum se prevede în anexa la prezenta directivă.

Articolul 4

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 2887/2000 se abrogă.

Articolul 5

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții.

Statele membre aplică măsurile respective de la

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții legale naționale adoptate în domeniul aflat sub incidența prezentei directive.

Articolul 6

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 7

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

...

Pentru Consiliu
Președintele

...

ANEXĂ

Anexa la Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea) se modifică după cum urmează:

1. Primul alineat se înlocuiește cu titlul următor:

„Condițiile enumerate în prezenta anexă prevăd lista maximă de condiții care pot însoți autorizațiile generale (partea A), drepturile de utilizare a frecvențelor radio (partea B) și drepturile de utilizare a numerelor (partea C), în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1) litera (a), în limitele permise în temeiul articolelor 5, 6, 7, 8 și 9 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”;

2. Partea A se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. Accesibilitatea numerelor din planul național de numerotație pentru utilizatorii finali, a numerelor din Spațiul european de numerotație telefonică, a numerelor internaționale gratuite și, atunci când este posibil din punct de vedere tehnic și economic, a numerelor din planurile de numerotație ale altor state membre și condițiile în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal).”

(b) Punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Protecția datelor cu caracter personal și a vieții private specifică sectorului de comunicații electronice, în conformitate cu Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (*)

(*) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.”;

(c) Punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. Normele de protecție a consumatorului specifice sectorului de comunicații electronice, inclusiv condițiile, în conformitate cu Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și condițiile privind accesibilitatea pentru utilizatorii cu handicap, în conformitate cu articolul 7 din respectiva directivă.”

(d) La punctul 11, cuvintele „Directiva 97/66/CE” se înlocuiesc cu „Directiva 2002/58/CE”.

(e) Se adaugă următorul punct:

„11a. Condițiile de utilizare pentru comunicatele autorităților publice către publicul larg pentru avertizarea acestuia în caz de amenințări iminente și pentru limitarea consecințelor catastrofelor majore.”

(f) Punctul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„12. Condițiile de utilizare în caz de catastrofe majore sau urgențe naționale în vederea asigurării comunicațiilor dintre serviciile de urgență și autorități.”

(g) Punctul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„16. Siguranța rețelilor publice în caz de acces neautorizat, în conformitate cu Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).”

(h) Se adaugă următorul punct:

„19. Obligații de transparență ale întreprinderilor furnizoare de servicii de comunicații electronice puse la dispoziția publicului, în vederea asigurării conectivității între utilizatorii finali, în conformitate cu obiectivele și principiile enunțate la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva cadru), aducerea la cunoștință a restricțiilor privind accesul la servicii și la aplicații și a politicilor de gestionare a traficului și, acolo unde este necesar și proporțional, accesul autorităților naționale de reglementare la informațiile necesare pentru verificarea preciziei unei astfel de aduceri la cunoștință.”

3. Partea B se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Obligația de a furniza un serviciu sau de a utiliza un tip de tehnologie pentru care au fost acordate drepturi de utilizare a frecvențelor, inclusiv, după caz, cerințe de acoperire și de calitate.”

(b) Punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Utilizarea eficientă și efectivă a frecvențelor, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru). ”

(c) Se adaugă punctul următor:

„(9) Obligațiile specifice utilizării experimentale a frecvențelor radio.”

4. În partea C, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Desemnarea serviciului pentru care se folosește numărul, inclusiv orice cerință privind furnizarea serviciului în cauză și, în vederea evitării oricărui dubiu, principiile de tarificare și prețurile maxime care se pot aplica în seria de numere respectivă în vederea asigurării protecției consumatorului în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”

EXPUNERE DE MOTIVE A CONSILIULUI

I. INTRODUCERE

1. La 13 noiembrie 2007, Comisia Europeană a adoptat o propunere de directivă privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. Această propunere face parte din așa-numitul „pachet de revizuire” a cadrului de reglementare al UE în domeniul comunicațiilor electronice, cuprinzând două propuneri de modificare a unor directive (așa-numita „directivă privind o mai bună legiferare”, destinată modificării actualei directive-cadru, a celei privind autorizarea și a celei privind accesul, precum și așa-numita „directivă privind drepturile cetățenilor”, destinată modificării directivei privind serviciul universal și a celei privind confidențialitatea) și o propunere de regulament (de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței comunicațiilor electronice). Prezentul document se referă la propunerea de directivă privind o mai bună legiferare.
2. Parlamentul European și-a exprimat avizul la prima lectură la 24 septembrie 2008 ⁽²⁾, Comitetul Economic și Social European (CESE) și-a exprimat avizul la 29 mai 2008 ⁽³⁾, iar Comitetul Regiunilor (CoR) și-a exprimat avizul la 19 iunie 2008 ⁽⁴⁾.
3. La 6 noiembrie 2008, Comisia a adoptat propunerea modificată ⁽⁵⁾.
4. Consiliul a adoptat poziția comună la 16 februarie 2009.

II. OBIECTIV

1. Propunerea Comisiei pentru o directivă privind o mai bună legiferare are ca scop adaptarea cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice prin îmbunătățirea eficienței acestuia, prin reducerea resurselor administrative necesare pentru punerea în aplicare a regulamentului economic (procedura de analiză a pieței) și prin facilitarea și eficientizarea accesului la spectrul de frecvențe radio.
2. Prin această propunere se urmărește:
 - trecerea la o gestionare mai eficientă a spectrului pentru a facilita accesul operatorilor la spectru și pentru a încuraja inovarea.
 - garantarea faptului că, în cazul în care reglementarea este în continuare necesară, aceasta este mai eficientă și mai simplă pentru operatori și pentru autoritățile naționale de reglementare (ANR-uri).
 - luarea unei măsuri decisive pentru o mai mare coerență în ceea ce privește aplicarea normelor UE în scopul realizării pieței interne a comunicațiilor electronice.
3. Cele mai controversate chestiuni din propunerea privind o mai bună legiferare se referă la spectrul de frecvențe radio, la noua autoritate din domeniul telecomunicațiilor, la separarea funcțională și la cadrul de reglementare a rețelelor de generație următoare.

⁽¹⁾ COM(2007) 697.

⁽²⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽³⁾ OJ C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽⁴⁾ OJ C 224, 30.8.2008, p. 50.

⁽⁵⁾ COM(2008) 724.

III. ANALIZA POZIȚIEI COMUNE

Observații generale

Prin adoptarea poziției sale comune, Consiliul a aprobat în mare măsură abordarea și obiectivele propuse de Comisie și a luat în considerație aproape jumătate dintre cele 126 de amendamente adoptate de Parlament. Cu toate acestea, au fost efectuate unele modificări legate atât de conținutul, cât și de formularea propunerii de directivă privind o mai bună legiferare pentru:

- a se ține seama de avizul Parlamentului European;
- a se aborda un număr redus de chestiuni specifice care au creat dificultăți;
- a se formula mai clar anumite pasaje din cele trei directive, îmbunătățindu-se astfel claritatea juridică a textelor.

La nivel general, poziția comună a Consiliului diferă de propunerea inițială a Comisiei în ceea ce privește utilizarea procedurii de comitologie și structura, precum și funcțiile și sarcinile noii autorități din domeniul telecomunicațiilor. În ambele privințe, Consiliul a adoptat o abordare mai prudentă decât cea propusă de Comisie, întrucât, în opinia sa, cadrul actual de reglementare pentru comunicațiile electronice a funcționat destul de bine în ultimii ani și nu există argumente suficiente care să justifice o revizuire a modalităților și a responsabilităților instituționale actuale.

Observații specifice

1. Modificări principale la propunerea Comisiei referitoare la Directiva privind cadrul:

(a) Autoritățile naționale de reglementare (ANR-uri) (articolul 3)

În ceea ce privește ANR-urile, Consiliul a convenit asupra unei formulări care precizează faptul că, fără a se aduce atingere „supravegherii în conformitate cu dreptul constituțional național”, ANR-urile își desfășoară sarcinile de reglementare într-un mod „independent” și cu „resurse financiare și umane suficiente”.

(b) Consolidarea pieței interne de comunicații electronice (articolul 7)

Consiliul nu împărtășește abordarea propusă, potrivit căreia Comisia i se oferă posibilitatea de a emite „decizii” cu privire la proiectele de măsuri pe care ANR-urile intenționează să le adopte, Comisia având astfel drept de veto cu privire la măsurile corective. În opinia Consiliului, Comisia ar trebui mai degrabă să emită „avize” neobligatorii cu privire la proiectele de măsuri propuse de ANR-uri și să solicite ANR-urilor să își justifice în mod public decizia finală. Această chestiune se află în centrul dezbaterii privind împărțirea responsabilităților în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice și ar trebui să fie analizată, de asemenea, în raport cu propunerea de înființare a unei autorități europene în a telecomunicațiilor în acest domeniu.

(c) Politica privind spectrul de frecvențe radio (articolul 9 referitor la gestionarea frecvențelor radio pentru serviciile de comunicații electronice, articolul 9a referitor la revizuirea restricțiilor impuse drepturilor existente și articolul 9c referitor la măsurile de armonizare a gestionării frecvențelor radio)

Consiliul susține propunerile Comisiei, prin care se urmărește trecerea la o gestionare mai eficientă a spectrului pentru a se facilita accesul operatorilor la spectru și pentru a se încuraja inovarea. Cu toate acestea, Consiliul a clarificat într-un mod mai detaliat restricțiile care se pot aplica tipurilor de tehnologie și servicii care urmează să fie furnizate. Întrucât modalitățile actuale permit deja adoptarea măsurilor tehnice de punere în aplicare în sectorul spectrului de frecvențe radio, Consiliul a eliminat articolul 9c propus anterior.

2. Modificări principale la propunerea Comisiei referitoare la Directiva privind autorizarea:

- (a) *Măsurile de armonizare, procedura comună de selecție pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio și alocarea armonizată a frecvențelor radio pentru rețelele paneuropene și serviciile de comunicații electronice paneuropene (articolele 6a, 6b și 8)*

Consiliul a analizat în detaliu dispozițiile propuse în Directiva privind autorizarea care se referă la spectrul de frecvențe radio (în special articolele 6a, 6b și 8), inclusiv acordarea drepturilor individuale de utilizare, măsurile de armonizare și procedurile comune de selecție pentru acordarea drepturilor. Deși Consiliul împărtășește în mare măsură obiectivele Comisiei în această privință, acesta consideră că unele dintre propuneri merg prea departe prin faptul că ar modifica prea mult și fără justificări suficiente modalitățile actuale privind elaborarea politicilor în domeniul spectrului de frecvențe radio. Prin urmare, Consiliul a eliminat articolele 6a și 6b propuse, dar a reintrodus articolul 8 pentru a permite introducerea armonizată a serviciilor paneuropene de comunicații electronice, care se bazează pe disponibilitatea spectrului de frecvențe radio.

3. Modificări principale la propunerea Comisiei referitoare la Directiva privind accesul:

- (a) *Separarea funcțională (articolul 13a)*

Consiliul a modificat dispoziția propusă privind separarea funcțională, pentru a clarifica faptul că separarea funcțională ar putea fi impusă de ANR-uri „ca măsură excepțională” și ar putea fi supusă unei decizii din partea Comisiei pentru a se realiza furnizarea cu ridicata a anumitor produse de acces.

4. Poziția Consiliului referitoare la amendamentele Parlamentului European la propunerea privind o mai bună legislație

Poziția comună include aproximativ jumătate dintre cele 126 de amendamente propuse de Parlamentul European la prima lectură.

4.1 Cu privire la considerente:

Consiliul a acceptat integral, parțial sau ca principiu amendamentele 2, 4, 5, 6, 15, 16, 17, 21, 22, 25, 27, 29, 30, 32, 33 și 35.

În cazul unora dintre amendamentele enumerate anterior, a fost preluată formularea aproape întocmai, în timp ce în cazul altor amendamente a fost utilizată o formulare diferită care păstrează însă obiectivul care stă la baza amendamentelor sau părților amendamentelor.

Consiliul nu a inclus următoarele amendamente în poziția sa comună: 1, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14/rev, 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28, 31, 34, 36, 37, 38 și 39.

4.2 Cu privire la articolele din Directiva privind cadrul:

Consiliul a acceptat integral, parțial sau ca principiu amendamentele 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 60, 62, 63/rev, 64/rev, 65, 66, 69, 70, 71, 73/rev, 74, 76, 77, 80, 81, 86 și 90. În cazul unora dintre amendamentele enumerate anterior, a fost preluată formularea aproape întocmai, în timp ce în cazul altor amendamente a fost utilizată o formulare diferită care păstrează însă obiectivul care stă la baza amendamentelor sau părților amendamentelor.

Consiliul nu a inclus următoarele amendamente în poziția sa comună: 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 67/rev, 68, 72, 75, 78, 79, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89 și 138.

4.3 Cu privire la articolele din Directiva privind autorizarea:

Consiliul a acceptat integral, parțial sau ca principiu amendamentele 107, 109, 110, 112, 113, 115, 116, 120, 121 și 124. În cazul unora dintre amendamentele enumerate anterior, a fost preluată formularea aproape întocmai, în timp ce în cazul altor amendamente a fost utilizată o formulare diferită care păstrează însă obiectivul care stă la baza amendamentelor sau părților amendamentelor.

Consiliul nu a inclus următoarele amendamente în poziția sa comună: 106, 108/rev, 111, 114, 117/rev, 118, 119, 122, 123 și 125.

4.4 Cu privire la articolele din Directiva privind accesul:

Consiliul a acceptat integral, parțial sau ca principiu amendamentele 91, 92, 95, 96, 98, 100, 101, 102, 103 și 105. În cazul unora dintre amendamentele enumerate anterior, a fost preluată formularea aproape întocmai, în timp ce în cazul altor amendamente a fost utilizată o formulare diferită care păstrează însă obiectivul care stă la baza amendamentelor sau părților amendamentelor.

Consiliul nu a inclus următoarele amendamente în poziția sa comună: 93, 94, 97, 99 și 102.

IV. CONCLUZIE

Deși Consiliul nu poate accepta toate amendamentele adoptate de Parlamentul European, acesta împărtășește opinia Parlamentului European și a Comisiei potrivit căreia principalele chestiuni nesoluționate din propunerea privind o mai bună legiferare se referă la spectrul de frecvențe radio, noua autoritate din domeniul telecomunicațiilor și separarea funcțională.

Pentru fiecare dintre aceste chestiuni, Comisia, sprijinită în mare măsură de Parlamentul European, a propus modificarea cadrului (inter) instituțional și, în consecință, a echilibrului de puteri dintre diferiții actori, autoritățile de reglementare, instituțiile UE și alți factori interesați. Deși Consiliul este de părere că o actualizare a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice ar fi benefică pentru sector și ar permite luarea unor decizii importante privind investițiile, de exemplu în rețelele de generație următoare, acesta consideră că, în acest scop, ar trebui îmbunătățite modalitățile actuale și nu instituite mecanisme alternative. În consecință, Consiliul urmărește în poziția sa comună să clarifice și să îmbunătățească dispozițiile referitoare, între altele, la ANR-uri, la Comisie și la utilizarea procedurii de comitologie, precum și la rolul instituțiilor UE în ceea ce privește elaborarea deciziilor în domeniul spectrului de frecvențe radio.

În acest context, scopul poziției comune a Consiliului este de a constitui o bază pentru a se ajunge, cu sprijinul considerabil al Comisiei, la acorduri de compromis cu Parlamentul European, care să aibă drept rezultat un cadru de reglementare stabil și previzibil pentru sectorul comunicațiilor electronice.

Consiliul așteaptă cu interes începerea unor discuții constructive cu Parlamentul European în vederea adoptării noilor texte spre sfârșitul legislaturii actuale.

POZIȚIA COMUNĂ (CE) NR. 16/2009**adoptată de Consiliu la 16 februarie 2009**

în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului din ... de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului

(Text cu relevanță pentru SEE)**(2009/C 103 E/02)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) Funcționarea celor cinci directive care cuprind cadrul de reglementare existent pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (directiva privind accesul) ⁽⁵⁾, Directiva 2002/20/CE a

Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (directiva privind autorizarea) ⁽⁶⁾, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directiva-cadru) ⁽⁷⁾, Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) ⁽⁸⁾ și Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁹⁾ (denumite împreună în continuare „directiva-cadru și directivele speciale”) fac obiectul unor revizui periodice din partea Comisiei, în special în scopul de a determina necesitatea unor modificări în contextul progreselor tehnologice și ale pieței.

- (2) În această privință, Comisia și-a prezentat concluziile în cadrul comunicărilor sale către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 29 iunie 2006 privind revizuirea cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice.

- (3) Reforma cadrului de reglementare al UE pentru rețele și servicii de comunicații electronice, împreună cu definirea unei strategii de gestionare eficientă a spectrului de frecvențe și consolidarea dispozițiilor pentru utilizatorii finali cu handicap, reprezintă un pas important către realizarea unui spațiu informațional european unic și, în același timp, al unei societăți informaționale accesibile tuturor. Aceste obiective sunt incluse în cadrul strategic pentru dezvoltarea unei societăți informaționale descris în Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 1 iunie 2005 intitulată „i2010 – o societate informațională europeană pentru creștere și locuri de muncă”.

- (4) Pentru asigurarea clarității și a simplificării, prezenta directivă tratează doar modificările Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și ale Directivei 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).

⁽¹⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 50.

⁽²⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽³⁾ JO C 181, 18.7.2008, p. 1.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 24 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 16 februarie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția Parlamentului European din...

⁽⁵⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 21.

⁽⁷⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 33.

⁽⁸⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 51.

⁽⁹⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

- (5) Fără a aduce atingere Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽¹⁾, în special cerințelor referitoare la persoanele cu handicap prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (f) din directiva în cauză, anumite aspecte ale echipamentului terminal, inclusiv echipamentul destinat utilizatorilor cu handicap, ar trebui să fie aduse în domeniul de aplicare al Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) pentru a facilita accesul la rețele și utilizarea serviciilor. În prezent, un astfel de echipament include echipamente terminale de recepție de radio și televiziune, precum și dispozitive terminale speciale pentru utilizatorii finali cu deficiențe de auz.
- (6) Statele membre ar trebui să introducă măsuri de promovare a creării unei piețe pentru produse și servicii disponibile pe scară largă care să includă instrumente pentru utilizatorii finali cu handicap. Una dintre modalitățile pentru a realiza acest lucru se referă la standardele europene, prin introducerea unor cerințe privind accesibilitatea electronică (eAccessibility) pentru procedurile de achiziții publice și în cadrul serviciilor legate de procedurile de ofertare, în conformitate cu legislația care protejează drepturile utilizatorilor finali cu handicap.
- (7) Definițiile trebuie modificate pentru a se conforma principiului neutralității tehnologice și pentru a ține pasul cu progresul tehnologic. În special, condițiile pentru furnizarea unui serviciu ar trebui separate de elementele concrete ale definiției serviciului de telefonie destinat publicului, adică un serviciu de comunicații electronice pus la dispoziția publicului pentru efectuarea și primirea, în mod direct sau indirect, a unor apeluri naționale și/sau internaționale prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planul național sau internațional de numerotație, indiferent dacă un astfel de serviciu se bazează pe o tehnologie de comutare de circuite sau de comutare de pachete. Prin natura sa, un astfel de serviciu este bidirecțional, permițând ambelor părți să comunice. Un serviciu care nu îndeplinește toate aceste condiții, cum ar fi, de exemplu, o aplicație „click through” inclusă pe pagina de internet a serviciului destinat clienților, nu este un serviciu de telefonie destinat publicului. Serviciile de telefonie destinate publicului includ, de asemenea, mijloace de comunicare destinate în mod special utilizatorilor finali cu handicap, folosind servicii de redare de text sau de conversație totală.
- (8) Este necesar să se clarifice faptul că furnizarea indirectă a serviciilor ar putea include situații în care inițierea apelului se face prin selectarea sau preselectarea operatorului sau atunci când un furnizor de servicii revinde sau redenumește serviciile de telefonie destinate publicului furnizate de o altă întreprindere.
- (9) Ca urmare a evoluțiilor tehnologice și a evoluțiilor pieței, rețelele se îndreaptă din ce în ce mai mult spre tehnologia numită „Internet Protocol” (IP) iar consumatorii au din ce în ce mai mult posibilitatea să aleagă dintr-o varietate de furnizori de servicii vocale (VOIP) concurenți. În consecință, statele membre ar trebui să poată separa obligațiile de serviciu universal referitoare la furnizarea unei conectări la rețeaua publică de telefonie la un punct fix de furnizarea unui serviciu de telefonie destinat publicului (inclusiv apelurile de urgență la numărul „112”). Această separare nu ar afecta domeniul obligațiilor de serviciu universal definit și revizuit la nivel comunitar. Statele membre care utilizează numere de urgență naționale pe lângă „112” pot impune întreprinderilor obligații similare pentru accesarea acestor numere de urgență naționale.
- (10) În conformitate cu principiul subsidiarității, statelor membre le revine obligația de a decide, pe baza unor criterii obiective, care întreprinderi sunt destinate a fi furnizori de serviciu universal, ținând cont, dacă este cazul, de capacitatea și dorința întreprinderilor de a accepta obligațiile de furnizor de serviciu universal în totalitate sau parțial. Aceasta nu exclude posibilitatea ca statele membre să includă, în procesul de desemnare, condiții specifice justificate din motive de eficiență, inclusiv, *inter alia*, gruparea zonelor geografice sau a componentelor sau stabilirea unor perioade minime pentru desemnare.
- (11) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată monitoriza evoluția și nivelul tarifelor cu amănuntul pentru acele servicii care intră în domeniul de aplicare al obligațiilor de serviciu universal, chiar și atunci când un stat membru nu a desemnat o întreprindere care să furnizeze servicii universale. În acest caz, monitorizarea ar trebui să se facă astfel încât să nu reprezinte o sarcină administrativă excesivă nici pentru autoritățile naționale de reglementare, nici pentru întreprinderea care furnizează astfel de servicii.
- (12) Obligațiile redundante având scopul de a facilita tranziția de la vechiul cadru de reglementare din 1998 la cel din 2002 ar trebui eliminate, împreună cu alte dispoziții care se suprapun și dublează dispozițiile stabilite în Directiva 2002/21/CE (directiva- cadru).

⁽¹⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10.

- (13) Cerința de a furniza un set minim de linii închiriate la nivel de serviciu cu amănuntul, care era necesară pentru a se asigura aplicarea continuă a dispozițiilor cadrului de reglementare din 1998 în domeniul liniilor închiriate, care nu era încă destul de competitiv la momentul intrării în vigoare a cadrului de reglementare din 2002, nu mai este necesară și trebuie abrogată.
- (14) Continuarea impunerii selectării operatorului și preselectării operatorului direct prin legislația comunitară ar putea afecta progresul tehnologic. Ar fi mai bine ca aceste măsuri să fie impuse de către autoritățile naționale de reglementare ca rezultat al unei analize de piață conform procedurilor din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) și prin obligațiile menționate la articolul 12 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul).
- (15) Dispozițiile privind contractele ar trebui să se aplice nu numai consumatorilor, ci și altor utilizatori finali, în principal microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) care ar putea prefera un contract adaptat nevoilor consumatorului. Pentru a evita o sarcină administrativă inutilă impusă furnizorilor și complexitatea datorată definirii IMM-urilor, dispozițiile privind contractele nu ar trebui să se aplice în mod automat tuturor celorlalți utilizatori finali, ci numai la cererea acestora. Statele membre ar trebui să adopte măsurile corespunzătoare pentru a crește gradul de sensibilizare în rândul IMM-urilor cu privire la această posibilitate.
- (16) Ca o consecință a evoluțiilor tehnologice, în viitor ar putea fi utilizate alte tipuri de identificatori, suplimentar față de formele obișnuite de identificare prin numere.
- (17) Furnizorii de servicii de comunicații electronice care permit apeluri trebuie să asigure informarea adecvată a clienților lor cu privire la asigurarea sau nu a accesului la servicii de urgență și cu privire la orice limitare a serviciului (cum ar fi limitarea furnizării informațiilor privind localizarea apelantului sau dirijarea apelurilor de urgență). Acești furnizori ar trebui să comunice clienților lor informații clare și transparente atât în contractul inițial, cât și în cazul vreunei modificări a dispoziției privind accesul, de exemplu a informațiilor referitoare la facturare. Aceste informații ar trebui să includă orice limitări privind aria de acoperire teritorială, pe baza indicatorilor tehnici de operare planificați ai serviciului și a infrastructurii disponibile. Atunci când serviciul nu este furnizat printr-o rețea de telefonie cu comutare, informațiile ar trebui să includă, de asemenea, nivelul de fiabilitate al accesului și al informațiilor privind localizarea apelantului prin comparație cu un serviciu care este furnizat printr-o rețea de telefonie cu comutare, ținând seama de standardele de tehnologie și de calitate actuale, precum și de indicatorii de calitate a serviciului specificați în temeiul Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal).
- (18) În ceea ce privește echipamentul terminal, contractul cu clientul ar trebui să precizeze orice restricții impuse de către furnizor în privința utilizării echipamentului, de exemplu, prin intermediul blocării cartelei SIM, dacă aceste restricții nu sunt interzise în temeiul legislației naționale, și orice costuri aferente încetării contractului, înainte de sau la data de expirare convenită, inclusiv orice costuri impuse pentru păstrarea echipamentului.
- (19) Fără a impune furnizorului vreo obligație de a acționa dincolo de ceea ce este necesar în temeiul legislației comunitare, contractul cu clientul ar trebui, de asemenea, să precizeze tipul de acțiune, dacă este necesar, pe care furnizorul ar putea să o întreprindă în cazul unor incidente, amenințări sau vulnerabilități privind securitatea sau integritatea.
- (20) Pentru a răspunde chestiunilor de interes public cu privire la utilizarea serviciilor de comunicații și pentru a încuraja protejarea drepturilor și libertăților celorlalți, autoritățile naționale competente ar trebui să fie în măsură să pună la dispoziție și să solicite diseminarea, cu ajutorul furnizorilor, a informațiilor de interes public privind utilizarea serviciilor de comunicații. Aceste informații ar putea include informații de interes public privind încălcarea drepturilor de autor, alte utilizări ilegale și diseminarea conținuturilor dăunătoare, precum și consiliere și mijloace de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, care ar putea apărea de exemplu, în urma dezvăluirii de informații personale în anumite circumstanțe, cât și împotriva riscurilor la adresa vieții private și a datelor cu caracter personal. Informațiile ar putea fi coordonate prin intermediul procedurii de cooperare stabilite la articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal). Astfel de informații de interes public ar trebui să fie actualizate de câte ori este necesar și ar trebui să fie prezentate în formate electronice și imprimate ușor de înțeles, stabilite de fiecare stat membru, și pe site-urile internet ale autorităților publice naționale. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată obliga furnizorii să disemineze aceste informații standardizate tuturor clienților acestora în maniera considerată potrivită de către autoritățile naționale de reglementare. Aceste informații ar trebui, de asemenea, să fie incluse în contracte, atunci când statele membre impun acest lucru.

- (21) Dreptul abonaților de a denunța contractul fără penalizări se referă la modificările condițiilor contractuale impuse de către furnizorii de servicii și/sau rețele de comunicații electronice.
- (22) Având în vedere importanța din ce în ce mai mare a comunicațiilor electronice pentru consumatori și afaceri, utilizatorii ar trebui să fie pe deplin informați cu privire la politicile de gestionare a traficului aplicate de furnizorul de servicii și de rețea cu care aceștia încheie un contract. În cazul în care nu există o concurență reală, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să facă apel la măsurile accesibile în temeiul Directivei 2002/19/CE (directiva privind accesul) pentru a asigura că accesul utilizatorilor la anumite tipuri de conținut sau aplicații nu este restricționat fără justificare.
- (23) În absența unor norme relevante ale legislației comunitare, conținutul, aplicațiile și serviciile sunt considerate legale sau dăunătoare în conformitate cu dreptul material și procedural național. Sarcina de a decide, conform procesului corespunzător, dacă conținuturile, aplicațiile sau serviciile sunt sau nu legale sau dăunătoare revine statelor membre și nu furnizorilor de servicii sau rețele de comunicații electronice. Directiva-cadru și directivele speciale nu aduc atingere Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) ⁽¹⁾ care conține, *inter alia*, regula de simplă transmitere („mere conduit” rule) pentru furnizorii de servicii intermediari, astfel cum sunt definiți în respectiva directivă.
- (24) Accesul la informații transparente, actualizate și comparabile privind ofertele și serviciile este un element-cheie pentru consumatorii de pe piețele competitive unde există mai mulți furnizori care să ofere servicii. Consumatorii și utilizatorii finali de servicii de comunicații electronice trebuie să poată compara cu ușurință prețurile diferitelor servicii oferite pe piață pe baza informațiilor publicate într-o formă ușor accesibilă. Pentru a le permite acestora compararea cu ușurință a prețurilor, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată solicita întreprinderilor care furnizează rețele și/sau servicii de comunicații electronice o mai mare transparență cu privire la informații (inclusiv privind tarifele, tipurile de consum și alte statistici relevante) și să asigure faptul că părțile terțe au dreptul de a utiliza gratuit informațiile disponibile publicului publicate de către astfel de întreprinderi. De asemenea, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată pune la dispoziție ghiduri privind prețurile, în special acolo unde piața nu le pune la dispoziție gratuit sau la un preț rezonabil. Întreprinderile nu ar trebui să aibă dreptul la nicio remunerație pentru o astfel de utilizare a informațiilor care au fost deja publicate și aparțin, prin urmare, domeniului public. În plus, utilizatorii finali și consumatorii ar trebui să fie informați în mod adecvat cu privire la prețul sau tipul de serviciu oferit pe piață înainte de cumpărarea unui serviciu, în special dacă un număr de telefon apelabil gratuit este supus unor costuri suplimentare. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată solicita ca astfel de informații să fie furnizate în general și pentru anumite categorii de servicii determinate de acestea, imediat înaintea conectării apelului, cu excepția cazului în care legislația națională prevede altfel. Atunci când se determină categoriile de apeluri pentru care sunt necesare informări privind prețurile înainte de conectare, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să țină seama în mod corespunzător de natura serviciului, de condițiile de preț care i se aplică și dacă acesta este oferit de un furnizor care nu este un furnizor de servicii de comunicații electronice. Fără a aduce atingere Directivei 2000/31/CE (directiva privind comerțul electronic), întreprinderile ar trebui, de asemenea, dacă li se solicită de către statele membre, să furnizeze abonaților informații de interes public puse la dispoziție de către autoritățile publice relevante, *inter alia* cu privire la cele mai frecvente încălcări și consecințele juridice ale acestora.
- (25) Clienții ar trebui să fie informați cu privire la drepturile lor privind modul de utilizare a datelor cu caracter personal ale acestora în registrele abonaților și în special, cu privire la scopul sau scopurile unor astfel de registre, precum și cu privire la dreptul lor, gratuit, de a nu fi incluși într-un registru al abonaților destinat publicului, conform Directivei 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice). Clienții ar trebui să fie informați și cu privire la sisteme care permit ca informațiile să fie incluse în baza de date a registrului abonaților, dar să nu fie dezvăluite utilizatorilor serviciilor de informații privind abonații.
- (26) O piață competitivă ar trebui să asigure faptul că utilizatorii beneficiază de calitatea dorită a serviciului, însă, în cazuri speciale, ar putea fi necesar să se asigure că rețelele publice de comunicații ating un nivel minim de calitate pentru a se preveni degradarea serviciului, blocarea accesului și încetinirea traficului din cadrul rețelelor.
- (27) În cazul viitoarelor rețele IP, în care este posibil ca furnizarea unui serviciu să fie separată de furnizarea rețelei, statele membre ar trebui să determine cea mai

⁽¹⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

adecvată cale de urmat în vederea asigurării accesibilității la serviciile de telefonie destinate publicului oferite pe piață prin utilizarea rețelilor publice de comunicații și a accesului neîntrerupt la serviciile de urgență în cazul unei căderi de rețele catastrofice sau în cazuri de forță majoră, ținând seama de prioritățile diferitelor tipuri de abonați și de limitările tehnice.

- (28) Pentru a se asigura că utilizatorii finali cu handicap beneficiază de concurență și de alegerea furnizorilor de servicii de care se bucură majoritatea utilizatorilor finali, autoritățile naționale competente ar trebui să precizeze, atunci când este cazul și ținând seama de condițiile naționale, cerințe de protecția consumatorului care să fie respectate de întreprinderile care furnizează servicii de comunicații electronice destinate publicului. Astfel de cerințe se pot include, în special, cerința ca întreprinderile să asigure că utilizatorii finali cu handicap pot beneficia de serviciile acestora în aceleași condiții, inclusiv prețuri și tarife, ca cele oferite altor utilizatori finali ai acestora și să aplice prețuri echivalente pentru serviciile lor indiferent de costurile adiționale pe care le suportă. Alte cerințe pot privi acordurile pentru schimburile comerciale la nivelul pieței angro între întreprinderi.
- (29) Serviciile de asistență prin operatori acoperă o serie de servicii diferite pentru utilizatorii finali. Furnizarea unor astfel de servicii ar trebui să fie lăsată în seama negocierilor comerciale dintre furnizorii de rețele publice de comunicații și serviciile de asistență prin operatori, cum este cazul oricărui alt serviciu de relații cu clienții, și nu este necesar ca furnizarea acestor servicii să fie în continuare obligatorie. În consecință, obligația corespunzătoare ar trebui eliminată.
- (30) Serviciile de informații privind abonații ar trebui să fie, și de multe ori sunt, furnizate în condițiile unei piețe concurențiale, în temeiul articolului 5 din Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice⁽¹⁾. Măsurile privind includerea datelor utilizatorilor finali (deținute de întreprinderile care alocă numere de telefon abonaților) în baze de date ar trebui să respecte garanțiile pentru protecția datelor cu caracter personal, inclusiv articolul 12 din Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice). Punerea la dispoziție a acestor date la tarife orientate în funcție de costuri în scopul furnizării de registre publice ale abonaților și de servicii de informații privind abonații ar trebui să fie stabilită pentru a se asigura faptul că utilizatorii finali beneficiază pe deplin de condiții competitive, rezonabile și transparente.
- (31) Utilizatorii finali ar trebui să poată suna și să aibă acces la serviciile de urgență oferite folosind orice serviciu de telefonie capabil să inițieze apeluri prin tastarea unui număr sau a mai multor numere din planurile

naționale de numerotație. Dispeceratele de urgență ar trebui să fie în măsură să preia și să răspundă la apelurile efectuate la numărul „112” cel puțin la fel de repede și eficient ca în cazul apelurilor la numere de urgență naționale. Este important să se intensifice sensibilizarea cetățenilor cu privire la numărul „112” în vederea îmbunătățirii nivelului de protecție și securitate a cetățenilor care călătoresc pe teritoriul Uniunii Europene. În acest scop, cetățenii ar trebui să fie pe deplin informați atunci când călătoresc în orice stat membru, în special prin intermediul informațiilor oferite în terminalele internaționale de autocare, în gări, porturi sau aeroporturi și prin informațiile din cărțile de telefon, cabinele telefonice, documentele de abonare și facturare, că numărul „112” poate fi folosit ca număr de urgență unic în întreaga Comunitate. Aceasta ține în principal de responsabilitatea statelor membre, însă Comisia ar trebui să continue atât să sprijine, cât și să suplimenteze inițiativele statelor membre în vederea continuării sensibilizării cetățenilor cu privire la numărul „112” și a evaluării periodice a cunoașterii numărului „112” de către public. Obligația de a furniza informații privind localizarea apelantului ar trebui să fie consolidată pentru a mări protecția cetățenilor Uniunii Europene. În special, întreprinderile ar trebui să pună la dispoziția serviciilor de urgență informații privind localizarea apelantului imediat după conectarea apelului la respectivul serviciu, independent de tehnologia utilizată.

- (32) Statele membre ar trebui să se asigure că întreprinderile care furnizează utilizatorilor finali un serviciu de comunicații electronice destinat efectuării apelurilor prin formarea unui număr sau a mai multor numere din planul național de numerotație oferă acces la serviciile de urgență cu acuratețea și fiabilitatea fezabile din punct de vedere tehnic pentru respectivul serviciu de comunicații electronice. Este posibil ca furnizorii de servicii independenți de rețea să nu exercite vreun control asupra rețelilor și să nu garanteze că apelurile de urgență efectuate prin intermediul serviciului lor sunt dirijate cu aceeași fiabilitate ca și în cazul furnizorilor tradiționali de servicii de telefonie integrate, deoarece este posibil să nu fie în măsură să garanteze disponibilitatea serviciului, având în vedere că problemele privind infrastructura nu intră sub controlul acestora. Odată cu introducerea unor standarde recunoscute la nivel internațional, care să asigure dirijarea și conectarea exactă și fiabilă la serviciile de urgență, furnizorii de servicii independenți de rețea ar trebui, de asemenea, să îndeplinească obligațiile privind accesul la serviciile de urgență la un nivel comparabil cu cel al altor întreprinderi.
- (33) Statele membre ar trebui să ia măsuri specifice pentru a se asigura că serviciile de urgență, inclusiv „112”, sunt accesibile și utilizatorilor finali cu handicap, în particular utilizatorilor surzi, persoanelor cu deficiențe de auz, persoanelor cu deficiențe de vorbire și utilizatorilor surdo-muți. Aceste măsuri ar putea presupune furnizarea de dispozitive terminale speciale utilizatorilor cu deficiențe de auz, de servicii pe bază de text sau de alte echipamente specifice.

⁽¹⁾ JO L 249, 17.9.2002, p. 21.

- (34) Apelurile vocale rămân cea mai solidă și fiabilă formă de acces la serviciile de urgență. Alte mijloace de contact, precum mesajele text, pot fi mai puțin fiabile și pot suferi de lipsă de rapiditate. Cu toate acestea, statele membre ar trebui, dacă consideră necesar, să fie libere să promoveze dezvoltarea și punerea în aplicare a altor mijloace de acces la serviciile de urgență, care să fie capabile să asigure accesul, echivalente apelurilor vocale.
- (35) În temeiul Deciziei 2007/116/CE din 15 februarie 2007 privind rezervarea seriei naționale de numere care încep cu „116” ca numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social⁽¹⁾, Comisia a solicitat statelor membre să rezerve numere din seria de numere „116” pentru anumite servicii cu caracter social. Dispozițiile corespunzătoare din respectiva decizie ar trebui să se reflecte în Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal), pentru ca acestea să fie integrate în mod mai strict în cadrul de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice și pentru a facilita, de asemenea, accesul utilizatorilor finali cu handicap.
- (36) O piață unică presupune ca utilizatorii finali să poată accesa toate numerele incluse în planurile naționale de numerotație ale altor state membre și să poată avea acces la servicii folosind numere nongeografice în cadrul Comunității care includ, printre altele, numerele cu acces gratuit pentru apelant (numerele verzi) și numerele cu tarif special. Utilizatorii finali ar trebui, de asemenea, să poată accesa numerele din Spațiul european de numerotație telefonică (ETNS) și numerele universale internaționale gratuite (UIFN). Accesul transfrontalier la resursele de numerotație și la serviciile asociate acestora nu ar trebui obstrucționat decât în cazurile justificate în mod obiectiv, cum ar fi atunci când acest lucru este necesar pentru combaterea fraudei sau a abuzurilor, de exemplu, în legătură cu anumite servicii cu tarif special, atunci când numărul este definit ca având doar acoperire națională, de exemplu numerele naționale scurte sau atunci când acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic și economic. Utilizatorii ar trebui să fie informați anticipat și într-un mod clar cu privire la orice tarife aplicabile numerelor cu acces gratuit pentru apelant, precum tarifele apelurilor internaționale pentru numerele accesibile prin codurile standard de acces internaționale la serviciile de telefonie.
- (37) Pentru a profita pe deplin de mediul competitiv, consumatorii ar trebui să poată face alegeri bine informate și să își schimbe furnizorii atunci când acest lucru este în interesul lor. Este esențial să se asigure că aceștia pot face aceste lucruri fără a fi stânjeniți de obstacole juridice, tehnice sau practice, inclusiv de condiții, proceduri, obligații contractuale etc. Aceasta nu exclude posibilitatea de a impune termene contractuale minime rezonabile în contractele încheiate cu consumatorii. Portabilitatea numerelor este un element determinant pentru facilitarea opțiunii consumatorului și pentru concurența efectivă de pe piețele competitive de comunicații electronice. Aceasta ar trebui asigurată în cel mai scurt timp posibil. În orice caz, durata procesului tehnic de portare a numărului nu ar trebui să depășească o zi. Autoritățile naționale de reglementare pot să stabilească procesul global al portabilității numerelor, ținând seama de dispozițiile naționale privind contractele și fezabilitatea din punct de vedere tehnic, și, atunci când este necesar, măsurile adecvate pentru a se asigura protecția consumatorului pe parcursul procesului de portare. Respectiva protecție poate include limitarea abuzurilor legate de portare și/sau adoptarea de măsuri corective rapide.
- (38) Obligațiile legale de difuzare („must-carry”) pot fi aplicate anumitor canale de difuzare a programelor radio și de televiziune și servicii complementare prestate de un anumit furnizor de servicii media. Statele membre ar trebui să ofere o justificare clară pentru obligațiile „must-carry” în legislația națională pentru a asigura că astfel de obligații sunt transparente, proporționale și clar definite. În acest scop, normele „must-carry” ar trebui stabilite într-un mod care să stimuleze investițiile eficiente în infrastructură. Normele „must-carry” ar trebui revizuite în mod periodic în vederea actualizării acestora în ceea ce privește progresele tehnologice și ale pieței pentru a se asigura că aceste norme continuă să fie proporționale cu obiectivele urmărite. Serviciile complementare includ, dar nu se limitează la servicii concepute în vederea îmbunătățirii accesului pentru utilizatorii finali cu handicap, precum video-textul, subtitrarea, descrierea audio și limbajul semnelor.
- (39) Pentru a depăși neajunsurile existente în ceea ce privește consultarea consumatorilor și pentru a promova în mod corespunzător interesele cetățenilor, statele membre ar trebui să pună bazele unui mecanism de consultare corespunzător. Un astfel de mecanism ar putea lua forma unui organism care, independent de autoritățile naționale de reglementare și de furnizorii de servicii, ar efectua cercetări cu privire la aspecte legate de consumatori, precum comportamentul consumatorului și mecanismele de schimbare a furnizorilor, și care ar opera într-o manieră transparentă și ar contribui la funcționarea mecanismelor actuale de consultare a părților interesate. În plus, ar putea fi instituit un mecanism care să permită cooperarea corespunzătoare cu privire la chestiunile legate de promovarea conținutului legal. Orice proceduri de cooperare convenite în temeiul unui mecanism de acest tip nu ar trebui, cu toate acestea, să permită supravegherea sistematică a utilizării internetului.

⁽¹⁾ JO L 49, 17.2.2007, p. 30.

- (40) Obligațiile de serviciu universal impuse unei întreprinderi desemnate ca având obligații de serviciu universal ar trebui comunicate Comisiei.
- (41) Prelucrarea datelor de portare numai în măsura strict necesară pentru detectarea, localizarea și eliminarea defecțiunilor sau funcționării defectuoase a rețelelor și în scopul garantării securității informațiilor, asigurând disponibilitatea, autenticitatea, integritatea și confidențialitatea datelor stocate sau transmise, va permite prevenirea accesului neautorizat și a difuzării de coduri dăunătoare, atacurilor de tip blocarea serviciilor, precum și prevenirea daunelor aduse calculatoarelor și sistemelor de comunicații electronice.
- (42) Liberalizarea piețelor de rețele și servicii de comunicații electronice și progresul tehnologic rapid s-au reunit pentru a încuraja competiția și creșterea economică și au avut ca rezultat o bogată diversitate de servicii pentru utilizatori finali accesibile prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice. Este necesar să se garanteze că utilizatorii și consumatorii beneficiază de același nivel de protecție a confidențialității și a datelor cu caracter personal, indiferent de tehnologia utilizată la furnizarea unui anumit serviciu.
- (43) În conformitate cu obiectivele cadrului de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice și cu principiile subsidiarității și proporționalității, și în scopul asigurării securității juridice și eficienței întreprinderilor europene și autorităților naționale de reglementare deopotrivă, prezenta directivă se concentrează asupra serviciilor și rețelelor de comunicații electronice destinate publicului și nu se aplică grupurilor închise de utilizatori și rețelelor de întreprinderi.
- (44) Progresul tehnologic permite dezvoltarea unor noi aplicații bazate pe dispozitivele de culegere a datelor și de identificare, care pot fi dispozitive fără contact direct care utilizează frecvențele radio. De exemplu, dispozitivele de identificare prin frecvențe radio (RFID) utilizează frecvențele radio pentru a capta date numai de pe discurile identificate în mod unic, care pot fi apoi transferate de-a lungul rețelelor de comunicații existente. Larga utilizare a unor astfel de tehnologii poate să aducă beneficii economice și sociale considerabile și, astfel, să contribuie semnificativ la piața internă dacă utilizarea acestora este acceptată de către cetățeni. Pentru a se realiza acest lucru, este necesar să se garanteze că toate drepturile fundamentale ale persoanelor, inclusiv dreptul la confidențialitate și la protecția datelor, sunt respectate. Atunci când astfel de dispozitive sunt conectate cu rețele de comunicații electronice destinate publicului sau când utilizează serviciile de comunicații electronice ca infrastructură de bază, trebuie aplicate dispozițiile relevante din Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), inclusiv cele privind datele legate de securitate, trafic și localizare și cele privind confidențialitatea.
- (45) Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului ar trebui să ia măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a asigura securitatea serviciilor sale. Fără a aduce atingere Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾, aceste măsuri ar trebui să garanteze atât accesibilitatea datelor cu caracter personal numai pentru personalul autorizat și numai în scopuri autorizate de lege, cât și protecția datelor cu caracter personal stocate sau transmise, precum și protecția rețelei și a serviciilor. În plus, ar trebui stabilită o politică de securitate referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal, în vederea identificării elementelor vulnerabile din sistem, și ar trebui desfășurate acțiuni periodice de monitorizare, de prevenire, de remediere și de atenuare.
- (46) Autoritățile naționale competente ar trebui să monitorizeze măsurile luate și să difuzeze cele mai bune practici în rândul furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului.
- (47) O încălcare a securității având drept rezultat pierderea sau compromiterea datelor cu caracter personal ale unui abonat, dacă nu este soluționată la timp și într-un mod adecvat, poate duce la pierderi economice substanțiale și la daune sociale, inclusiv la fraudă de identitate. Prin urmare, îndată ce observă faptul că a avut loc o astfel de încălcare, furnizorul serviciilor de comunicații electronice destinate publicului ar trebui să evalueze riscurile aferente, de exemplu identificând tipul de date afectate (inclusiv gradul de sensibilitate a acestora, contextul și măsurile de securitate aplicate), cauza și amploarea încălcării, numărul de abonați afectați

(¹) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

și posibilele prejudicii aduse abonaților prin această încălcare (de exemplu, furtul de identitate, pierderile financiare sau pierderea unor oportunități de afaceri sau de angajare sau daune fizice). Abonaților vizați de incidentele privind securitatea care ar putea prezenta riscuri grave pentru confidențialitatea datelor lor (de exemplu, furtul de identitate sau fraudă legată de identitate, daunele fizice, umilința gravă sau compromiterea reputației) ar trebui să li se trimită fără întârziere o notificare, pentru a putea să ia măsurile de precauție necesare. Notificarea ar trebui să cuprindă informații cu privire la măsurile luate de furnizor pentru a soluționa încălcarea securității, precum și recomandări pentru utilizatorii afectați. Notificarea unui abonat cu privire la o încălcare a securității nu ar trebui să fie obligatorie dacă furnizorul a demonstrat autorității competente că a pus în aplicare măsuri tehnologice corespunzătoare de protecție și că aceste măsuri au fost aplicate datelor afectate de încălcarea securității. Măsurile tehnologice de protecție respective ar trebui să asigure faptul că datele nu pot fi accesate de nicio persoană care nu este autorizată în acest sens.

(48) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să promoveze interesele cetățenilor Uniunii Europene prin, inter alia, contribuirea la garantarea unui nivel ridicat de protecție a datelor personale și a confidențialității. În acest scop, acestea trebuie să beneficieze de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile, inclusiv accesul la date clare și de încredere privind incidentele de securitate reale care au cauzat compromiterea datelor personale ale utilizatorilor.

(49) Atunci când pun în aplicare măsurile de transpunere a Directivei 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), autoritățile și instanțele statelor membre nu ar trebui să interpreteze dreptul lor național numai în concordanță cu respectiva directivă, ci ar trebui să se asigure, de asemenea, că nu se bazează pe o interpretare a respectivei directive care ar fi în conflict cu alte drepturi fundamentale sau principii generale de drept comunitar, cum ar fi principiul proporționalității.

(50) Ar trebui prevăzută adoptarea de către Comisie a unor recomandări privind modalitățile de atingere a unui nivel adecvat de protecție a confidențialității și de securitate a datelor cu caracter personal transmise sau prelucrate în legătură cu utilizarea rețelelor de comunicații electronice pe piața internă.

(51) În stabilirea de norme detaliate privind formatul și procedurile aplicabile notificării încălcărilor în materie de date cu caracter personal, ar trebui să se acorde atenția

cuvinită circumstanțelor în care a avut loc încălcarea, stabilindu-se inclusiv dacă datele cu caracter personal au fost protejate sau nu prin criptare sau prin alte mijloace, în vederea limitării efective a posibilității reapariției fraudelor de identitate sau a altor forme de utilizare necorespunzătoare. În plus, astfel de norme și proceduri ar trebui să țină cont de interesele legitime ale autorităților de aplicare a legii în cazurile în care divulgarea timpurie a delictului ar putea afecta în mod inutil investigarea circumstanțelor unei încălcări a securității.

(52) Softurile care monitorizează în secret acțiunile utilizatorului sau subminează operarea echipamentului terminal al utilizatorului în beneficiul unui terț (așa-numitul „spyware”) reprezintă o adevărată amenințare pentru confidențialitatea datelor utilizatorilor. Este necesar să se asigure un nivel ridicat și uniform pentru protecția sferei private a utilizatorilor, indiferent dacă programele de spionaj nedorite sunt descărcate din neatenție prin rețelele de comunicații electronice sau dacă sunt furnizate și instalate, fiind ascunse în soft-uri distribuite prin alte medii externe de colectare a datelor, precum CD-urile, CD-ROM-urile, sau cheile USB. Statele membre ar trebui să încurajeze utilizatorii finali să ia toate măsurile necesare pentru protejarea echipamentului lor terminal împotriva virusilor și a soft-urilor spyware.

(53) Furnizorii de servicii de comunicații electronice fac investiții substanțiale pentru a combate comunicațiile comerciale nesolicitate („spam”). Aceștia sunt avantajati în comparație cu utilizatorii finali întrucât posedă cunoștințele și resursele necesare detectării și identificării spammerilor. Furnizorii de servicii de poștă electronică și furnizorii de alte servicii ar trebui, prin urmare, să aibă posibilitatea de a iniția acțiuni legale împotriva spammerilor și de a proteja în acest fel interesele clienților ca parte a propriilor interese legitime de afaceri.

(54) Necesitatea de a asigura un nivel adecvat de protecție a confidențialității și a datelor cu caracter personal transmise și prelucrate în legătură cu utilizarea de rețele de comunicații electronice în Comunitate cere competențe efective de punere în aplicare și executare pentru a furniza stimulente adecvate pentru respectarea dispozițiilor. Autoritățile naționale competente și, acolo unde este cazul, alte organisme naționale relevante ar trebui să aibă suficiente competențe și resurse pentru a investiga cazurile de nerespectare în mod eficient, având inclusiv competența de a obține orice informație relevantă necesară pentru a lua decizii privind plângerile și pentru a impune sancțiuni în cazurile de nerespectare.

(55) În vederea punerii în aplicare și a executării dispozițiilor prezentei directive este nevoie deseori de cooperare între autoritățile naționale de reglementare din două sau mai multe state membre, de exemplu pentru combaterea difuzării transfrontaliere a mesajelor spam și a soft-urilor spyware. Pentru a asigura cooperarea eficientă și rapidă în astfel de cazuri, ar trebui definite în recomandări o serie de proceduri, de exemplu referitoare la volumul și formatul informațiilor schimbate între autorități sau la termenele-limită care trebuie respectate. Astfel de proceduri vor permite, de asemenea, armonizarea obligațiilor rezultate pentru actorii de pe piață, contribuind la crearea unor condiții egale de concurență în Comunitate.

(56) Cooperarea și asigurarea respectării normelor la nivel transfrontalier ar trebui consolidate, în conformitate cu mecanismele comunitare existente de asigurare a aplicării transfrontaliere, precum cel stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 (regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului) ⁽¹⁾, printr-un amendament la respectivul regulament.

(57) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.

(58) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze anexele la progresul tehnic sau la schimbarea cererii de pe piață. Deoarece aceste măsuri au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(59) Prin urmare, Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ar trebui modificate în consecință.

(60) În conformitate cu punctul (34) din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legislație ⁽³⁾, statele membre

sunt încurajate să stabilească, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile lor tabele, care să ilustreze, în măsura în care este posibil, concordanța dintre Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) și măsurile de transpunere și să le facă publice,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal)

Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) În cadrul definit de Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru), prezenta directivă se referă la furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice utilizatorilor finali. Scopul este asigurarea de servicii de bună calitate accesibile publicului în toată Comunitatea, printr-o concurență și opțiuni efective și de a trata cazurile în care nevoile utilizatorilor finali nu sunt îndeplinite în mod satisfăcător de către piață. Directiva prevede, de asemenea, o serie de dispoziții privind anumite aspecte referitoare la echipamentul terminal destinat a facilita accesul utilizatorilor finali cu handicap.

(2) Prezenta directivă stabilește drepturile utilizatorilor finali și obligațiile corespunzătoare întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice destinate publicului. În ce privește furnizarea de servicii universale pe o piață deschisă și concurențială, prezenta directivă definește setul minim de servicii de o calitate specificată, accesibilă tuturor utilizatorilor finali, la un preț accesibil, luându-se în considerare condițiile specifice naționale, fără a denatura concurența. Prezenta directivă prevede, de asemenea, obligații privind furnizarea anumitor servicii obligatorii.

⁽¹⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽³⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

(3) Dispozițiile cuprinse în prezenta directivă referitoare la drepturile utilizatorilor finali se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare privind protecția consumatorilor, în special Directivelor 93/13/CEE și 97/7/CE, precum și normelor naționale în conformitate cu legislația comunitară.”

(2) Conexiunea realizată permite comunicații vocale, prin fax și comunicații de date, la viteze de transfer al datelor suficient de ridicate pentru a permite un acces funcțional la internet, luând în considerare tehnologiile cel mai des folosite de majoritatea abonaților, precum și posibilitățile tehnice.

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Litera (b) se elimină.

(b) Literale (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) «serviciu de telefonie destinat publicului»: înseamnă un serviciu pus la dispoziția publicului în scopul inițierii și primirii, în mod direct sau indirect, de apeluri naționale sau naționale și internaționale prin utilizarea unui număr sau a mai multor numere din planul național sau internațional de numerotație;

(d) «numărul geografic»: înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotație telefonică din care o parte din structura numerică cuprinde o semnificație geografică utilizată pentru dirijarea apelurilor către locația fizică a punctului terminal al rețelei (NTP);”

(c) Litera (e) se elimină;

(d) Litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) «numărul nongeografic»: înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotație telefonică care nu este un număr geografic. Acesta include, *inter alia*, numerele alocate serviciilor de telefonie mobilă, numerele gratuite și numerele cu tarif special.”;

3. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Furnizarea accesului la un punct fix și furnizarea de servicii de telefonie

(1) Statele membre se asigură că toate cererile rezonabile de conectare de la o locație fixă la o rețea publică de comunicații sunt satisfăcute de cel puțin o întreprindere.

(3) Statele membre se asigură că toate cererile rezonabile de furnizare a unui serviciu de telefonie destinat publicului prin conectarea la rețeaua la care se face referire la alineatul (1), serviciu care permite efectuarea și primirea de apeluri naționale și internaționale, sunt satisfăcute de cel puțin o întreprindere.”;

4. La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Registrele abonaților telefonici menționate la alineatul (1) cuprind, sub rezerva dispozițiilor articolului 12 din Directiva 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (*), toți abonații la serviciile de telefonie destinate publicului.”

(*) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.”

5. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Măsuri pentru utilizatorii finali cu handicap

(1) Cu excepția situației în care în capitolul IV se specifică cerințe care au un efect echivalent, statele membre adoptă măsuri specifice pentru a asigura accesul la serviciile identificate la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 5 pentru utilizatorii finali cu handicap, într-un mod comparabil cu cele de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, precum și disponibilitatea acestor servicii. Statele membre pot obliga autoritățile naționale de reglementare să evalueze nevoia generală și cerințele specifice, inclusiv sfera de aplicare și forma concretă a acestor măsuri specifice pentru utilizatorii finali cu handicap.

(2) Statele membre pot adopta măsuri specifice, luând în considerare condițiile naționale, astfel încât să poată beneficia și utilizatorii finali cu handicap de oferta întreprinderilor și furnizorilor de servicii disponibilă majorității utilizatorilor finali.”;

6. La articolul 8 se adaugă următorul alineat:

„(3) Atunci când o întreprindere desemnată în conformitate cu alineatul (1) are intenția să cedeze o parte importantă sau toate activele rețelelor de acces local către o entitate juridică diferită aparținând altui proprietar, aceasta va informa în prealabil și în timp util autoritatea națională de reglementare pentru a îi permite acesteia să evalueze efectul tranzacției dorite asupra furnizării accesului la un punct fix și a serviciilor de telefonie în temeiul articolului 4. Autoritatea națională de reglementare poate impune, modifica sau retrage anumite obligații specifice în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea).”;

7. La articolul 9, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile naționale de reglementare monitorizează evoluția și nivelul tarifelor cu amănuntul pentru serviciile identificate la articolele 4-7 ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate fie de către întreprinderi desemnate, fie, dacă nu este desemnată nicio întreprindere pentru furnizarea acestor servicii, de întreprinderi disponibile pe piață, în special față de prețurile și veniturile consumatorilor la nivel național.

(2) Statele membre pot cere, având în vedere condițiile naționale, ca întreprinderile desemnate să ofere consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele oferite în condiții comerciale normale, în special pentru a garanta că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale nu sunt împiedicate să acceseze rețeaua la care se face referire la articolul 4 alineatul (1) sau să utilizeze serviciile identificate la articolul 4 alineatul (3) și la articolele 5, 6 și 7 ca fiind sub incidența obligațiilor de serviciu universal și ca fiind furnizate de către întreprinderi desemnate.

(3) Statele membre pot, pe lângă dispoziții care stabilesc ca întreprinderile desemnate să ofere opțiuni tarifare speciale sau să respecte un plafon tarifar, sau o anumită acoperire geografică sau alte mecanisme similare, să

garanteze acordarea de sprijin consumatorilor identificați ca având venituri mici sau nevoi sociale speciale.”

8. Articolul 11 alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Autoritățile naționale de reglementare pot să stabilească obiective de performanță pentru întreprinderile cu obligații de serviciu universal. Astfel autoritățile naționale de reglementare țin cont de punctele de vedere ale părților interesate, în special astfel cum se menționează la articolul 33.”;

9. Titlul capitolului III se înlocuiește cu următorul text:

**„CONTROALE DE REGLEMENTARE A ÎNTREPRINDERILOR
CU PUTERE SEMNIFICATIVĂ PE ANUMITE PIEȚE CU
AMĂNUNTUL”**

10. Articolul 16 se elimină.

11. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură faptul că autoritățile naționale de reglementare impun obligații de reglementare corespunzătoare întreprinderilor identificate ca având putere semnificativă pe o anumită piață cu amănuntul în conformitate cu articolul 14 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) conform căreia:

(a) în cazul în care, în urma unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2002/21/EC (directiva-cadru), o autoritate națională de reglementare constată că o anumită piață cu amănuntul identificată în conformitate cu articolul 15 din respectiva directivă, nu există concurență efectivă;

(b) în cazul în care autoritatea națională de reglementare ajunge la concluzia că obligațiile impuse în temeiul articolelor 9 - 13 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul) nu ar asigura realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).”;

(b) Alineatul (3) se elimină.

12. Articolele 18 și 19 se elimină.

13. Articolele 20-23 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 20

Contractele

(1) Statele membre se asigură că, în cazul abonării la servicii care furnizează conectarea la o rețea publică de comunicații și/sau la servicii de comunicații electronice destinate publicului, consumatorii și alți utilizatori finali care solicită acest lucru au dreptul la un contract încheiat cu una sau mai multe întreprinderi care furnizează asemenea conectare și/sau servicii. Contractul precizează într-o formă clară, inteligibilă și ușor accesibilă, cel puțin:

(a) datele de identitate și adresa furnizorului;

(b) serviciile furnizate, inclusiv, în special:

— informațiile legate de politicile de gestionare a traficului aplicate de furnizor;

— nivelul minim de calitate a serviciilor oferite, și anume timpul necesar pentru conectarea inițială și, atunci când este cazul, alți indicatori de calitate a serviciului, astfel cum sunt definiți de autoritățile de reglementare naționale;

— tipurile de servicii de întreținere oferite și de servicii de asistență pentru clienți furnizate, precum și metodele de a contacta aceste servicii;

— orice restricții impuse de furnizor privind utilizarea echipamentului terminal furnizat;

(c) atunci când există o obligație în temeiul articolului 25, opțiunile abonatului privind înscriserea sau nu a datelor sale cu caracter personal într-un registru al abonaților și datele vizate;

(d) informații despre prețurile și tarifele practicate, mijloacele prin care se pot obține informații actualizate privind toate tarifele aplicabile și cheltuielile pentru întreținere, metodele de plată puse la dispoziție și orice diferențe de costuri implicate de metodele de plată;

(e) durata contractului și condițiile de reînnoire și de încetare a serviciilor și a contractului, inclusiv:

— condiții privind durata minimă a contractului în ceea ce privește promoțiile,

— orice cheltuieli privind portabilitatea numerelor și a altor identificatori,

— orice costuri datorate la încetarea contractului, inclusiv orice recuperare a costurilor în ceea ce privește echipamentul terminal;

(f) eventualele compensații și formule de rambursare care se aplică în cazul în care nu sunt îndeplinite nivelurile de calitate a serviciilor prevăzute de contract,

(g) metodele de inițiere a procedurilor de soluționare a litigiilor, în conformitate cu articolul 34;

(h) tipul de acțiune care poate fi adoptată de către întreprindere ca răspuns la incidentele sau amenințările și vulnerabilitățile privind securitatea sau integritatea.

De asemenea, statele membre pot solicita ca în contract să fie incluse toate informațiile care ar putea fi furnizate de către autoritățile publice relevante în acest scop cu privire la utilizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice pentru a se implica în activități ilegale sau pentru a disemina conținuturi dăunătoare, precum și cu privire la mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal, menționate la articolul 21 alineatul (4) litera (a) și relevante pentru serviciile furnizate.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care sunt încheiate contracte între abonați și întreprinderile care furnizează servicii de comunicații electronice care permit comunicații vocale, abonații sunt informați clar dacă se asigură sau nu acces la serviciile de urgență, și dacă este furnizată informația privind localizarea apelantului. Furnizorii de servicii de comunicații electronice se asigură că clienții sunt informați clar înainte de încheierea contractului cu privire la orice restricționare a accesului la serviciile de urgență și în cazul oricărei schimbări referitoare la accesul la serviciile de urgență.

(3) Statele membre se asigură că abonații au dreptul de a denunța unilateral contractul fără penalități în urma primirii notificării privind modificările aduse condițiilor contractuale propuse de către întreprinderile furnizoare de servicii și/sau rețele de comunicații electronice. Abonaților le sunt notificate în timp util, cu cel puțin o lună înainte, aceste modificări, și sunt informați asupra dreptului lor de a denunța unilateral contractul, fără penalități, în cazul în care nu acceptă noile condiții. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot stabili formatul unor astfel de notificări.

Articolul 21

Transparența și publicarea informațiilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare dispun de competența de a obliga întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice să publice informații transparente, comparabile, adecvate și actualizate, astfel cum se prevede în anexa II, cu privire la prețurile și tarifele aplicabile și la condițiile standard pentru obținerea accesului și utilizarea serviciilor acestora furnizate utilizatorilor finali și consumatorilor. Autoritățile naționale de reglementare pot stabili cerințe suplimentare privind forma în care astfel de informații să fie publicate pentru a asigura transparența, posibilitatea de comparare, claritatea și accesibilitatea în beneficiul consumatorilor.

(2) Autoritățile naționale de reglementare încurajează furnizarea de informații comparabile pentru a permite utilizatorilor finali și consumatorilor să realizeze o evaluare independentă a costurilor schemelor alternative de utilizare, de exemplu prin intermediul ghidurilor interactive sau a unor tehnici asemănătoare. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot pune la dispoziție astfel de ghiduri sau tehnici, în special în cazul în care acestea nu sunt disponibile pe piață gratuit sau la un preț rezonabil. Terții au dreptul de a utiliza în mod gratuit

informațiile publicate de întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice în scopul de a comercializa sau de a pune la dispoziție astfel de ghiduri sau tehnici.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot să oblige întreprinderile furnizoare de servicii de comunicații electronice *inter alia*:

(a) să furnizeze informații privind tarifele aplicabile abonaților privind orice număr sau serviciu supus unor condiții speciale de tarificare; cu privire la anumite categorii de servicii, autoritățile naționale de reglementare pot solicita ca astfel de informații să fie furnizate imediat înaintea conectării apelului;

(b) să informeze abonații cu privire la orice schimbare a politicilor de gestionare a traficului aplicate de furnizor;

(c) să informeze utilizatorii privind dreptul acestora de a decide dacă includ sau nu datele lor cu caracter personal într-un registru al abonaților sau cu privire la tipurile de date vizate în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice); și

(d) să informeze cu regularitate abonații cu handicap privind detaliile produselor și serviciilor care li se adresează.

Dacă se consideră potrivit, autoritățile naționale de reglementare pot promova măsuri de autoreglementare sau de coreglementare înainte impunerii vreunei obligații.

(4) Statele membre pot solicita ca întreprinderile menționate la alineatul (3) să distribuie gratuit informații de interes public abonaților existenți sau noi atunci când este cazul. În acest caz, astfel de informații sunt furnizate într-o formă standardizată de autoritățile publice relevante și privesc, *inter alia*, următoarele aspecte:

- (a) cele mai frecvente utilizări ale serviciilor de comunicații electronice pentru a se implica în activități ilegale sau pentru a disemina conținuturi dăunătoare, în special atunci când acestea ar putea aduce atingere respectării drepturilor și libertăților celorlalți, inclusiv încălcări ale drepturilor de autor și ale drepturilor conexe și consecințele juridice ale acestora; și

- (b) mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal aferente utilizării serviciilor de comunicații electronice.

Articolul 22

Calitatea serviciului

(1) După luarea în considerare a opiniilor părților interesate, statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor care oferă servicii și/sau rețele de comunicații electronice destinate publicului să publice, pentru utilizatorii finali, informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor acestora și măsurile adoptate pentru a asigura accesul comparabil pentru utilizatorii finali cu handicap. Aceste informații sunt transmise înainte de publicare, la cerere, autorităților naționale de reglementare.

(2) Autoritățile naționale de reglementare pot specifica, inter alia, indicatorii care trebuie măsurați cu privire la calitatea serviciilor, precum și conținutul, forma și metoda de publicare a informațiilor, inclusiv posibilele mecanisme de certificare a calității, pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la informații complete, comparabile, certe și ușor de folosit. Dacă este cazul, se pot folosi indicatorii, definițiile și metodele de măsurare din anexa III.

(3) Pentru a preveni degradarea serviciului și obstrucționarea sau încetinirea traficului în rețele, statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot să impună unei întreprinderi sau întreprinderilor furnizoare de rețele publice de comunicații un set minim de cerințe privind calitatea serviciului;

Articolul 23

Disponibilitatea serviciilor

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru asigurarea disponibilității maxime posibile a serviciilor de telefonie destinate publicului furnizate prin rețele publice de comunicații în cazul unei distrugerii a rețelei din cauza catastrofelor sau în cazuri de forță majoră. Statele membre se asigură că întreprinderile furnizoare de servicii

de telefonie destinate publicului iau toate măsurile necesare pentru a garanta un acces neîntrerupt la serviciile de urgență.”;

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Asigurarea accesului și a posibilității de a opta comparabile pentru utilizatorii finali cu handicap

(1) Statele membre însărcinează autoritățile naționale competente să stabilească, dacă este necesar, cerințele care trebuie respectate de către întreprinderile furnizoare de servicii de comunicații electronice destinate publicului astfel încât utilizatorii cu handicap:

(a) să poată avea acces la servicii de comunicații electronice comparabile cu cele de care beneficiază majoritatea utilizatorilor finali, și

(b) să beneficieze de posibilitatea de a opta între întreprinderile și serviciile disponibile pentru majoritatea utilizatorilor finali.

(2) Pentru a putea să adopte și să pună în aplicare măsuri specifice pentru utilizatorii finali cu handicap, statele membre încurajează punerea la dispoziție a echipamentului terminal care să ofere funcțiile și serviciile necesare.”;

15. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) Titlul se înlocuiește după cum urmează:

„Serviciile de informații privind abonații”

(b) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că abonații la serviciile de telefonie destinate publicului au dreptul de a figura în registrul abonaților prevăzut la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și de a le fi puse la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații și/sau de registre de abonați informațiile proprii în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.”

(c) Alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că toți utilizatorii finali cărora li se asigură un serviciu de telefonie destinat publicului pot avea acces la serviciile de informații privind abonații. Autoritățile naționale de reglementare pot impune obligații și condiții întreprinderilor care controlează accesul utilizatorilor finali pentru furnizarea de servicii de informații privind abonații în conformitate cu dispozițiile articolului 5 din Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul). Astfel de obligații și condiții sunt obiective, proporționale, nediscriminatorii și transparente.

(4) Statele membre nu mențin nici un fel de restricții normative care să împiedice utilizatorii finali dintr-un stat membru să aibă acces direct la serviciul de informații privind abonații dintr-un alt stat membru prin apel vocal sau SMS și adoptă măsuri pentru a asigura acest acces în conformitate cu articolul 28.

(5) Alineatele (1) - (4) se aplică sub rezerva cerințelor din legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, în special articolul 12 din Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).”

16. Articolele 26 și 27 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 26

Serviciile de urgență și numărul european unic pentru apelurile de urgență

(1) Statele membre se asigură că toți utilizatorii finali ai serviciilor menționate la alineatul (2), inclusiv utilizatori ai telefoanelor publice cu plată, pot apela gratuit și fără să fie necesară utilizarea unui mijloc de plată, serviciile de urgență formând numărul european unic pentru apelurile de urgență «112» și numere naționale pentru apelurile de urgență stabilite de către statele membre.

(2) Statele membre se asigură că întreprinderile care furnizează utilizatorilor finali un serviciu de comunicații electronice pentru efectuarea apelurilor naționale către un număr sau mai multe numere din planul național de numerație oferă acces la serviciile de urgență.

(3) Statele membre se asigură că apelurile la numărul european unic pentru apelurile de urgență «112» primesc un răspuns adecvat, în modul cel mai potrivit cu organizarea națională a sistemelor de urgențe. Aceste apeluri sunt tratate și primesc răspunsuri cel puțin la fel de repede și la fel de eficient ca apelurile la numărul/numerele național(e) pentru apelurile de urgență, acolo unde acestea sunt în continuare în uz.

(4) Statele membre se asigură că accesul utilizatorilor finali cu handicap la serviciile de urgență este comparabil cu cel de care beneficiază ceilalți utilizatori finali. Măsurile adoptate în vederea garantării faptului că utilizatorii finali cu handicap pot accesa serviciile de urgență atunci când călătoresc în alt stat membru, se bazează, în măsura posibilului, pe standardele sau specificațiile europene publicate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru) și nu împiedică statele membre să adopte cerințe suplimentare în vederea îndeplinirii obiectivelor menționate în prezentul articol.

(5) Statele membre se asigură că, în măsura posibilităților tehnice, întreprinderile respective pun la dispoziție, în mod gratuit, informații privind localizarea apelantului autorității care tratează apelurile de urgență imediat ce apelul a ajuns la acea autoritate. Aceasta se aplică tuturor apelurilor către numărul european unic pentru apelurile de urgență «112». Statele membre pot extinde această obligație pentru a acoperi și apelurile către numere de urgență naționale. În cazul în care întreprinderile menționate la alineatul (2) susțin că furnizarea informației privind localizarea apelantului nu este posibilă, acestora le revine sarcina probei în acest sens.

(6) Statele membre se asigură că cetățenii sunt informați corespunzător despre existența și utilizarea numărului european unic pentru apelurile de urgență «112», în special prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre.

Articolul 27

Codurile europene de acces la serviciile de telefonie

(1) Statele membre se asigură că «00» este codul standard de acces internațional. Se pot încheia sau menține acorduri speciale care permit efectuarea de apeluri între puncte geografice adiacente aflate de o parte și de alta a frontierei dintre două state membre. Utilizatorii finali din punctele geografice în cauză sunt informați pe deplin cu privire la existența unor asemenea acorduri.

(2) Statele membre se asigură că toate întreprinderile care furnizează servicii de telefonie destinate publicului, permițând apelurile internaționale, tratează toate apelurile către și dinspre Spațiul European de Numerotație Telefonică (ETNS) fără să aducă atingere necesității unei întreprinderi de a-și recupera costurile.”

copii dispăruți. Respectivul serviciu va fi disponibil la numărul 116000.

(*) JO L 49, 17.2.2007, p. 30.”

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 27a

Numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social, inclusiv numărul liniei telefonice de urgență pentru copii dispăruți

(1) Statele membre promovează numerele specifice din seria de numere care încep cu «116» menționate în Decizia 2007/116/CE a Comisiei din 15 februarie 2007 privind rezervarea seriei naționale de numere care încep cu «116» ca numere armonizate pentru servicii armonizate cu caracter social (*). Statele membre încurajează furnizarea pe teritoriul lor de servicii pentru care se rezervă astfel de numere.

(2) Statele membre facilitează accesul utilizatorilor finali cu handicap la serviciile corespunzătoare seriei de numere «116». Măsurile luate în vederea facilitării accesului utilizatorilor finali cu handicap la serviciile de acest tip atunci când călătoresc în alt stat membru, pot include asigurarea conformității cu standardele sau specificațiile relevante publicate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 17 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(3) Statele membre se asigură că cetățenii sunt informați în mod adecvat în legătură cu existența și utilizarea serviciilor corespunzătoare seriei de numere «116», în special prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre.

(4) În plus față de măsurile cu aplicabilitate generală pentru toate numerele din seria de numere «116» adoptate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), statele membre facilitează accesul cetățenilor la un serviciu de operare a unei linii telefonice de semnalare a cazurilor de

18. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul articol:

„Articolul 28

Accesul la numere și servicii

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și economic, exceptând situația în care un abonat apelat a ales, din motive comerciale, să limiteze accesul apelanților din anumite zone geografice, autoritățile naționale competente iau toate măsurile necesare astfel încât utilizatorii finali:

(a) să poată accesa și utiliza servicii, utilizând numere nongeografice în cadrul Comunității; și

(b) să poată accesa toate numerele furnizate în Comunitate, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotație ale statelor membre, din ETNS și din numerele internaționale gratuite (UIFN).

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente pot solicita întreprinderilor care furnizează rețele publice de comunicații și/sau servicii de comunicații electronice destinate publicului să blocheze, de la caz la caz, accesul la numere sau servicii atunci când acest lucru este justificat din motive de fraudă sau de abuz și să solicite ca, în aceste cazuri, furnizorii de servicii de comunicații electronice să rețină veniturile relevante aferente interconectării sau altor servicii.”;

19. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita tuturor întreprinderilor care furnizează servicii de telefonie destinate publicului și/sau rețele publice de comunicații să pună la dispoziția utilizatorilor finali serviciile suplimentare din anexa I partea B, în funcție de fezabilitatea tehnică și de viabilitatea economică.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (2), statele membre pot impune obligațiile prevăzute la anexa I partea A literele (a) și (e), ca o condiție generală tuturor întreprinderilor care furnizează acces la rețelele publice de comunicații și/sau la serviciile de telefonie destinate publicului.”

20. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Facilitarea schimbării furnizorului

(1) Statele membre se asigură că toți abonații cărora le-au fost alocate numere din planul național de numerotație telefonică își pot păstra numărul (numerele), la cerere, indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul, în conformitate cu dispozițiile din anexa I partea C.

(2) Autoritățile naționale de reglementare se asigură că tariful între operatori și/sau furnizori de servicii pentru furnizarea portabilității numerelor este orientată în funcție de costuri și că tarifele plătite direct de către abonați, dacă acestea există, nu au efect disuasiv pentru aceștia în ceea ce privește schimbarea furnizorului de servicii.

(3) Autoritățile naționale de reglementare nu impun, în ce privește portabilitatea numerelor, tarife cu amănuntul care ar denatura concurența, de exemplu prin fixarea unei tarifyri cu amănuntul specifice sau comune.

(4) Portabilitatea numerelor și activarea ulterioară a acestora sunt executate într-un termen cât mai scurt. În orice caz, durata procesului tehnic de portare a numărului nu poate depăși o zi.

Autoritățile naționale competente pot să stabilească procesul global al transferabilității numerelor, ținând seama de dispozițiile naționale privind contractele și fezabilitatea tehnică, inclusiv, atunci când este necesar, măsurile adecvate pentru a se asigura protecția consumatorului pe parcursul procesului de transfer.

(5) Statele membre se asigură că contractele încheiate între utilizatori și întreprinderi, care oferă servicii de comunicații electronice, nu prevăd o perioadă contractuală inițială mai mare de 24 de luni.

(6) Fără a aduce atingere niciunei perioade contractuale minime, statele membre se asigură că procedurile și condițiile de încetare a contractului nu acționează ca un mijloc disuasiv în ceea ce privește schimbarea furnizorilor de servicii.”

21. La articolul 31, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare («must carry») pentru transmiterea anumitor canale de televiziune și posturi de radio și a unor servicii complementare, în special a unor servicii de accesibilitate care să permită un acces corespunzător al utilizatorilor cu handicap la întreprinderile aflate în jurisdicția lor care administrează rețele de comunicații electronice pentru difuzarea pentru public a canalelor de televiziune și posturilor de radio, în cazul în care un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor rețele le folosesc ca mijloace principale de recepție a posturilor de radio și a canalelor de televiziune. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general definite pe cât de clar de către fiecare stat membru și sunt proporționale și transparente.

Obligațiile prevăzute la primul paragraf sunt revizuite de către statele membre cel mai târziu la un an de la [data limită pentru punerea în aplicare a actului de modificare], cu excepția cazului în care statele membre au efectuat o astfel de revizuire în primii doi ani anteriori (*).

Statele membre revizuiesc periodic obligațiile de difuzare («must carry»);

22. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură, după caz, că autoritățile naționale de reglementare iau în considerare opiniile utilizatorilor finali și consumatorilor (inclusiv și în special utilizatorii finali cu handicap), producătorilor și întreprinderilor furnizoare de rețele și servicii de comunicații electronice privind aspecte referitoare la toate drepturile utilizatorilor finali și consumatorilor cu privire la serviciile de comunicații electronice destinate publicului, în special dacă au un impact semnificativ pe piață.

(*) Data menționată la articolul 4 alineatul (1).

În special, statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare stabilesc un mecanism de consultare garantând că, în deciziile acestora privind aspecte referitoare la drepturile utilizatorilor finali și ale consumatorilor cu privire la serviciile de comunicații electronice destinate publicului, se acordă atenția cuvenită intereselor consumatorilor cu privire la comunicațiile electronice.”;

(b) Se adaugă următorul alineat:

„(3) Fără a aduce atingere normelor naționale, în conformitate cu legislația comunitară de promovare a obiectivelor de politică în domeniul culturii și media, precum diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul media, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente pot promova cooperarea între întreprinderile furnizoare de servicii și/sau rețele de comunicații electronice și sectoarele interesate de promovarea conținutului legal prin intermediul rețelor și serviciilor de comunicații electronice. Această cooperare poate include, de asemenea, coordonarea informațiilor de interes public care urmează să fie furnizate în temeiul articolului 21 alineatul (4) litera (a) și al articolului 20 alineatul (1).”

23. La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură punerea la dispoziție a unor proceduri extrajudiciare transparente, simple și necostisitoare pentru soluționarea litigiilor nerezolvate dintre consumatori și întreprinderile furnizoare de rețele și/sau servicii de comunicații electronice, care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, cu privire la condițiile contractuale și/sau la executarea contractelor privind furnizarea de astfel de rețele sau servicii. Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că aceste proceduri permit o soluționare echitabilă și rapidă a litigiilor și pot, dacă acest lucru se justifică, adopta un sistem de rambursare și de compensare. Statele membre pot extinde aceste obligații la litigiile care implică alți utilizatori finali.”

24. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Adaptarea anexelor

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive și necesare adaptării anexelor I, II, III și VI la progresele tehnologice sau la evoluția cererii pe piață sunt adoptate de Comisie, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 37 alineatul (2).”;

25. La articolul 36, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile naționale de reglementare informează Comisia cu privire la obligațiile de serviciu universal impuse întreprinderilor desemnate ca având obligații de serviciu universal. Orice modificare privind aceste obligații sau privind întreprinderile vizate de dispozițiile prezentei directive este comunicată fără întârziere Comisiei.”

26. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru comunicații instituit prin articolul 22 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.”;

27. Anexele I, II, III și VI se înlocuiesc cu textul din anexele I și II la prezenta directivă.

28. Anexa VII se elimină.

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice)

Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă prevede armonizarea dispozițiilor naționale, lucru necesar în vederea asigurării unui nivel echivalent de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale, în special a dreptului la confidențialitatea datelor cu caracter personal, în domeniul prelucrării de date cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice și a asigurării liberei circulații a acestor date și a serviciilor și echipamentelor de comunicații electronice în interiorul Comunității.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «date de localizare» înseamnă orice date prelucrate într-o rețea de comunicații electronice sau prin intermediul unui serviciu de comunicații electronice, care indică poziția geografică a echipamentului terminal al unui utilizator al unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului;”

(b) litera (e) se elimină;

(c) se adaugă următoarea literă:

„(h) «încălările privind securitatea datelor cu caracter personal» înseamnă încălcarea securității având ca rezultat distrugerea accidentală sau ilegală, pierderea, alterarea, divulgarea neautorizată sau accesul neautorizat la datele cu caracter personal transmise, stocate sau prelucrate în alt mod în legătură cu furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului în cadrul Comunității.”;

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Serviciile vizate

Prezenta directivă se aplică prelucrării de date cu caracter personal legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații din cadrul Comunității, inclusiv al rețelelor publice de comunicații care presupun colectarea de date și dispozitive de identificare.”;

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește după cum urmează:

„Securitatea prelucrării datelor”;

(b) Se adaugă următoarele alineate:

„(3) În cazul unei încălcări a securității datelor cu caracter personal, furnizorul serviciilor de comunicații electronice destinate publicului în cauză evaluează sfera de cuprindere și gravitatea acestora și apreciază dacă este necesară notificarea autorității naționale competente și a abonatului vizat cu privire la respectiva încălcare, luând în considerare normele relevante stabilite de autoritatea națională competentă în conformitate cu alineatul (4).

Atunci când încălcarea securității datelor cu caracter personal reprezintă un risc grav pentru confidențialitatea datelor abonatului, furnizorul serviciilor de comunicații electronice destinate publicului în cauză notifică respectiva încălcare, fără întârzieri nejustificate, autorității naționale competente și abonatului vizat.

Notificarea adresată abonatului cuprinde cel puțin natura încălcării securității datelor cu caracter personal și punctele de contact unde pot fi obținute mai multe informații și recomandă măsuri de atenuare a posibilelor efecte negative ale încălcării securității datelor cu caracter personal. Notificarea adresată autorității naționale competente descrie, de asemenea, consecințele încălcării securității datelor cu caracter personal și măsurile propuse sau adoptate de furnizor în vederea remedierii acesteia.

(4) Statele membre se asigură că autoritatea națională competentă este capabilă să stabilească norme detaliate și, atunci când este necesar, să emită instrucțiuni privind circumstanțele în care este necesară notificarea de către furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinate publicului a încălcărilor securității datelor cu caracter personal, privind formatul aplicabil unei astfel de notificări și privind modul în care are loc notificarea.

(5) Pentru a asigura coerența în punerea în aplicare a măsurilor la care se face referire la alineatele (1)-(4), Comisia, după consultarea Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA), a Grupului de lucru al articolului 29 și a Autorității Europene pentru Protecția Datelor, poate să adopte recomandări privind, inter alia, circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile cerințelor de informare și de notificare la care se face referire în prezentul articol.”;

5. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre se asigură că stocarea de informații sau accesul la informațiile deja stocate în echipamentul terminal al unui abonat sau utilizator este permisă doar cu condiția ca abonatul sau utilizatorul în cauză să fi primit informații clare și complete, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, *inter alia* cu privire la scopurile prelucrării și să i se acorde dreptul de a refuza astfel de prelucrări de către operatorul datelor. Aceasta nu interzice stocarea sau accesul tehnic cu unicul scop de a efectua sau de a facilita transmisia comunicării printr-o rețea de comunicații electronice sau în cazul în care acest lucru este strict necesar în vederea furnizării unui serviciu al societății informaționale cerut în mod expres de către abonat sau utilizator.”;

6. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Datele de trafic referitoare la abonați și utilizatori prelucrate și stocate de către furnizorul rețelei publice de comunicații sau al serviciilor de comunicații electronice destinate publicului se șterg sau se transformă în date anonime de îndată ce nu mai sunt necesare în scopul transmiterii comunicării, fără a aduce atingere alineatelor (2), (3), (5) și (7) din prezentul articol sau articolului 15 alineatul (1).”;

(b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În scopul comercializării de servicii de comunicații electronice sau al furnizării de servicii cu valoare adăugată, furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului poate prelucra datele menționate la alineatul (1) în măsura și pe durata de timp necesare comercializării sau furnizării acestor servicii, dacă abonatul sau utilizatorul vizat de datele respective și-a dat, în prealabil, consimțământul în acest sens. Utilizatorii și abonații au posibilitatea de a-și retrage consimțământul pentru prelucrarea datelor de trafic în orice moment.”;

(c) Se adaugă următorul alineat:

„(7) Datele de trafic pot fi prelucrate în măsura strict necesară asigurării securității rețelei și a informațiilor, în conformitate cu articolul 4 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 460/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de înființare a Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (*).

(*) JO L 77, 13.3.2004, p. 1.”;

7. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Comunicările nesolicitate

(1) Folosirea sistemelor de apelare automată fără intervenție umană (mașini de apelare automată), a faxurilor sau a poștei electronice [inclusiv serviciul de mesaje scurte (SMS)

și serviciul de mesaje multimedia (MMS)] în scopuri de marketing direct este permisă numai în legătură cu acei abonați sau utilizatori care și-au dat în prealabil consimțământul.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), în cazul în care o persoană fizică sau juridică obține de la clienții săi datele de contact electronic pentru poșta electronică, în contextul vânzării unui produs sau a unui serviciu, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, aceeași persoană fizică sau juridică poate folosi respectivele date de contact electronic pentru promovarea directă a propriilor produse sau servicii similare, cu condiția ca respectivilor clienți să li se ofere în mod clar și distinct posibilitatea de a se opune, într-un mod simplu și gratuit, folosirii datelor lor de contact electronic în momentul culegerii acestora și cu ocazia fiecărui mesaj ulterior, în cazul în care clientul nu a refuzat inițial utilizarea acestor date în scopurile indicate.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că comunicările nesolicitate în scopul promovării directe, în alte cazuri decât cele menționate la alineatele (1) și (2), nu sunt permise fără consimțământul abonaților sau utilizatorilor în cauză sau pentru abonații sau utilizatorii care nu doresc să primească astfel de comunicări, alegerea dintre aceste două opțiuni urmând a fi determinată de către legislația internă, luând în considerare faptul că ambele opțiuni trebuie să fie gratuite pentru abonat sau utilizator.

(4) În orice caz, este interzisă trimiterea de mesaje electronice în scopuri de promovare directă de produse sau servicii cu ascunderea identității expeditorului sau cu indicarea unei identități false a acestuia sau cu încălcarea articolului 6 din Directiva 2000/31/CE sau fără indicarea unei adrese valabile la care destinatarul să poată trimite o cerere de încetare a trimiterii de astfel de comunicări.

(5) Alineatele (1) și (3) se aplică abonaților persoane fizice. Statele membre se asigură, de asemenea, că în cadrul legislației comunitare și a legislației naționale aplicabile interesele legitime ale abonaților alții decât persoane fizice în privința comunicărilor nesolicitate sunt suficient de protejate.

(6) Fără a se aduce atingere niciunei măsuri corective administrative pentru care ar putea fi adoptate dispoziții, *inter alia* în temeiul articolului 15a alineatul (2), statele membre se asigură că orice persoană fizică sau juridică

afectată în mod negativ de încălcările dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentului articol, și care are în consecință un interes legitim de a pune capăt sau de a interzice astfel de încălcări, inclusiv un furnizor de servicii de comunicații electronice care își protejează interesele sale legitime comerciale, poate iniția proceduri legale împotriva unor astfel de încălcări în fața instanțelor judecătorești. Statele membre pot, de asemenea, să prevadă dispoziții specifice privind penalitățile aplicabile furnizorilor de servicii de comunicații electronice care, prin neglijență, contribuie la încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentului articol.”;

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Punerea în aplicare și executarea

(1) Statele membre stabilesc regimul penalităților aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura de punerea în aplicare a acestora. Penalitățile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și descurajatoare și se pot aplica pentru a acoperi perioada oricărei încălcări, chiar dacă încălcarea a fost rectificată ulterior. Statele membre comunică aceste dispoziții Comisiei până la... (*) și informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificări ulterioare care au efect asupra acestora.

(2) Statele membre se asigură că autoritatea națională competentă și, atunci când este cazul, alte organisme naționale, dispun de competența de a ordona încetarea încălcărilor menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente și, atunci când este cazul, alte organisme naționale, dețin toate competențele de investigație și resursele necesare, inclusiv posibilitatea de a obține orice informație relevantă care s-ar putea dovedi necesară în vederea monitorizării și aplicării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.

(4) Pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă privind aplicarea legilor naționale adoptate în temeiul

prezentei directive și pentru a crea condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun fluxuri transfrontaliere de date, Comisia poate adopta recomandări, după consultarea ENISA, a Grupului de lucru al articolului 29 și a autorităților de reglementare competente.”.

Articolul 3

Modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 (regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului), se adaugă următorul punct:

„(17) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice): Articolul 13 (JO L 201, 31.7.2002, p.37).”.

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la ... actele cu putere de lege, regulamentele și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei conținutul măsurilor respective.

Statele membre aplică respectivele măsuri începând cu

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi este comunicat de către statele membre conținutul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(*) Data menționată la articolul 4 alineatul (1).

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

...

Pentru Consiliu
Președintele

...

ANEXA I

„ANEXA I

DESCRIEREA FACILITĂȚILOR ȘI A SERVICIILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 10 (CONTROLUL CHELTUIELILOR), LA ARTICOLUL 29 (FACILITĂȚI SUPLEMENTARE) ȘI LA ARTICOLUL 30 (FACILITAREA SCHIMBĂRII FURNIZORULUI)**Partea A Servicii și facilități suplimentare menționate la articolul 10****(a) Facturarea detaliată**

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare, sub rezerva cerințelor legislației privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, pot stabili nivelul de bază al facturilor detaliate pe care operatorii desemnați (în conformitate cu articolul 8) le furnizează consumatorilor gratuit pentru a le permite:

- (i) să verifice și să controleze cheltuielile inerente utilizării rețelelor publice de comunicații la puncte fixe și/sau a serviciilor de telefonie asociate destinate publicului, și
- (ii) să monitorizeze corect utilizarea lor și cheltuielile aferente și să exercite un anumit control asupra facturilor lor.

Dacă este cazul, se poate oferi abonaților o prezentare mai detaliată, la un tarif acceptabil sau gratuit.

Apelurile gratuite pentru abonatul apelant, inclusiv apelurile la liniile de asistență, nu figurează pe factura detaliată a abonatului apelant.

(b) Restricționarea selectivă și gratuită a apelurilor efectuate sau a mesajelor SMS sau MMS premium trimise

Acesta reprezintă un serviciu care permite abonatului care face cerere în acest sens către o întreprindere desemnată care furnizează servicii de telefonie să restricționeze în mod gratuit apelurile efectuate sau mesajele SMS sau MMS premium trimise de sau către anumite categorii de numere.

(c) Sistemele de plată în avans

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor desemnate să permită consumatorilor accesul la rețeaua publică de comunicații și folosirea serviciilor de telefonie destinate publicului printr-un sistem de plată în avans.

(d) Plata în rate a taxelor de conectare

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare pot solicita operatorilor desemnați să permită consumatorilor accesul la rețeaua publică de comunicații și folosirea serviciilor de telefonie accesibile publicului printr-un sistem de plată în rate.

(e) Neplata facturilor

Statele membre autorizează adoptarea anumitor măsuri pentru a acoperi neplata facturilor telefonice emise de întreprinderile desemnate în conformitate cu articolul 8. Aceste măsuri sunt proporționale, nediscriminatorii și publicate. Aceste măsuri garantează primirea de către abonat a unui preaviz conform legii care să îl avertizeze de orice întrerupere a serviciilor sau deconectare din cauza neplății. Cu excepția cazurilor de fraudă, de întârziere a plății sau de neplată repetată, aceste măsuri trebuie să asigure, în măsura posibilităților tehnice, limitarea întreruperii serviciului la serviciul în cauză. Deconectarea pentru neplata facturilor ar trebui să aibă loc numai după ce abonatul a fost avertizat în mod corespunzător. Înainte de întreruperea completă a serviciului, statele membre pot permite furnizarea provizorie de servicii limitate, în cadrul cărora sunt autorizate doar apelurile care nu implică taxarea abonatului (de exemplu apelurile la numărul «112»).

Partea B Facilitățile menționate la articolul 29**(a) Formarea numărului de telefon în ton sau DTMF (multifrecvență bitonală)**

se referă la faptul că rețeaua publică de comunicații și/sau serviciile de telefonie destinate publicului acceptă folosirea tonurilor DTMF definite în recomandarea ETSI ETR 207 pentru semnalizarea prin rețea de la un capăt la altul, atât în interiorul unui stat membru cât și între statele membre.

(b) Identificarea liniei apelante

se referă la faptul că numărul părții apelante este prezentat părții apelate înainte de conectarea apelului.

Această facilitare ar trebui furnizată în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, în special Directiva 2002/58/CE (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).

În măsura posibilităților tehnice, operatorii ar trebui să furnizeze date și semnale pentru a facilita furnizarea identificării liniei apelante și de formare a numărului de telefon în ton peste frontierele statelor membre.

Partea C Punerea în aplicare a dispozițiilor privind portabilitatea numerelor menționată la articolul 30

Cerința ca toți abonații cărora le-au fost alocate numere din planul național de numerotație care solicită acest lucru să își poată păstra numărul (numerele) indiferent de întreprinderea care furnizează serviciul se aplică:

(a) în cazul numerelor geografice, la un punct determinat; și

(b) în cazul numerelor nongeografice, independent de locație.

Prezenta parte nu se aplică pentru portabilitatea numerelor între rețele care furnizează servicii la puncte fixe și rețelele mobile.

ANEXA II

INFORMAȚIILE CARE TREBUIE PUBLICATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 (TRANSPARENȚA ȘI PUBLICAREA INFORMAȚIILOR)

Autoritatea națională de reglementare are responsabilitatea de a se asigura că informațiile prevăzute în prezenta anexă sunt publicate, în conformitate cu articolul 21. Aceasta stabilește ce informații sunt publică de către întreprinderile furnizoare de rețele publice de comunicații și/sau servicii de telefonie destinate publicului și ce informații sunt publicate de însăși autoritatea națională de reglementare, astfel încât consumatorii să poată face o alegere în deplină cunoștință de cauză.

1. Numele și adresa (adresele) întreprinderii (întreprinderilor)

Se referă la numele și adresa sediului întreprinderilor furnizoare de rețele publice de comunicații și servicii de telefonie destinate publicului.

2. Descrierea serviciilor oferite

- 2.1. Domeniul de aplicare a serviciilor oferite
 - 2.2. Tarifele standard cu indicarea serviciilor furnizate și a conținutului fiecărui element tarifar (de exemplu, tarifele pentru acces, toate tipurile de tarife pentru apeluri, tarifele de întreținere), inclusiv informații privind reducerile standard aplicate, precum și sistemele de tarificare speciale și cu o anumită destinație și orice alte taxe suplimentare, precum și costurile privind echipamentul terminal.
 - 2.3. Procedura de compensare și de rambursare, incluzând descrierea detaliată a formulelor de compensare și de rambursare oferite.
 - 2.4. Tipurile de servicii de întreținere oferite.
 - 2.5. Condițiile contractuale standard, inclusiv durata contractuală minimă, încetarea contractului, procedurile și tarifele directe legate de portabilitatea numerelor și a altor identificatori, dacă sunt relevante.
 3. Mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele puse la dispoziție de întreprindere.
 4. Informații referitoare la drepturile privind serviciul universal, inclusiv, dacă este cazul, facilitățile și serviciile prevăzute la Anexa I.
-

ANEXA III

INDICATORII PRIVIND CALITATEA SERVICIULUI

Indicatorii, definițiile și metodele de măsurare prevăzute la articolele 11 și 12 privind timpul de furnizare și calitatea serviciului

Pentru întreprinderile care furnizează acces la o rețea publică de comunicații

Indicator (Nota 1)	Definiție	Metodă de măsurare
Timpul de furnizare pentru conectarea inițială	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rata defecțiunilor pe linie de acces	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Timpul de reparare a defecțiunii	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Pentru întreprinderile care furnizează un serviciu de telefonie destinat publicului

Indicator	Definiție	Metodă de măsurare
Timpul necesar pentru conectarea apelului (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Timpul de răspuns pentru serviciile de informații privind abonații	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporția de posturi telefonice publice cu plată (cu monede sau cu cartelă) în stare de funcționare	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Reclamații privind facturarea	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporția apelurilor greșite (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Numărul versiunii ETSI EG 202 057-1 este 1.2.1 (octombrie 2005).

Nota 1

Parametrii trebuie să permită analizarea rezultatelor la nivel regional [și anume cel puțin la nivelul 2 din Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS) stabilit de Eurostat].

Nota 2

Statele membre pot decide să nu solicite actualizarea informațiilor privind rezultatele acestor doi indicatori, dacă există dovezi că rezultatele din aceste două domenii sunt satisfăcătoare.”

ANEXA II

„ANEXA VI

INTEROPERABILITATEA ECHIPAMENTELOR DIGITALE DESTINATE CONSUMATORILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 24**1. Algoritmul comun de codare și recepția liberă**

Toate echipamentele destinate consumatorilor pentru recepționarea semnalelor convenționale digitale de televiziune (difuzarea terestră, prin cablu sau satelit, care este destinată în principal recepției fixe, precum DVB-T, DVB-C sau DVB-S), care sunt vândute, închiriate sau puse la dispoziție în oricare alt mod în Comunitate și care pot decoda semnalele digitale de televiziune trebuie să poată permite:

- decodarea acestor semnale conform unui algoritm comun european de codare, administrat de o organizație europeană de standardizare recunoscută, în prezent ETSI;
- reproducerea semnalelor care au fost transmise liber, cu condiția ca, în cazul în care acest echipament este închiriat, cel căruia i-a fost închiriat echipamentul să respecte contractul de închiriere aplicabil.

2. Interoperabilitatea receptoarelor de televiziune analogice și digitale

Orice televizor analogic cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 42 cm și scos pe piață spre vânzare sau închiriere în Comunitate, trebuie prevăzut cu cel puțin o priză deschisă pentru interfață, conform standardelor unei organizații europene de standardizare recunoscute, de exemplu conform standardului CENELEC EN 50 049-1:1997, care permite simpla conectare a echipamentelor periferice, în special a decodoarelor suplimentare sau a receptoarelor digitale.

Orice televizor cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 30 cm și scos pe piață spre vânzare sau închiriere în Comunitate, trebuie prevăzut cu cel puțin o priză deschisă pentru interfață (standardizată de o organizație europeană de standardizare recunoscută sau conform unui standard adoptat de o asemenea organizație, sau conform unei specificații acceptate de întreg sectorul industrial în cauză), de exemplu conectorul comun de interfață DVB, care permite o simplă conectare a echipamentelor periferice și care poate permite transferul tuturor elementelor unui semnal de televiziune digitală, inclusiv informațiile privind serviciile interactive și cu acces condiționat.”

EXPUNERE DE MOTIVE A CONSILIULUI

I. INTRODUCERE

În noiembrie 2007, Comisia a adoptat propunerea ⁽¹⁾ de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor legate rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului. Propunerea respectivă a fost prezentată Consiliului la 29 noiembrie 2007.

Parlamentul European și-a dat avizul la prima lectură la 24 septembrie 2008.

Comitetul Regiunilor și-a dat avizul la 19 iunie 2008 ⁽²⁾.

Comitetul Economic și Social European și-a dat avizul la 29 mai 2008 ⁽³⁾.

Comisia a adoptat propunerea modificată la 6 noiembrie 2008.

Consiliul a adoptat poziția comună la data de 16 februarie 2009.

II. OBIECTIV

Directiva propusă, care face parte din cele trei propuneri privind reexaminarea cadrului de reglementare al UE cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații, propune modificări care vizează trei texte legislative, respectiv Directiva 2002/22/CE denumită și „Directiva privind serviciul universal”, Directiva 2002/58/CE denumită și „Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice” și Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului.

În propunerea sa referitoare la Directiva privind serviciul universal, Comisia și-a propus să abordeze cele patru mari domenii pe care le-a identificat care necesită schimbări, și anume: transparența și publicarea informațiilor pentru utilizatori, ameliorarea accesibilității pentru utilizatorii cu handicap, serviciile de urgență și accesul la 112, precum și conectivitatea și calitatea de bază a serviciilor („neutralitatea rețelei”).

Propunerea Comisiei referitoare la Directiva asupra confidențialității și comunicațiile electronice acoperă chestiuni cum ar fi: garantarea informării consumatorilor sunt informați în cazul în care datele cu caracter personal referitoare la aceștia au fost compromise ca urmare a unei încălcări a securității rețelei, atribuirea unei mai mari responsabilități operatorilor și autorităților naționale de reglementare în ceea ce privește securitatea și integritatea tuturor rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, consolidarea atribuțiilor de punere în aplicare și de executare ale autorităților competente, în special în combaterea spam-ului, clarificarea aplicării normelor UE privind colectarea de date și mecanismele de identificare prin intermediul rețelelor de comunicații electronice publice.

Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului este modificat în vederea consolidării cooperării transnaționale și a controlului aplicării normelor, în conformitate cu mecanismul comunitar existent stabilit prin regulamentul în cauză.

⁽¹⁾ Documentul COM (2007) 698 final.

⁽²⁾ JO C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽³⁾ JO C 224, 30.8.2008, p. 50.

III. ANALIZA POZIȚIEI COMUNE

Observații generale

Poziția comună conține integral, parțial sau ca principiu un mare număr de amendamente adoptate la prima lectură de către Parlamentul European (87 din totalul de 155). Acestea îmbunătățesc sau clarifică textul directivei propuse. Cu toate acestea, în poziția comună nu sunt reflectate alte amendamente, deoarece Consiliul a convenit că nu sunt necesare sau nu pot fi acceptate sau, în câteva situații, deoarece dispozițiile din propunerea inițială a Comisiei au fost eliminate sau reformulate integral. În special, Consiliul a subliniat necesitatea unei examinări atente a propunerilor în vederea menținerii unui echilibru corespunzător în ceea ce privește proporționalitatea și subsidiaritatea, precum și în vederea evitării impunerii unei sarcini administrative inutile autorităților naționale de reglementare, precum și întreprinderilor vizate, asigurând totodată concurența și garantând beneficii pentru utilizatorii finali.

Consiliul, ca și Parlamentul European, a optat pentru o abordare care subliniază importanța îmbunătățirii accesibilității pentru utilizatorii cu handicap. Consiliul împărtășește, de asemenea, opinia Parlamentului European cu privire la un articol specific privind numerele armonizate pentru serviciile armonizate cu caracter social, chiar dacă gradul de detaliu ales de Consiliu nu este identic cu cel al Parlamentului.

O diferență globală față de propunerea Comisiei privește chestiunea comitologiei și referirile la autoritate. O altă diferență globală, de data aceasta față de Parlamentul European, privește referirile la conținut. În ambele cazuri, numărul acestora a fost redus la minimum.

În plus, Consiliul a adăugat sau modificat o serie de dispoziții pentru a clarifica obiectivele textului și punerea în aplicare a acestora.

Observații specifice

Poziția comună a Consiliului concordă în mare măsură cu poziția Parlamentului European. Punctele cele mai importante în privința cărora Consiliul a optat pentru o abordare diferită de cea a Parlamentului European sau a Comisiei sunt precizate în cele ce urmează.

1. *Contractele*

Consiliul a susținut orientarea generală a propunerilor Comisiei dar, împărtășind opinia Parlamentului European, a considerat necesară consolidarea gradului de detaliu al informațiilor care trebuie furnizate în contracte, în special în ceea ce privește indicatorii referitori la calitatea serviciului, la serviciile către clienți și la condițiile care guvernează durata minimă a contractelor în ceea ce privește promoțiile.

2. *Calitatea serviciilor*

Principala chestiune examinată de Consiliu a fost aceea a nivelului și a naturii intervențiilor Comisiei. Abordarea adoptată este de a lăsa la latitudinea ARN-urilor stabilirea exigențelor de calitate minime a serviciilor privind întreprinderile care furnizează rețele publice de comunicații.

3. *Notificarea încălcărilor securității*

Consiliul a examinat în profunzime chestiunea notificării încălcărilor securității. Acesta a ales o abordare care permite furnizorului unui serviciu de comunicații electronice accesibil publicului evaluarea gravității încălcării, precum și a necesității notificării ARN și/sau abonatului, spre

deosebire de Parlamentul European care nu ar dori să lase această evaluare la latitudinea exclusivă a furnizorului și ar prefera să prevadă o notificare obligatorie a ARN în toate cazurile, precum și publicarea încălcărilor comise. Pentru a asigura un nivel adecvat de armonizare, Consiliul obligă statele membre să se asigure că ARN-urile sunt în măsură să emită norme detaliate privind circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile exigențelor în materie de informații și de notificare legate de încălcările datelor cu caracter personal.

Poziția Consiliului privind amendamentele Parlamentului European

Consiliul a acceptat integral, parțial sau ca principiu amendamentele 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 și 194.

Consiliul nu a acceptat amendamentele 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 și 190.

IV. CONCLUZIE

Consiliul consideră că prezenta poziție comună reprezintă un pachet echilibrat de măsuri, care ar contribui la promovarea concurenței, la consolidarea pieței interne și la apărarea intereselor cetățeanului.

Poziția comună ar permite garantarea faptului că drepturile consumatorului rămân un domeniu important al politicii de reglementare din acest sector. În plus, ar permite menținerea unui echilibru corespunzător în ceea ce privește proporționalitatea și subsidiaritatea, precum și în vederea evitării impunerii unor sarcini administrative inutile autorităților naționale de reglementare, precum și întreprinderilor vizate, asigurând totodată concurența și garantând beneficii pentru utilizatorii finali.

Consiliul așteaptă cu interes discuțiile constructive cu Parlamentul European în vederea adoptării directivei cât mai devreme posibil.

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>